

371R1408

Άριθ. Ν 149/2

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

5.7.71

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1971

περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τήν συνθήκη περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 2,7 και 51,

τις προτάσεις της Έπιτροπής που καταρτίστηκαν κατόπιν διαβουλεύσεως με την Διοικητική Έπιτροπή για την Κοινωνική Ασφάλιση των Διακινουμένων Έργαζομένων⁽¹⁾,

τήν γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τις γνώμες της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

ότι η ανάγκη γενικής αναθεωρήσεως του κανονισμού αριθ. 3⁽⁴⁾ του Συμβουλίου περί της κοινωνικής ασφάλισης των διακινουμένων εργαζομένων ανέκυψε προοδευτικά τόσο υπό το φως της έμπειρίας που απέκτηθη από την εφαρμογή του από το 1959, όσο και εξ αιτίας των τροποποιήσεων που επήλθαν εν τώ μεταξύ στις έθνικές νομοθεσίες·

ότι οί ύφιστάμενοι κανόνες συντονισμού δύνανται, στο σύνολό τους, να εξελιχθούν και βελτιωθούν και συγχρόνως να απλουστευθούν μέχρις όρισμένου βαθμού, αφού ληφθούν υπ' όψη οί σημαντικές διαφορές που ύφίστανται μεταξύ των έθνικών νομοθεσιών κοινωνικής ασφάλισης·

ότι είναι σκόπιμο, με αυτήν την ευκαιρία, να συγκεντρωθούν σε έναίιο κείμενο όλοι οί κανόνες ούσίας που έθεσπίστησαν για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 51 της Συνθήκης υπέρ των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των μεθοριακών εργαζομένων, των έποχιακά εργαζομένων και των ναυτικών·

ότι, εξαιτίας των σημαντικών διαφορών που ύφίστανται μεταξύ των έθνικών νομοθεσιών ως προς τό προσωπικό πεδίο εφαρμογής τους, είναι προτιμότερο να τεθεί ή αρχή, βάσει της όποιας ό κανονισμός ίσχύει για όλους τούς ύπηκόους των Κρατών μελών που είναι ασφαλισμένοι στο πλαίσιο των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης που έδημιουργήθησαν υπέρ των μισθωτών·

ότι οί κανόνες συντονισμού των έθνικών νομοθεσιών περί κοινωνικής ασφάλισης εντάσσονται στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων ύπηκόων των Κρατών μελών και όφείλουν, ως έκ τούτου, να συμβάλλουν στην βελτίωση του επίπεδου ζωής τους και των συνθηκών άπασχολήσεώς τους, έγγυώμενοι στο έσωτερικό της Κοινότητας, άφ' ενός, ίση μεταχείριση σε όλους τούς ύπηκόους των Κρατών μελών εναντι των διαφορών έθνικών νομοθεσιών και άφ' έτέρου την άπόλαυση των παροχών κοινωνικής ασφάλισης από τούς εργαζομένους και τά πρόσωπα που έλκουν άπ' αυτούς δικαιώματα, ανεξάρτητα από τόν τόπο άπασχολήσεως ή κατοικίας τους·

ότι οί στόχοι αυτοί πρέπει να έπιτευχθούν ιδίως με τόν συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες έθνικές νομοθεσίες για την γένεση και τή διατήρηση του δικαιώματος παροχών καθώς έπίσης και για τόν ύπολογισμό του ύψους αυτών, αλλά και με την καταβολή των παροχών στις διάφορες κατηγορίες προσώπων που καλύπτονται από τόν παρόντα κανονισμό, ανεξάρτητα από τόν τόπο κατοικίας τους εντός της Κοινότητας·

ότι οί κανόνες συντονισμού που έθεσπίστησαν για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 51 της συνθήκης πρέπει να εξασφαλίζουν στους εργαζομένους, οί όποιοι διακινούνται στο έσωτερικό της Κοινότητας τά κεκτημένα δικαιώματα και πλεονεκτήματα, χωρίς να δύναται να προκαλέσουν άδικαιολόγητες σφραεύσεις·

ότι προς τόν σκοπό αυτό οί δικαιούχοι παροχών άναπηρίας, γήρατος και θανάτου (συντάξεις), πρέπει να δύναται να άπολαύουν του συνόλου των παροχών που έχουν άποκτήσει στα διάφορα Κράτη μέλη· ότι, προς άποφυγή όμως άδικαιολογήτων σφραεύσεων που προκύπτουν ιδίως από την χρονική σύμπτωση περιόδων ασφάλισης και περιόδων έξομοιουμένων προς αυτές, είναι αναγκαίο να τεθεί ως άνώτατο όριο τό υψηλότερο

(¹) ΕΕ αριθ. 194 της 28.10.1966, σ. 3333/66 και ΕΕ αριθ. Α 95 της 21.9.1968, σ. 18.

(²) ΕΕ αριθ. Α 10 της 14.2.1968, σ. 30 και ΕΕ αριθ. Α 135 της 14.12.1968, σ. 4.

(³) ΕΕ αριθ. 64 της 5.4.1967, σ. 1009/67 και ΕΕ αριθ. Α 21 της 20.2.1969, σ. 18.

(⁴) ΕΕ αριθ. 30 της 16.12.1958, σ. 561/58.

ποσό παροχῆς, πού θά ὄφειλε ἕνα ἀπό αὐτά τά Κράτη στόν ἐργαζόμενο, ἂν αὐτός εἶχε ἀσκήσει ἐκεῖ ὀλόκληρη τήν ἐπαγγελματική του δραστηριότητα·

ὅτι, γιά νά καταστεί δυνατή ἡ κινητικότητα τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ὑπό καλύτερους ὁρους, εἶναι ἀναγκαῖο νά ἐξασφαλισθεῖ στό ἐξῆς πληρέστερος συντονισμός μεταξύ τῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως καί προνοίας τῶν ἀνέργων ὅλων τῶν Κρατῶν μελῶν· ὅτι ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, πρὸς διευκόλυνση τῆς ἀναζητήσεως ἐργασίας στά διάφορα Κράτη μέλη, ἐνδείκνυται νά χορηγῶνται γιά πῆριονισμένο χρονικό διάστημα στόν ἐργαζόμενο πού ἔχει μείνει χωρίς ἐργασία οἱ παροχές ἀνεργίας πού προβλέπονται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους, στήν ὁποία ὑπαγόταν τελευταῖα·

ὅτι θεωρεῖται εὐκταῖο νά βελτιωθεῖ τό σύστημα περί οἰκογενειακῶν παροχῶν πού ἰσχύει στό πλαίσιο τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 3 στίς περιπτώσεις διασπορᾶς τῆς οἰκογενείας, τόσο ὡς πρὸς τίς κατηγορίες προσώπων πού δικαιῶνται τίς παροχές αὐτές ὅσο καί ὡς πρὸς τοὺς μηχανισμούς χορηγήσεώς τους·

ὅτι, ἐν ὄψει τῶν προβλημάτων πού τίθενται, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνεργία, εἶναι σκόπιμο νά γενικευθεῖ τό πλεονέκτημα τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν γιά τά μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἀνέργων πού κατοικοῦν σέ Κράτος μέλος ἄλλο ἀπ' ἐκεῖνο, τό ὁποῖο ὀφείλει τίς παροχές ἀνεργίας·

ὅτι, ἐξ ἄλλου, ὑφίσταται θέμα καταργήσεως τοῦ περιορισμοῦ πού ἰσχύει γιά τήν χορήγηση οἰκογενειακῶν παροχῶν καί ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ πληρωμή πα-

ροχῶν πού προορίζονται γιά τήν συντήρηση τῶν μελῶν τῶν χωρισμένων οἰκογενειῶν, χωρίς ὥστόσο νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ παροχές πού παρουσιάζουν προεχόντως χαρακτήρα δημογραφικοῦ κινήτρου, εἶναι προτιμότερη ἡ θέσπιση κοινῶν κανόνων γιά ὅλα τά Κράτη μέλη καί πρέπει νά συνεχισθεῖ ἡ ἐπιδίωξη θεσπίσεώς τους· ὅτι, ἐν ὄψει ὁμως τῶν μεγάλων διαφορῶν μεταξύ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν, πρέπει νά ἐπιλεγῶν λύσεις πού νά λαμβάνουν ὑπ' ὄψη τήν κατάσταση αὐτή· πληρωμή τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν τῆς χώρας ἀπασχολήσεως ὡς πρὸς πέντε χῶρες, πληρωμή τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τῆς χώρας κατοικίας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἂν ἡ χώρα ἀπασχολήσεως εἶναι ἡ Γαλλία·

ὅτι, κατ' ἀναλογία τῶν λύσεων πού ἐδόθησαν στό πλαίσιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1612/68⁽¹⁾ τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968 περί τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας, τῶν ἐργαζομένων στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος, εἶναι εὐκταῖο νά συγκροτηθεῖ Συμβουλευτική Ἐπιτροπή στήν ὁποία νά συμμετέχουν ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων καί τῶν ἐργοδοτῶν, γιά νά ἐξετάζουν τά προβλήματα μέ τά ὁποία ἀσχολεῖται ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή·

ὅτι ὁ παρῶν κανονισμός δύναται νά ὑποκαθιστᾶ τίς ρυθμίσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 69 παράγραφος 4 τῆς Συνθήκης περί ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀνθρακος καί Χάλυβος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο I

Ὅρισμοί:

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ:

α) Ὅς «ἐργαζόμενος» νοεῖται κάθε πρόσωπο:

- i) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο δυνάμει ὑποχρεωτικῆς ἢ προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατά ἑνός ἢ περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στοὺς κλάδους συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἐφαρμόζεται στοὺς μισθωτούς, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν περιορισμῶν πού ἀναφέρονται στό παράρτημα V,
- ii) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο ὑποχρεωτικά κατά ἑνός ἢ περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στοὺς κλάδους, στοὺς ὁποίους ἐφαρμόζεται ὁ παρῶν κανονισμός, στό πλαίσιο συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού καλύπτει ὅλους τοὺς κατοίκους ἢ τό σύνολο τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ:
 - ὅταν οἱ τρόποι διαχειρίσεως ἢ χρηματοδοτήσεως τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐπιτρέπουν τόν χαρακτηρισμό του ὡς μισθωτοῦ ἢ
 - ἔλλειψει τέτοιων κριτηρίων, ὅταν τό πρόσωπο εἶναι ἀσφαλισμένο δυνάμει ὑπο-

χρεωτικῆς ἢ προαιρετικῆς συνεχίσεως ἀσφαλίσεως κατά ἄλλου κινδύνου καθοριζομένου στό παράρτημα V, στό πλαίσιο συστήματος δημιουργηθέντος πρὸς ὄφελος τῶν μισθωτῶν,

- iii) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο προαιρετικά κατά ἑνός ἢ περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στοὺς κλάδους, στοὺς ὁποίους ἐφαρμόζεται ὁ παρῶν κανονισμός, στό πλαίσιο συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως Κράτους μέλους δημιουργηθέντος πρὸς ὄφελος τῶν μισθωτῶν ἢ ὅλων τῶν κατοίκων ἢ ὀρισμένων κατηγοριῶν κατοίκων, ἂν τοῦτο εἶχε προηγουμένως ἀσφαλισθεῖ ὑποχρεωτικά κατά τοῦ ἴδιου κινδύνου στό πλαίσιο συστήματος δημιουργηθέντος πρὸς ὄφελος τῶν μισθωτῶν τοῦ ἴδιου Κράτους μέλους·
- β) Ὅς «μεθοριακός ἐργαζόμενος» νοεῖται κάθε ἐργαζόμενος, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους καί κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ὅπου ἐπιστρέφει κατ' ἀρχήν

⁽¹⁾ ΕΕ ἀριθ. Ν 257 τῆς 19.10.1968, σ. 2.

κάθε ημέρα ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα· πάντως ο μεθοριακός εργαζόμενος, ο οποίος αποσπάζεται από την επιχείρηση, στην οποία κανονικώς υπάγεται, στο έδαφος του ίδιου Κράτους μέλους ή άλλου Κράτους μέλους, διατηρεί την ιδιότητα του μεθοριακού εργαζομένου επί χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες, ακόμη και αν, κατά την διάρκεια της αποσπάσεως αυτής, δεν δύναται να επιστρέφει κάθε ημέρα ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα στον τόπο της κατοικίας του·

- γ) 'Ως «έποχιακά εργαζόμενοι» νοείται κάθε εργαζόμενος, ο οποίος μεταβαίνει στο έδαφος Κράτους μέλους, άλλου απ' εκείνο όπου κατοικεί, για να εκτελέσει, για λογαριασμό επιχείρησης ή εργοδότη του Κράτους αυτού, εργασία εποχιακού χαρακτήρα, η διάρκεια της οποίας δεν δύναται σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, εφ' όσον διαμένει προσωρινά στο έδαφος του Κράτους αυτού κατά την διάρκεια της εργασίας του· ως εργασία εποχιακού χαρακτήρα πρέπει να νοείται ή εργασία που εξαρτάται από την διαδοχή των εποχών και επαναλαμβάνεται αυτόματα κάθε έτος·
- δ) 'Ο όρος «πρόσφυγας» έχει την έννοια, ή οποία του αποδίδεται στο άρθρο 1 της σύμβασης περί της νομικής καταστάσεως των απάτριδων που υπεγράφη στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951·
- ε) 'Ο όρος «άπατρις» έχει την έννοια, ή οποία του αποδίδεται στο άρθρο 1 της συμβάσεως περί της νομικής καταστάσεως των απάτριδων που υπεγράφη στην Νέα Υόρκη στις 28 Σεπτεμβρίου 1954·
- στ) 'Ως «μέλος της οικογενείας» νοείται κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως μέλος της οικογενείας ή που ορίζεται ως μέλος του νοικοκυριού από την νομοθεσία, δύναμει της οποίας καταβάλλονται οι παροχές ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση α και το άρθρο 31 από την νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου κατοικεί· πάντως, αν οι νομοθεσίες αυτές θεωρούν ως μέλος της οικογενείας ή του νοικοκυριού μόνον το πρόσωπο που ζει υπό την στέγη του εργαζομένου, ο όρος αυτός θεωρείται ότι εκπληροῦται, όταν ή συντήρηση του εν λόγω προσώπου βαρύνει κυρίως τον εργαζόμενο·
- ζ) 'Ως «έπιζών» νοείται κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως έπιζών από την νομοθεσία, δύναμει της οποίας χορηγούνται οι παροχές· πάντως, αν ή νομοθεσία αυτή θεωρεί ως έπιζώντα μόνον το πρόσωπο, το οποίο ζούσε υπό την στέγη του αποθανόντος εργαζομένου, ο όρος αυτός θεωρείται ότι εκπληροῦται, όταν ή συντήρηση του εν λόγω προσώπου έβάρυνε κυρίως τον αποθανόντα εργαζόμενο·
- η) 'Ως «κατοικία» νοείται ή συνήθης διαμονή·
- θ) 'Ως «διαμονή» νοείται ή προσωρινή διαμονή·
- ι) 'Ο όρος «νομοθεσία» προσδιορίζει, για κάθε Κράτος μέλος, τους υφισταμένους ή μελλοντικούς νό-

μους, τις κανονιστικές πράξεις, κανονισμούς και κάθε άλλο μέτρο εφαρμογής, που αφορούν τους κλάδους και τά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2.

'Ο όρος αυτός αποκλείει τις υφιστάμενες ή μελλοντικές συμβατικές διατάξεις ανεξαρτήτως του αν αυτές απέτελεσαν αντικείμενο αποφάσεων των δημοσίων αρχών που τις καθιστούν υποχρεωτικές ή που επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής τους. 'Όσον αφορά πάντως τις συμβατικές διατάξεις που χρησιμεύουν για την εκπλήρωση υποχρέωσης ασφαλίσεως που απορρέει από τους νόμους ή τις κανονιστικές πράξεις που προβλέπονται στο προηγούμενο υπεδάφιο, ο περιορισμός αυτός δύναται να άρθει όποτεδήποτε με δήλωση του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους, που αναφέρει τά συστήματα αυτής της φύσεως επί των οποίων εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός. 'Η δήλωση αυτή κοινοποιείται και δημοσιεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 96.

Οί διατάξεις του προηγούμενου υπεδαφίου δεν δύναται να έχουν ως συνέπεια την εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού συστημάτων, επί των οποίων είχε εφαρμογή ο κανονισμός αριθ. 3·

- ια) 'Ως «σύμβαση κοινωνικής ασφαλίσεως» νοείται κάθε διμερής ή πολυμερής πράξη που δεσμεύει ή θά δεσμεύσει αποκλειστικά δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη, ως και κάθε πολυμερής πράξη που δεσμεύει ή θά δεσμεύσει δύο τουλάχιστον Κράτη μέλη και ένα ή περισσότερα άλλα Κράτη στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, για το σύνολο ή μέρος των κλάδων και συστημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και τις συμφωνίες, οποιασδήποτε φύσεως, που συνήφθησαν στο πλαίσιο των πράξεων αυτών·
- ιβ) 'Ως «άρμόδια αρχή» νοείται, για κάθε Κράτος μέλος, ο ύπουργός, οί ύπουργοί ή άλλη αντίστοιχη αρχή, αρμόδια για τά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε τμήμα της επικρατείας του Κράτους αυτού·
- ιγ) 'Ως «Διοικητική Έπιτροπή» νοείται ή επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 80·
- ιδ) 'Ως «φορέας» νοείται, για κάθε Κράτος μέλος, ο οργανισμός ή ή αρχή που επιφορτίζεται με την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της νομοθεσίας·
- ιε) 'Ως «άρμόδιος φορέας» νοείται:
- ι) ο φορέας, στον οποίο ο ενδιαφερόμενος υπάγεται κατά τον χρόνο της αιτήσεως παροχών, ή
 - ιι) ο φορέας, από τον οποίον ο ενδιαφερόμενος δικαιούται παροχές ή θά έδικαιούτο παροχές, αν ο ίδιος ή αν τό ή τά μέλη της οικογενείας του κατοικούσαν στο έδαφος του Κράτους μέλους, στο οποίο εύρίσκεται ο φορέας αυτός, ή
 - ιιι) ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους, ή

- υ) αν πρόκειται περί συστήματος σχετικού με τις υποχρεώσεις του εργοδότη για τις παροχές που προβλέπονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1, είτε ο εργοδότης είτε ο ασφαλιστής που τον υποκαθιστά, είτε, ελλείψει αυτών, ο οργανισμός ή η αρχή που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους·
- ιστ) 'Ως «φορέας του τόπου κατοικίας» και «φορέας του τόπου διαμονής» νοείται αντίστοιχα ο φορέας που έχει επιφορτισθεί με την καταβολή των παροχών στον τόπο, όπου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος και ο φορέας που έχει επιφορτισθεί με την καταβολή των παροχών στον τόπο όπου διαμένει ο ενδιαφερόμενος, σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, ή, ελλείψει τέτοιου φορέα, ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους·
- ιζ) 'Ως «άρμοδιο Κράτος» νοείται το Κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου εύσκεται ο αρμόδιος φορέας·
- ιη) 'Ως «περίοδοι ασφαλίσεως» νοούνται οι περίοδοι εισφορών ή απασχολήσεως, που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως περίοδοι ασφαλίσεως από την νομοθεσία, υπό την οποία επραγματοποιήθησαν ή θεωρούνται ότι επραγματοποιήθησαν, καθώς και κάθε εξομοιούμενη προς αυτές περίοδος, κατά το μέτρο που αναγνωρίζεται από την νομοθεσία αυτή ως ισοδύναμη προς περίοδο ασφαλίσεως·
- ιθ) 'Ως «περίοδοι απασχολήσεως» νοούνται οι περίοδοι που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως τέτοιες από την νομοθεσία, υπό την οποία επραγματοποιήθησαν, ως και κάθε εξομοιούμενη προς αυτές περίοδος, κατά το μέτρο που αναγνωρίζεται από την νομοθεσία αυτή ως ισοδύναμη προς την περίοδο απασχολήσεως·
- κ) 'Ως «παροχή» και «σύνταξη» νοείται κάθε παροχή και σύνταξη, περιλαμβανομένων και όλων των τμημάτων τους που βαρύνουν το Δημόσιο Ταμείο, οι προσαυξήσεις αναπροσαρμογής ή τα συμπληρωματικά επιδόματα υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου III, επίσης οι έφ' άπαξ παροχές, οι οποίες δύνανται να υποκαταστήσουν τις συντάξεις, καθώς και οι καταβολές που πραγματοποιούνται λόγω επιστροφής εισφορών·
- κα) ι) 'Ως «οικογενειακή παροχή» νοείται κάθε παροχή εις είδος ή εις χρήμα, προορισμένη να αντισταθμίσει τα οικογενειακά βάρη, στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 1 περίπτωση η), με εξαίρεση των ειδικών επιδομάτων τοκετού που αναφέρονται στο παράρτημα I·
- ιι) 'Ως «οικογενειακό επίδομα» νοείται ή περιουσιακή παροχή εις χρήμα που χορηγείται αποκλειστικά ανάλογα με τον αριθμό και, ενδεχομένως, την ηλικία των μελών της οικογενείας·
- κβ) 'Ως «επίδομα θανάτου» νοείται κάθε ποσό που καταβάλλεται έφ' άπαξ σε περίπτωση θανάτου, με εξαίρεση των έφ' άπαξ παροχών που προβλέπονται στην περίπτωση κ).

Άρθρο 2

Προσωπικό πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για εργαζόμενους που υπάγονται ή υπήχθησαν στην νομοθεσία ενός ή περισσότερων από τα Κράτη μέλη και είναι υπήκοοι ενός από τα Κράτη μέλη ή απάτριδες ή πρόσφυγες που κατοικούν στο έδαφος ενός Κράτους μέλους, καθώς και για τα μέλη της οικογενείας τους και για τους επιζώντες τους.
2. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός ισχύει για τους επιζώντες των εργαζομένων οι οποίοι είχαν υπαχθεί στην νομοθεσία ενός ή περισσότερων από τα Κράτη μέλη, ανεξαρτήτως της ιθαγενείας των εργαζομένων αυτών, όταν οι επιζώντες αυτοί είναι υπήκοοι ενός από τα Κράτη μέλη ή απάτριδες ή πρόσφυγες που κατοικούν στο έδαφος ενός Κράτους μέλους.
3. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τους δημοσίους υπαλλήλους και για το εξομοιούμενο προς αυτούς, σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη νομοθεσία, προσωπικό κατά το μέτρο που υπάγονται ή υπήχθησαν στην νομοθεσία Κράτους μέλους, επί της οποίας έχει εφαρμογή ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 3

Ίσότης μεταχειρίσεως

1. Τα πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφος ενός από τα Κράτη μέλη και για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, υπόκεινται στις υποχρεώσεις και απολαύουν των δικαιωμάτων που απορρέουν από την νομοθεσία κάθε Κράτους μέλους υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του, υπό την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν ως προς το δικαίωμα εκλογής μελών των οργάνων των φορέων κοινωνικής ασφαλίσεως ή συμμετοχής κατά την υπόδειξή τους, αλλά δεν θίγουν τις διατάξεις της νομοθεσίας των Κρατών μελών, όσον αφορά την εκλογιμότητα ή τους τρόπους υποδείξεως των ενδιαφερομένων στα όργανα αυτά.
3. Το πεδίο εφαρμογής των συμβάσεων κοινωνικής ασφαλίσεως, που εξακολουθούν να εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 περίπτωση γ) καθώς και των συμβάσεων που συνήφθησαν δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, επεκτείνεται σε όλα τα πρόσωπα επί των οποίων ισχύει ο παρών κανονισμός, εκτός αν προβλέπεται άλλως στο παράρτημα II.

Άρθρο 4

Πεδίο εφαρμογής καθ' ύλην

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για όλες τις νομοθεσίες που αφορούν τους ακόλουθους κλάδους κοινωνικής ασφαλίσεως:
 - α) παροχές ασθένειας και μητρότητας·
 - β) παροχές αναπηρίας, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για την διατήρηση ή βελτίωση της ικανότητας βιοπορισμού·

- γ) παροχές γήρατος·
- δ) παροχές ἐπιζώντων·
- ε) παροχές ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καί ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν·
- στ) ἐπιδόματα λόγω θανάτου·
- ζ) παροχές ἀνεργίας·
- η) οἰκογενειακές παροχές.

2. Ὁ παρῶν κανονισμός ἰσχύει γιά τά γενικά καί εἰδικά συστήματα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, μέ ἡ χωρίς συνεισφορά, καθώς καί γιά συστήματα σχετικά μέ τίς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη ἢ τοῦ πλοιοκτῆτου ἐν σχέσει πρὸς τίς παροχές πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ τίτλου III δέν θίγουν πάντως τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀφορῶν τίς ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιοκτῆτου.

4. Ὁ παρῶν κανονισμός δέν ἰσχύει γιά τήν κοινωνική καί ἰατρική πρόνοια, οὔτε γιά τά συστήματα παροχῶν ὑπέρ θυμάτων τοῦ πολέμου ἢ τῶν συνεπειῶν του, οὔτε γιά τά εἰδικά συστήματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ τῶν πρὸς αὐτούς ἐξομοιουμένων.

Ἄρθρο 5

Δηλώσεις τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικές μέ τό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ

Τά Κράτη μέλη ἀναφέρουν, σέ δηλώσεις πού κοινοποιοῦνται καί δημοσιεύονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96, τίς νομοθεσίες καί συστήματα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφοι 1 καί 2, τίς ἐλάχιστες παροχές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 50, καθώς καί τίς παροχές πού προβλέπονται στά ἄρθρα 77 καί 78.

Ἄρθρο 6

Συμβάσεις κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἀντικαθίστανται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό

Στό πλαίσιο τοῦ προσωπικοῦ καί τοῦ καθ' ὕλην πεδίου ἐφαρμογῆς του ὁ παρῶν κανονισμός ἀντικαθιστᾶ, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 8 καί 46 παράγραφος 4, ὁποιαδήποτε σύμβαση κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού συνδέει:

- α) εἴτε ἀποκλειστικά δύο ἢ περισσότερα Κράτη μέλη·
- β) εἴτε δύο τουλάχιστον Κράτη μέλη καί ἓνα ἢ περισσότερα ἄλλα Κράτη, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά περιπτώσεις, στή ρύθμιση τῶν ὁποίων δέν καλεῖται νά παρέμβει φορέας ἐνός ἀπό τά τελευταῖα αὐτά Κράτη·

Ἄρθρο 7

Διεθνῆς διατάξεις πού δέν θίγει ὁ παρῶν κανονισμός

1. Ὁ παρῶν κανονισμός δέν θίγει τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν:

- α) ἀπό ὁποιαδήποτε σύμβαση, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπό τήν Διεθνή Συνδιάσκεψη Ἐργασίας καί ἡ

ὁποία, μετά τήν ἐπικύρωση ἀπό ἓνα ἢ περισσότερα Κράτη μέλη ἐτέθη σέ ἰσχύ·

- β) ἀπό τίς Εὐρωπαϊκές Προσωρινές Συμφωνίες περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1953 πού συνήφθησαν μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Κατά παρέκκλιση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύουν:

- α) οἱ διατάξεις τῆς συμφωνίας τῆς 27ης Ἰουλίου 1950 περί τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν λεμβούχων τοῦ Ρήνου, πού ἀναθεωρήθη στίς 13 Φεβρουαρίου 1961·
- β) οἱ διατάξεις τῆς εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως τῆς 9ης Ἰουλίου 1956 περί τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργαζομένων στίς διεθνῆς μεταφορές·
- γ) οἱ διατάξεις τῶν συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἀναφέρονται στό παράρτημα II.

Ἄρθρο 8

Σύναψη συμβάσεων μεταξύ Κρατῶν μελῶν

1. Δύο ἢ περισσότερα Κράτη μέλη δύνανται, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, νά συνάψουν μεταξύ τους συμβάσεις μέ βάση τίς ἀρχές καί τό πνεῦμα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Κάθε Κράτος μέλος κοινοποιεῖ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96 παράγραφος 1, κάθε σύμβαση πού συνήψε μέ ἄλλο Κράτος μέλος δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1.

Ἄρθρο 9

Ἐπαγωγή στήν προαιρετική ἀσφάλιση ἢ προαιρετική συνέχιση τῆς ἀσφαλίσεως

1. Οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἐνός Κράτους μέλους, κατά τίς ὁποῖες ἡ ὑπαγωγή στήν προαιρετική ἀσφάλιση ἢ στήν προαιρετική συνέχιση τῆς ἀσφαλίσεως ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατοικία τοῦ ἐργαζομένου στό ἔδαφος τοῦ Κράτους αὐτοῦ, δέν ἰσχύουν γιά τούς ἐργαζομένους, γιά τούς ὁποίους ἰσχύει ὁ παρῶν κανονισμός καί οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐφ' ὅσον εἶχαν ὑπαχθεῖ στήν νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους σέ ὁποιαδήποτε στιγμή τῆς προηγούμενης ἐπαγγελματικῆς τους σταδιοδρομίας.

2. Ἄν ἡ νομοθεσία ἐνός Κράτους μέλους ἐξαρτᾶ τήν ὑπαγωγή στήν προαιρετική ἀσφάλιση ἢ τήν προαιρετική συνέχιση τῆς ἀσφαλίσεως ἀπό τήν συμπλήρωση περιόδων ἀσφαλίσεως, λαμβάνονται ὑπ' ὄψη, κατά τό μέτρο πού ἀπαιτεῖται, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας ὁποιοῦδήποτε ἄλλου Κράτους μέλους σάν περίοδοι ἀσφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Κράτους.

Ἄρθρο 10

Ἄρση τῆς ρήτρας κατοικίας. Ἐπίπτωση τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως στήν ἀπόδοση τῶν εισφορῶν

1. Ἐκτός ἂν ὁ παρῶν κανονισμός προβλέπει ἄλλως, οἱ εἰς χρέμα παροχές ἀναπηρίας, γήρατος ἢ ἐπιζώντων.

οί συντάξεις εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικής ασθένειας και τά επιδόματα θανάτου που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων Κρατών μελών δεν δύνανται να υποστούν καμία μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση, κατάσχεση επειδή ο δικαιούχος κατοικεί στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από εκείνο, όπου εύρεσκειται ο φορέας όφειλέτης.

Τό προηγούμενο εδάφιο έχει επίσης εφαρμογή επί παροχών έφ' άπαξ που χορηγούνται σε περίπτωση νέου γάμου του επιζώντος συζύγου, ό όποιος είχε δικαίωμα συντάξεως επιζώντος.

2. Άν ή νομοθεσία ενός Κράτους μέλους έξαρτά τήν άπόδοση εισφορών από τόν όρο, ότι ό ενδιαφερόμενος έπαυσε να υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση, ό όρος αυτός δεν θεωρείται ότι έκπληρούται, επί όσον χρόνο ό ενδιαφερόμενος υπάγεται υπό τήν ιδιότητα του εργαζόμενου, στην υποχρεωτική ασφάλιση δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους.

Άρθρο 11

Άναπροσαρμογή τών παροχών

Οί κανόνες άναπροσαρμογής που προβλέπονται από τή νομοθεσία ενός Κράτους μέλους ισχύουν για παροχές που όφείλονται, άφου ληφθούν υπ' όψη οί διατάξεις του παρόντος κανονισμού, δυνάμει τής νομοθεσίας αυτής.

Άρθρο 12

Άπαράδεκτο σωρεύσεως τών παροχών

1. Ό παρών κανονισμός δεν δύναται να παρέχει ή να διατηρεί δικαίωμα λήψεως περισσοτέρων παροχών τής ίδιας φύσεως που άφορούν τήν ίδια περίοδο υποχρεωτικής ασφαλίσσεως. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει επί

παροχών άναπηρίας, γήρατος, θανάτου (συντάξεις) ή επαγγελματικής ασθένειας που καταβάλλονται από τούς φορείς δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών, σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 41, του άρθρου 43 παράγραφοι 2 και 3, τών άρθρων 46, 50 και 51 ή του άρθρου 60 παράγραφος 1 περίπτωση β).

2. Οί διατάξεις περί μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως, που προβλέπονται από τή νομοθεσία Κράτους μέλους σε περίπτωση σωρεύσεως μίας παροχής με άλλες παροχές κοινωνικής ασφαλίσσεως ή με άλλα εισοδήματα, εφαρμόζονται εις βάρος του δικαιούχου, άκόμη και άν πρόκειται περί παροχών που εκτήθησαν δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους ή περί εισοδημάτων που εκτήθησαν στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους. Ό κανών αυτός δεν ισχύει, όταν ό δικαιούχος λαμβάνει παροχές τής ίδιας φύσεως για άναπηρία, γήρας, θάνατο (συντάξεις) ή επαγγελματική ασθένεια που καταβάλλονται από τούς φορείς δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών σύμφωνα με τίς διατάξεις τών άρθρων 46, 50, 51 ή του άρθρου 60 παράγραφος 1 περίπτωση β).

3. Οί διατάξεις περί μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τή νομοθεσία Κράτους μέλους σε περίπτωση, κατά τήν όποία ό δικαιούχος παροχών άναπηρίας ή προώρων παροχών γήρατος άσκει επαγγελματική δραστηριότητα, εφαρμόζονται σε βάρος του δικαιούχου αυτού, άκόμη και άν άσκει τήν δραστηριότητά του στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους.

4. Η σύνταξη άναπηρίας, που όφείλεται δυνάμει τής όλλανδικής νομοθεσίας σε περίπτωση κατά τήν όποία ό όλλανδικός φορέας όφείλει, σύμφωνα με τό άρθρο 57 παράγραφος 3 περίπτωση γ) ή τό άρθρο 60 παράγραφος 2 περίπτωση β), να άναλαμβάνει μέρος του βάρους παροχής επαγγελματικής ασθένειας που έχει χορηγηθεί δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους, μειούται κατά τό ποσό που όφείλεται στον φορέα του άλλου Κράτους μέλους που είναι επιφορτισμένος με τήν καταβολή τής παροχής επαγγελματικής ασθένειας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 13

Γενικοί κανόνες

1. Ό εργαζόμενος, για τόν όποιον ισχύει ό παρών κανονισμός υπόκειται στη νομοθεσία ενός μόνον Κράτους μέλους. Η νομοθεσία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τίς διατάξεις του παρόντος τίτλου.
2. Με τήν επιφύλαξη τών διατάξεων τών άρθρων 14 μέχρι 17:
 - α) ό εργαζόμενος που άπασχολείται στο έδαφος Κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του Κράτους

αυτού, άκόμη και άν κατοικεί στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, ή άν ή επιχείρηση ή ό εργοδότης που τόν άπασχολεί έχει τήν έδρα της ή τήν κατοικία του στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους·

- β) ό εργαζόμενος που άπασχολείται σε πλοίο υπό σημαία ενός Κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του Κράτους αυτού·
- γ) οί δημόσιοι υπάλληλοι και οί προς αυτούς έξομοιούμενοι υπόκεινται στη νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο όποιο υπάγεται ή υπηρεσία που τούς άπασχολεί·

δ) ο εργαζόμενος που καλείται να υπηρετήσει την στρατιωτική του θητεία ή καλείται εκ νέου για την εκτέλεση στρατιωτικής υπηρεσίας σ' ένα Κράτος μέλος διατηρεί την ιδιότητα του εργαζομένου και υπόκειται στη νομοθεσία του Κράτους αυτού· αν ή υπαγωγή στη νομοθεσία αυτή εξαρτάται από την πραγματοποίηση ασφαλιστικών περιόδων πρό της κατατάξεώς του ή μετά την απόλυσή του από το στρατό, οι περίοδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας κάθε άλλου Κράτους μέλους θεωρούνται, κατά το αναγκαίο μέτρο, ως περίοδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

Άρθρο 14

Ειδικοί κανόνες

1. Ο κανών του άρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση α) ισχύει με την επιφύλαξη των εξής εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

α) 1) ο εργαζόμενος που απασχολείται στο έδαφος ενός Κράτους μέλους σε επιχείρηση, στην οποία κανονικώς υπάγεται και ή οποία τόν αποσπᾶ στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους προς εκτέλεση εργασίας για λογαριασμό της, εξακολουθεί να υπόκειται στην νομοθεσία του πρώτου Κράτους, υπό τόν ὄρο ότι ή προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας αυτής δέν υπερβαίνει τούς δώδεκα μήνες και ὅτι δέν αποστέλλεται σε αντικατάσταση άλλου εργαζομένου, του οποίου ἔληξε ή περίοδος αποσπάσεως:

ii) αν ή διάρκεια της προς εκτέλεση εργασίας παρατείνεται λόγω ἀπροβλέπτων συνθηκών πέραν της διάρκειας που προεβλέφθη ἀρχικῶς και υπερβαίνει τούς δώδεκα μήνες, εξακολουθεῖ νά ισχύει ή νομοθεσία του πρώτου Κράτους μέχρι τέλους της εργασίας αυτής, υπό τόν ὄρο ότι ή ἀρμόδια ἀρχή του Κράτους, στο έδαφος του οποίου εἶναι ἀποσπασμένος ὁ εργαζόμενος ή ὁ ὄργανισμός που ὀρίζεται ἀπό τήν ἀρχή αυτή θά ἔχει παράσχει τήν συναίνεσή του· ή συναίνεση αυτή πρέπει νά ζητηθεῖ πρίν λήξει ή ἀρχική περίοδος τῶν δώδεκα μηνῶν. Ἡ συναίνεση αυτή πάντως δέν δύναται νά δοθεῖ γιά περίοδο ὑπερβαίνουσα τούς δώδεκα μήνες.

β) ὁ εργαζόμενος στίς διεθνείς μεταφορές, ὁ ὁποῖος απασχολεῖται ὡς μέλος του προσωπικού που ταξιδεύει διά ξηρᾶς, διά θαλάσσης ή ἀέρος στο έδαφος δύο ἢ περισσότερων Κρατῶν μελῶν και εὐρίσκεται στήν ὑπηρεσία ἐπιχειρήσεως που διενεργεῖ, γιά λογαριασμό δικό της ἢ τρίτων, σιδηροδρομικές, ὀδικές, ἀεροπορικές ἢ πλωτές μεταφορές ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ἔχει δέ τήν ἔδρα της στο έδαφος Κράτους μέλους, υπόκειται στήν νομοθεσία του τελευταίου αυτού Κράτους.

Πάντως:

i) ὁ εργαζόμενος ὁ ὁποῖος απασχολεῖται σε ὑποκατάστημα ἢ μόνιμη ἀντιπροσωπεῖα, που δια-

τηρεῖ ἢ ἐπιχείρηση αὐτή στο έδαφος Κράτους μέλους, ἄλλου ἀπ' ἐκεῖνο στο ὁποῖο ἔχει τήν ἔδρα της, υπόκειται στήν νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του ὁποῖου εὐρίσκεται τό ὑποκατάστημα αὐτό ἢ ἡ μόνιμη ἀντιπροσωπεῖα.

ii) ὁ εργαζόμενος, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖται κυρίως στο έδαφος του Κράτους μέλους ὅπου κατοικεῖ, υπόκειται στήν νομοθεσία του Κράτους αυτού, ἀκόμη και αν ή ἐπιχείρηση, ἢ ὁποῖα τόν ἀπασχολεῖ, δέν ἔχει οὔτε ἔδρα, οὔτε ὑποκατάστημα, οὔτε μόνιμη ἀντιπροσωπεῖα στο έδαφος αὐτό.

γ) ὁ εργαζόμενος, πλὴν του εργαζομένου στίς διεθνείς μεταφορές, ὁ ὁποῖος ἀσκει κατά κανόνα τήν δραστηριότητά του στο έδαφος δύο ἢ περισσότερων Κρατῶν μελῶν, υπόκειται:

i) στήν νομοθεσία του Κράτους μέλους στο έδαφος του ὁποῖου κατοικεῖ, αν ἀσκει μέρος της δραστηριότητός του στο έδαφος αὐτό ἢ αν ἀπασχολεῖται γιά λογαριασμό περισσότερων ἐπιχειρήσεων ἢ περισσότερων ἐργοδοτῶν που ἔχουν τήν ἔδρα ἢ κατοικία τους στο έδαφος διαφόρων Κρατῶν μελῶν.

ii) στήν νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του ὁποῖου ἡ ἐπιχείρηση ἢ ὁ ἐργοδότης που τόν ἀπασχολεῖ ἔχει τήν ἔδρα ἢ κατοικία του, αν δέν κατοικεῖ στο έδαφος ἑνός ἀπό τά Κράτη, στα ὁποῖα ἀσκει τήν δραστηριότητά του.

δ) ὁ εργαζόμενος που ἀπασχολεῖται στο έδαφος Κράτους μέλους ἀπό ἐπιχείρηση, ἢ ὁποῖα ἔχει τήν ἔδρα της στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους και ἡ ὁποῖα διασχίζεται ἀπό τά κοινά σύνορα τῶν Κρατῶν αὐτῶν, υπόκειται στήν νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του ὁποῖου ἡ ἐπιχείρηση αὐτή ἔχει τήν ἔδρα της.

2. Ο κανών του άρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση β) ισχύει με την επιφύλαξη των εξής εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

α) ὁ εργαζόμενος που ἀπασχολεῖται σε ἐπιχείρηση, ἀπό τήν ὁποῖα κανονικά ἐξαρτᾶται, εἴτε στο έδαφος Κράτους μέλους εἴτε σε πλοῖο ὑπό σημαία Κράτους μέλους, και ἡ ὁποῖα τόν ἀποσπᾶ, προς εκτέλεση εργασίας γιά λογαριασμό της, σε πλοῖο ὑπό σημαία άλλου Κράτους μέλους, εξακολουθεῖ νά υπόκειται στήν νομοθεσία του πρώτου Κράτους ὑπό τούς ὄρους που προβλέπονται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α).

β) ὁ εργαζόμενος ὁ ὁποῖος, ἐνῶ δέν ἀπασχολεῖται συνήθως στήν θάλασσα, ἀπασχολεῖται στα χωρικά ὕδατα ἢ σε λιμένα Κράτους μέλους σε πλοῖο ὑπό σημαία άλλου Κράτους μέλους, χωρίς νά ἀνήκει στο πλήρωμα του πλοῖου αὐτοῦ, υπόκειται στήν νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

γ) ο εργαζόμενος που απασχολείται σε πλοίο υπό σημαία Κράτους μέλους και αμείβεται για την απασχόληση αυτή από επιχείρηση ή πρόσωπο που έδρευε ή κατοικεί στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, υπόκειται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού Κράτους, αν κατοικεί στο έδαφος του ή επιχείρηση ή το πρόσωπο που καταβάλλει την αμοιβή θεωρείται ως ο εργοδότης για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής.

3. Οι διατάξεις της νομοθεσίας Κράτους μέλους που προβλέπουν ότι ο δικαιούχος συντάξεως που ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα δεν υπάγεται σε υποχρεωτική ασφάλιση λόγω της δραστηριότητος αυτής, ισχύουν επίσης για τον δικαιούχο συντάξεως ή οποία εκτήθη δυνάμει της νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους.

Άρθρο 15

Κανόνες που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση ή την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισεως.

1. Οι διατάξεις των άρθρων 13 και 14 δεν ισχύουν για την προαιρετική ασφάλιση ή την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισεως.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία η εφαρμογή των νομοθεσιών δύο ή περισσότερων Κρατών μελών συνεπάγεται την σώρευση υπαγωγής:

– σε σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισεως και σε ένα ή περισσότερα συστήματα προαιρετικής ασφάλισεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφάλισεως, ο ένδιαφερόμενος υπάγεται αποκλειστικά στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισεως·

– σε δύο ή περισσότερα συστήματα προαιρετικής ασφάλισεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφάλισεως, ο ένδιαφερόμενος δύναται να υπαχθεί μόνο στο σύστημα προαιρετικής ασφάλισεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφάλισεως, το οποίο επέλεξε.

3. Πάντως, ως προς την αναπηρία, το γήρας και τον θάνατο (συντάξεις) ο ένδιαφερόμενος δύναται να γίνει δεκτός στην προαιρετική ασφάλιση ή προαιρετική συνέχιση της ασφάλισεως Κράτους μέλους, ακόμη και αν υπόκειται υποχρεωτικώς στην νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, κατά το μέτρο που η σώρευση αυτή επιτρέπεται ρητά ή σιωπηρά στο πρώτο Κράτος μέλος. Ο ένδιαφερόμενος που επιθυμεί να υπαχθεί στην προ-

αιρετική ασφάλιση ή προαιρετική συνέχιση ασφάλισεως Κράτους μέλους, του οποίου η νομοθεσία προβλέπει εκτός της προαναφερθείσης ασφάλισεως και συμπληρωματική προαιρετική ασφάλιση, δύναται να υπαχθεί μόνο στην τελευταία αυτή ασφάλιση.

Άρθρο 16

Ειδικοί κανόνες για το προσωπικό που υπηρετεί στις διπλωματικές αποστολές και τις προξενικές υπηρεσίες καθώς και για το επικουρικό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

1. Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση α) ισχύουν για τα μέλη του προσωπικού που υπηρετεί στις διπλωματικές αποστολές ή τις προξενικές υπηρεσίες και για τους ιδιωτικούς οικιακούς βοηθούς που εύρισκονται στην υπηρεσία των υπαλλήλων των αποστολών ή υπηρεσιών αυτών.

2. Πάντως, οι εργαζόμενοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίοι είναι υπήκοοι του Κράτους μέλους που διαπιστεύει ή αποστέλλει δύναται να επιλέξουν την εφαρμογή της νομοθεσίας του Κράτους αυτού. Το δικαίωμα αυτό επιλογής δύναται να ασκείται εκ νέου στο τέλος κάθε ημερολογιακού έτους και δεν έχει αναδρομική ισχύ.

3. Τα μέλη του επικουρικού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δύναται να επιλέξουν την υπαγωγή στην νομοθεσία του Κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου απασχολούνται ή του Κράτους μέλους στην νομοθεσία του οποίου υπήχθησαν τελευταία ή του Κράτους μέλους του οποίου είναι υπήκοοι, αν πρόκειται περί διατάξεων που δεν αφορούν τα οικογενειακά επιδόματα, ή χορήγηση των οποίων ρυθμίζεται από τους όρους εργασίας που ισχύουν για τα μέλη του προσωπικού αυτού. Το δικαίωμα αυτό επιλογής, το οποίο δύναται να ασκηθεί μόνο μία φορά, αποκτά έννοια από την ημερομηνία αναλήψεως υπηρεσίας.

Άρθρο 17

Εξαιρέσεις των διατάξεων των άρθρων 13 μέχρι 16

Δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές των Κρατών αυτών δύναται να θεσπίσουν με κοινή συμφωνία, προς το συμφέρον ορισμένων εργαζομένων ή ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων, εξαιρέσεις από τις διατάξεις των άρθρων 13 μέχρι 16.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΣ

Τ μ ή μ α 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 18

Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, την διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης, λαμβάνει υπ' όψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης που έπραγματοποιήθηκαν υπό την νομοθεσία παντός άλλου Κράτους μέλους, ως να επρόκειτο για περιόδους που έπραγματοποιήθηκαν υπό την νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν και για τόν εποχιακά εργαζόμενο ακόμη και αν πρόκειται για περιόδους προγενέστερες από την διακοπή ασφάλισης ή όποια υπερέβη την διάρκεια που επιτρέπει ή νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους υπό τόν όρο, πάντως, ότι ο ενδιαφερόμενος εργαζόμενος δεν θά έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος επί χρονικό διάστημα ανώτερο των τεσσάρων μηνών.

Τ μ ή μ α 2

Έργαζόμενοι και μέλη της οικογενείας τους

Άρθρο 19

Κατοικία σε Κράτος μέλος άλλο από τό αρμόδιο Κράτος μέλος - Γενικοί κανόνες

1. Ο εργαζόμενος που κατοικεί στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από τό αρμόδιο Κράτος μέλος και καλύπτει τούς όρους που απαιτούνται από την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπ' όψη, έφ' όσον συντρέχει περίπτωση οί διατάξεις του άρθρου 18, λαμβάνει στο Κράτος της κατοικίας του:

- α) παροχές εις είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα από τόν φορέα του τόπου κατοικίας, σύμφωνα με την νομοθεσία που ισχύει για τόν φορέα αυτόν, σάν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν·
- β) παροχές εις χρήμα που καταβάλλονται από τόν αρμόδιο φορέα σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρ-

μόζει αυτός. Πάντως, οί παροχές αυτές δύνανται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμοδίου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας, να καταβάλλονται από τόν τελευταίο, για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους.

2. Οί διατάξεις της παραγράφου 1 περίπτωση α) ισχύουν κατ' αναλογία για τά μέλη της οικογενείας που κατοικούν στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από τό αρμόδιο Κράτος μέλος έφ' όσον, σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικούν, δεν δικαιούνται παροχών εις είδος.

Άρθρο 20

Μεθοριακοί εργαζόμενοι και μέλη της οικογενείας τους - Ειδικοί κανόνες

Ο μεθοριακός εργαζόμενος δύναται επίσης να λάβει τίς παροχές στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους. Οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τόν αρμόδιο φορέα σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, σάν να κατοικούσε εκεί ο εργαζόμενος. Τά μέλη της οικογενείας του δύνανται να λάβουν παροχές εις είδος υπό τούς ίδιους όρους· ή χορήγηση πάντως των παροχών αυτών εξαρτάται, εκτός από περιπτώσεις έπείγουσης ανάγκης από συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών ή μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Κρατών αυτών ή, έλλείψει αυτής, από προηγούμενη έγκριση του αρμοδίου φορέα.

Άρθρο 21

Διαμονή ή μεταφορά κατοικίας στο αρμόδιο Κράτος

1. Ο εργαζόμενος και τά μέλη της οικογενείας του οί όποιοι αναφέρονται στο άρθρο 19 που διαμένουν στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους, δικαιούνται παροχών σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, σάν να κατοικούσαν εκεί, ακόμη και αν είχαν ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση ασθενείας ή μητρότητας, πριν από την διαμονή τους. Πάντως, ή διάταξη αυτή δεν ισχύει για μεθοριακούς εργαζόμενους και τά μέλη της οικογενείας τους.

2. Ο εργαζόμενος και τά μέλη της οικογενείας του που αναφέρονται στο άρθρο 19 που μεταφέρουν την κατοικία τους στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους δικαιούνται παροχών σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, ακόμη και αν είχαν ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση ασθενείας ή μητρότητας, πριν από την μεταφορά της κατοικίας τους.

Άρθρο 22

Διαμονή εκτός του αρμοδίου Κράτους – Έπιστροφή ή μεταφορά κατοικίας σε άλλο Κράτος μέλος κατά την διάρκεια ασθένειας ή μητρότητας – Ανάγκη μεταβάσεως σε άλλο Κράτος μέλος για ύποβολή σε κατάλληλη θεραπεία

1. Ο εργαζόμενος, ο όποιος πληροί τις απαιτούμενες από την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους προϋποθέσεις για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπ' όψη ένδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 18, και

α) του όποιου ή κατάσταση απαιτεί άμεση χορήγηση παροχών κατά την διάρκεια διαμονής στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, ή

β) ο όποιος, αφού απέκτησε το δικαίωμα παροχών εις βάρος του αρμοδίου φορέα έλαβε την έγκριση του φορέα αυτού να επιστρέψει στο έδαφος του Κράτους μέλους στο όποιο κατοικεί ή να μεταφέρει την κατοικία του στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, ή

γ) ο όποιος έλαβε την έγκριση του αρμοδίου φορέα να μεταβεί στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, για να υποβληθεί στην κατάλληλη για την κατάστασή του θεραπεία, έχει δικαίωμα:

ι) παροχών εις είδος πού χορηγούνται, για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα από τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, σύμφωνα με την νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν, σάν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν· ή διάρκεια χορηγήσεως των παροχών αυτών διέπεται πάντως από την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους·

ιι) παροχών εις χρήμα πού καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με την νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν. Πάντως, οι παροχές αυτές δύνανται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμοδίου φορέα και του φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, να καταβάλλονται από τον τελευταίο αυτό φορέα, για λογαριασμό των πρώτου, σύμφωνα με την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους.

2. Η έγκριση πού απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 περίπτωση β) δύναται να μή δοθεί, μόνον αν διαπιστούται ότι ή μετακίνηση του ενδιαφερομένου θά ήδύνατο να θέσει σε κίνδυνο την κατάσταση της υγείας του ή την εφαρμογή ιατρικής θεραπείας.

Η έγκριση πού απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 περίπτωση γ) δέν δύναται να μή δοθεί, όταν ή σχετική θεραπεία δέν δύναται να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο στο έδαφος του Κράτους όπου κατοικεί.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επί των μελών της οικογενείας του εργαζόμενου, όσον αφορά τις παροχές εις είδος.

4. Τό γεγονός ότι ο εργαζόμενος δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 δέν θίγει τό δικαίωμα παροχών των μελών της οικογενείας του.

Άρθρο 23

Υπολογισμός των εις χρήμα παροχών

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των εις χρήμα παροχών βασίζεται επί μέσου μισθοῦ, καθορίζει τον μέσο αυτόν μισθό αποκλειστικά βάσει των διαπιστωθέντων μισθών κατά την διάρκεια των περιόδων πού συνεπληρώθησαν υπό την νομοθεσία αυτή.

2. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των εις χρήμα παροχών βασίζεται επί κατ' άποκοπήν μισθοῦ, λαμβάνει υπ' όψη αποκλειστικά τον κατ' άποκοπήν ή, κατά περίπτωση, τον μέσο όρο των κατ' άποκοπήν μισθών πού αντίστοιχούν στις περιόδους πού συνεπληρώθησαν υπό την νομοθεσία αυτή.

3. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου προβλέπει ότι τό ποσό των εις χρήμα παροχών ποικίλλει ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογενείας, λαμβάνει υπ' όψη και τά μέλη της οικογενείας του ενδιαφερομένου πού κατοικούν στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, σάν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους.

Άρθρο 24

Παροχές εις είδος εξαιρετικής σημασίας

1. Ο εργαζόμενος, για τον όποιο ο φορέας Κράτους μέλους έχει αναγνωρίσει, για τον ίδιο ή για μέλος της οικογενείας του, δικαίωμα για τεχνητά μέλη, μεγάλα βοηθητικά μηχανήματα ή άλλες παροχές εις είδος εξαιρετικής σημασίας, πρίν να υπαχθεί στον φορέα άλλου Κράτους μέλους, λαμβάνει τις παροχές αυτές εις βάρος του πρώτου φορέα, ακόμη και αν, κατά τον χρόνο της χορηγήσεώς τους, ο εργαζόμενος αυτός υπάγεται ήδη στον δεύτερο φορέα.

2. Η Διοικητική Έπιτροπή συντάσσει τον κατάλογο των παροχών, για τις όποιες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

Τ μ ή μ α 3

Άνεργοι και μέλη της οικογενείας τους

Άρθρο 25

1. Ο εύρισκόμενος σε ανεργία εργαζόμενος, για τον όποιο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 69 παράγραφος 1 και του άρθρου 71 παράγραφος 1 περίπτωση β) ι) δεύτερη περίοδος, και ο όποιος πληροί τις προϋ-

ποθέσεις που απαιτούνται από την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους, για να έχει δικαίωμα παροχών εις είδος και εις χρήμα, αφού ληφθούν υπ' όψη, έφ' όσον είναι αναγκαίο, οι διατάξεις του άρθρου 18, λαμβάνει κατά την διάρκεια που προβλέπεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 περίπτωση γ) τις εξής παροχές:

α) παροχές εις είδος που χορηγούνται, για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα, από τον φορέα του Κράτους μέλους στο οποίο αναζητεί άπασχόληση, σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον τελευταίο αυτόν φορέα, εάν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν·

β) παροχές εις χρήμα που καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρμόζεται απ' αυτόν. Κατόπιν συμφωνίας όμως μεταξύ του αρμοδίου φορέα και του φορέα του Κράτους μέλους, στο οποίο ο άνεργος αναζητεί άπασχόληση, οι παροχές δύνανται να καταβάλλονται από τον φορέα αυτόν, για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους. Οι παροχές άνεργίας που προβλέπονται από το άρθρο 69 παράγραφος 1 δεν χορηγούνται κατά την διάρκεια εισπράξεως παροχών εις χρήμα.

2. Ο εύρισκόμενος σε πλήρη άνεργία εργαζόμενος, για τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 71 παράγραφος 1 περίπτωση α) ι) ή περίπτωση β) ι) πρώτη φράση, λαμβάνει παροχές εις είδος και εις χρήμα σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου κατοικεί, εάν να υπάγονταν στην νομοθεσία αυτή κατά την διάρκεια της τελευταίας άπασχολήσεώς του, αφού ληφθούν υπ' όψη, έφ' όσον είναι αναγκαίο, οι διατάξεις του άρθρου 18· οι παροχές αυτές χορηγούνται εις βάρος του φορέα της χώρας κατοικίας.

3. Αν άνεργος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την νομοθεσία του Κράτους μέλους, το οποίο βαρύνουν οι παροχές άνεργίας, για την γένεση δικαιώματος παροχών εις είδος, αφού ληφθούν υπ' όψη – έφ' όσον είναι αναγκαίο – οι διατάξεις του άρθρου 18, τα μέλη της οικογενείας του δικαιούνται των παροχών αυτών, οποιοδήποτε και αν είναι το Κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικούν ή διαμένουν. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται από τον φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρμόζεται απ' αυτόν, για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα του Κράτους μέλους, το οποίο βαρύνουν οι παροχές άνεργίας.

4. Με την επιφύλαξη νομοθετικών διατάξεων Κράτους μέλους που επιτρέπουν την χορήγηση παροχών άσθενείας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ή διάρκεια που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δύναται, σε περιπτώσεις άνωτέρας βίας, να παραταθεί από τον αρμόδιο φορέα μέχρι το άνώτατο όριο που προβλέπεται στην νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν.

Τ μ ή μ α 4

Αίτουντες συντάξεις και μέλη της οικογενείας τους

Άρθρο 26

Δικαίωμα παροχών εις είδος σε περίπτωση πάυσεως του δικαιώματος λήψεως παροχών από τον φορέα, ο όποιος ήταν αρμόδιος τελευταία.

1. Ο εργαζόμενος, τα μέλη της οικογενείας του ή οι επιζώντες του, οι όποιοι, κατά την διάρκεια της εξέτασεως μιας αίτήσεως για σύνταξη, παύουν να έχουν δικαίωμα παροχών εις είδος δύναμει της νομοθεσίας του Κράτους μέλους που ήταν αρμόδιο τελευταία, λαμβάνουν παρά ταυτα τις παροχές αυτές υπό τους ακόλουθους όρους: οι παροχές εις είδος χορηγούνται κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας του Κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ο ενδιαφερόμενος ή οι ενδιαφερόμενοι κατοικούν, έφ' όσον έχουν δικαίωμα δύναμει της νομοθεσίας αυτής ή θα είχαν δικαίωμα δύναμει της νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους, αν κατοικούσαν στο έδαφος του Κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπ' όψη – έφ' όσον είναι αναγκαίο – οι διατάξεις του άρθρου 18.

2. Ο αίτων σύνταξη ο όποιος δικαιούται παροχών εις είδος δύναμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους, ή όποια υποχρεώνει τον ενδιαφερόμενο να καταβάλλει ο ίδιος τις εισφορές για άσφάλιση άσθενείας κατά την εξέταση της αίτήσεώς του για σύνταξη, παύει να έχει δικαίωμα παροχών εις είδος κατά την λήξη του δευτέρου μηνός, για τον όποιο δεν έχει εξοφλήσει τις όφειλόμενες εισφορές.

3. Οι εις είδος παροχές που χορηγούνται δύναμει των διατάξεων της παραγράφου 1 βαρύνουν τον φορέα, ο όποιος κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 εισέπραξε τις εισφορές· σε περίπτωση που δεν πρέπει να καταβληθούν εισφορές σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, ο αρμόδιος φορέας για την πραγματοποίηση των εις είδος παροχών, μετά την εκκαθάριση της συντάξεως κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 28, αποδίδει στον φορέα του τόπου κατοικίας το ποσό των παροχών που έχουν χορηγηθεί.

Τ μ ή μ α 5

Δικαιούχοι συντάξεων και μέλη της οικογενείας τους

Άρθρο 27

Συντάξεις που όφειλονται δύναμει της νομοθεσίας περισσότερων Κρατών έφ' όσον υπάρχει δικαίωμα παροχών εις είδος στην χώρα κατοικίας

Ο δικαιούχος συντάξεων όφειλομένων κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσότερων Κρατών μελών, ο όποιος δικαιούται παροχών εις είδος κατά τη νομοθεσία του Κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου κατοικεί – λαμβανομένων υπ' όψη, ένδεχομένων, των διατάξεων

του άρθρου 18 και του παραρτήματος V – καθώς και τα μέλη της οικογενείας του, λαμβάνουν τις παροχές αυτές από τον φορέα του τόπου κατοικίας και εις βάρος αυτού, εάν να έδικαιούτο συντάξεως ό ενδιαφερόμενος αποκλειστικά δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου αυτού Κράτους.

Άρθρο 28

Συντάξεις που όφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων Κρατών, έφ' όσον δέν υπάρχει δικαίωμα παροχών εις είδος στην χώρα κατοικίας

1. Ό δικαιούχος συντάξεως όφειλομένης κατά τη νομοθεσία ενός Κράτους μέλους ή συντάξεων όφειλομένων κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών, ό όποιος δέν δικαιούται παροχών εις είδος κατά τη νομοθεσία του Κράτους μέλους στό έδαφος του όποιου κατοικεί, λαμβάνει παρά ταύτα τις παροχές αυτές, για τον ίδιο και για τα μέλη της οικογενείας του, κατά τό μέτρο που – λαμβανομένων ύπ' όψη κατά περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 18 και του παραρτήματος V – θά έδικαιούτο των παροχών αυτών, κατά τη νομοθεσία του Κράτους μέλους ή τουλάχιστον ενός από τά Κράτη μέλη που είναι άρμόδια στό θέμα της συντάξεως, άν κατοικούσε στό έδαφος του έν λόγω Κράτους. Οί παροχές αυτές καταβάλλονται για λογαριασμό του άναφερομένου στην παράγραφο 2 φορέα από τον φορέα του τόπου κατοικίας, εάν να έδικαιούτο ό ενδιαφερόμενος δυνάμει της νομοθεσίας του Κράτους, στό έδαφος του όποιου κατοικεί, συντάξεως και παροχών εις είδος.

2. Στις περιπτώσεις που άναφέρονται στην παράγραφο 1 ό φορέας που φέρει τό βάρος των παροχών εις είδος, καθορίζεται βάσει των έξης κανόνων:

- α) άν ό δικαιούχος συντάξεως δικαιούται των παροχών αυτών δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνον Κράτους μέλους, βαρύνεται ό άρμόδιος φορέας του Κράτους αυτού·
- β) άν ό δικαιούχος συντάξεως δικαιούται των παροχών αυτών δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών, βαρύνεται ό άρμόδιος φορέας του Κράτους μέλους, ύπό τη νομοθεσία του όποιου ό δικαιούχος έπραγματοποίησε τη μεγαλύτερη περίοδο άσφαλίσεως· άν ή έφαρμογή του κανόνος αυτού έχει ως συνέπεια την επιβάρυνση περισσοτέρων φορέων μέ τις παροχές αυτές, τότε από τους φορείς αυτούς βαρύνεται εκείνος, στον όποιον ό δικαιούχος ήταν άσφαλισμένος τελευταία.

Άρθρο 29

Κατοικία των μελών της οικογενείας σε Κράτος άλλο από εκείνο, όπου κατοικεί ό δικαιούχος – Μεταφορά κατοικίας στό Κράτος όπου κατοικεί ό δικαιούχος

1. Τα μέλη της οικογενείας του δικαιούχου συντάξεως όφειλομένης κατά τη νομοθεσία ενός Κράτους μέλους ή συντάξεων όφειλομένων κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών, τά όποια κατοικούν στό έδαφος Κράτους μέλους άλλου, από εκείνο όπου κατοικεί ό δικαιούχος, δικαιούνται παροχών εις

είδος, εάν να κατοικούσε ό δικαιούχος, στό έδαφος του ίδιου Κράτους μέ τα μέλη της οικογενείας του, έφ' όσον αυτός έχει δικαίωμα επί των παροχών αυτών κατά τη νομοθεσία ενός Κράτους μέλους. Οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τον φορέα του τόπου κατοικίας των μελών της οικογενείας, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που έφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν, εις βάρος του φορέα του τόπου κατοικίας του δικαιούχου.

2. Τα μέλη της οικογενείας που άναφέρονται στην παράγραφο 1, τά όποια μεταφέρουν την κατοικία τους στό έδαφος του Κράτους μέλους όπου κατοικεί ό δικαιούχος, λαμβάνουν παροχές εις είδος κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας του Κράτους αυτού, έστω και άν έχουν ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση άσθενείας ή μητρότητας, πριν από την μεταφορά της κατοικίας τους.

Άρθρο 30

Παροχές εις είδος εξαιρετικής σημασίας

Οί διατάξεις του άρθρου 24 ισχύουν κατ' άναλογία για τους δικαιούχους συντάξεων.

Άρθρο 31

Διαμονή του δικαιούχου και/ή των μελών της οικογενείας του σε Κράτος άλλο από εκείνο της κατοικίας τους

Ό δικαιούχος συντάξεως όφειλομένης κατά τη νομοθεσία ενός Κράτους μέλους ή συντάξεων όφειλομένων κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων Κρατών μελών, ό όποιος δικαιούται παροχών εις είδος κατά τη νομοθεσία ενός από αυτά τά Κράτη μέλη, καθώς και τά μέλη της οικογενείας του, δικαιούνται των παροχών αυτών άκόμη και κατά την διάρκεια της διαμονής τους στό έδαφος Κράτους μέλους άλλου, από εκείνο όπου κατοικούν. Οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τον φορέα του τόπου διαμονής, κατά την νομοθεσία που ισχύει γι' αυτόν, εις βάρος του φορέα του τόπου κατοικίας του δικαιούχου.

Άρθρο 32

Ειδικές διατάξεις περί άναλήψεως του βάρους παροχών που χορηγούνται σε παλαιούς μεθοριακούς εργαζόμενους, στα μέλη της οικογενείας τους ή στους επιζώντας τους

Τό βάρος παροχών εις είδος που κατεβλήθησαν στον δικαιούχο που άναφέρεται στό άρθρο 27, παλαιό μεθοριακό εργαζόμενο, ή στον επιζώντα μεθοριακού εργαζόμενου, καθώς και στα μέλη της οικογενείας του, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 27 ή του άρθρου 31, κατανέμεται έξίσου μεταξύ του φορέα του τόπου κατοικίας του δικαιούχου και του φορέα στον όποιον ήταν άσφαλισμένος τελευταία, έφ' όσον ό δικαιούχος αυτός είχε την ιδιότητα του μεθοριακού εργαζόμενου κατά τους τρεις μήνες, τους άμέσως προηγούμενους της ήμερομηνίας ένάρξεως της συντάξεως ή της ήμερομηνίας του θανάτου του.

Άρθρο 33

Εισφορές εις βάρος των δικαιούχων συντάξεων

Ο φορέας Κράτους μέλους πού οφείλει τήν καταβολή συντάξεως, άν ή ισχύουσα γι' αυτόν νομοθεσία προβλέπει κρατήσεις εισφορών εις βάρος του δικαιούχου συντάξεως γιά τήν κάλυψη των παροχών εις είδος, έξουσιοδοτείται νά προβαίνει στις κρατήσεις αυτές, ύπολογιζόμενες σύμφωνα μέ τήν έν λόγω νομοθεσία επί του ποσού τής οφειλομένης παρ' αυτόν συντάξεως, κατά τό μέτρο πού οί καταβαλλόμενες δυνάμει των άρθρων 27, 28, 29, 31 και 32 παροχές βαρύνουν φορέα του προαναφερθέντος Κράτους μέλους.

Άρθρο 34

Γενική διάταξη

Οί διατάξεις των άρθρων 27 μέχρι 33 δέν ισχύουν γιά τόν δικαιούχο συντάξεως ή γιά τά μέλη τής οικογενείας του πού δικαιούνται παροχών εις είδος δυνάμει τής νομοθεσίας ενός Κράτους μέλους εκ του λόγου ότι ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα. Στην περίπτωση αυτή και γιά τήν εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, ό ένδιαφερόμενος θεωρείται εργαζόμενος ή μέλος τής οικογενείας εργαζομένου

Τ μ ή μ α 6

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 35

Ρύθμιση όταν υπάρχουν περισσότερα συστήματα στην χώρα κατοικίας ή διαμονής - Προϋπάρχουσα ασθένεια - Άνώτατη διάρκεια χορηγήσεως των παροχών

1. Όταν ή νομοθεσία τής χώρας κατοικίας ή διαμονής προβλέπει περισσότερα συστήματα ασφαλίσεως ασθένειας ή μητρότητας, οί διατάξεις πού εφαρμόζονται, δυνάμει των άρθρων 19, 21 παράγραφοι 1, 22, 25, 26, 28 παράγραφοι 1, 29 παράγραφος 1 ή 31, είναι οί διατάξεις του συστήματος εκείνου στό οποίο υπάγονται οί χειρώνακτες εργαζόμενοι τής βιομηχανίας χάλυβος. Άν όμως ή νομοθεσία του προαναφερθέντος τόπου προβλέπει ειδικό σύστημα γιά τούς εργαζόμενους των ορυχείων και των παρεμφερών επιχειρήσεων, οί διατάξεις του συστήματος αυτού εφαρμόζονται στην κατηγορία αυτή των εργαζομένων και στά μέλη τής οικογενείας τους, εφ' όσον ό φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας προς τόν όποιον άπευθύνονται, είναι άρμόδιος γιά τήν εφαρμογή του συστήματος αυτού.

2. Άν ή νομοθεσία Κράτους μέλους έξαρτά τήν χορήγηση παροχών από προϋποθέσεις σχετικές μέ τήν προέλευση τής ασθένειας, οί προϋποθέσεις αυτές δέν ισχύουν γιά τούς εργαζομένους και τά μέλη τής οικογενείας τους πού έμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, άνεξάρτητα από τό Κράτος μέλος στό έδαφος του όποίου κατοικούν.

3. Άν ή νομοθεσία Κράτους μέλους όρίζει άνώτατη χρονική διάρκεια χορηγήσεως των παροχών, ό φορέας πού εφαρμόζει τή νομοθεσία αυτή, δύναται νά λάβει υπ' όψη ένδεχομένως τήν περίοδο, κατά τήν διάρκεια τής όποίας οί παροχές έχουν ήδη καταβληθεί από τόν φορέα άλλου Κράτους μέλους γιά τήν ίδια περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας.

Τ μ ή μ α 7

Άπόδοση μεταξύ φορέων

Άρθρο 36

1. Οί παροχές εις είδος πού καταβάλλονται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου από τόν φορέα Κράτους μέλους γιά λογαριασμό του φορέα άλλου Κράτους μέλους, άποδίδονται πλήρως, μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 32.

2. Οί άποδόσεις πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται και πραγματοποιούνται κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στόν κανονισμό εφαρμογής πού αναφέρεται στό άρθρο 97, είτε βάσει δικαιολογητικών των πραγματικών δαπανών είτε κατ' άποκοπήν.

Στήν τελευταία αυτή περίπτωση τά κατ' άποκοπήν ποσά πρέπει νά εξασφαλίζουν άπόδοση όσο τό δυνατόν πλησιέστερη προς τίς πραγματικές δαπάνες.

3. Δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη ή οί άρμόδιες άρχές των Κρατών αυτών δύναται νά προβλέψουν άλλους τρόπους άποδόσεως ή νά παραιτηθούν κάθε άποδόσεως μεταξύ των φορέων πού υπάγονται στην άρμοδιότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Τ μ ή μ α 1

Έργαζόμενοι πού έχουν υπαχθεί άποκλειστικά σέ νομοθεσίες, κατά τίς όποιες τό ποσό των παροχών άναπηρίας είναι άνεξάρτητο τής διάρκειας των περιόδων ασφαλίσεως

Άρθρο 37

Γενικές διατάξεις

1. Ο εργαζόμενος, ό όποιος διαδοχικά ή κατά περιόδους έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων Κρατών μελών και έχει πραγματοποιήσει περιόδους ασφαλίσεως άποκλειστικά υπό νομοθεσίες, κατά τίς όποιες τό ποσό των παροχών άναπηρίας είναι άνεξάρτητο τής διάρκειας των περιόδων ασφαλίσεως, δικαιούται παροχών σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του άρθρου 39. Τό άρθρο αυτό δέν άφορά συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή συνταξιοδοτικά έπίδόματα λόγω τέ-

κνων πού χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8.

2. Τό παράρτημα III αναφέρει, για κάθε ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος, τις νομοθεσίες εν ισχύ του τύπου πού προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 38

Συνοπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, την διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την συμπλήρωση περιόδων ασφαλίσεως, λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό μέτρο πού απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως πού επραγματοποιήθησαν υπό τή νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, ως νά επρόκειτο για περιόδους πού επραγματοποιήθησαν υπό τή νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τόν φορέα αυτόν.

2. "Αν ή νομοθεσία Κράτους μέλους εξαρτά την χορήγηση ορισμένων παροχών από τόν όρο, ότι οί περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί σέ επάγγελμα, για τό όποιο ισχύει ειδικό σύστημα ασφαλίσεως, ή ένδεχομένως σέ καθορισμένη απασχόληση, οί περίοδοι πού επραγματοποιήθησαν υπό τις νομοθεσίες άλλων Κρατών μελών, λαμβάνονται υπ' όψη για τήν χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον αν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στό ίδιο επάγγελμα ή ένδεχομένως στην ίδια απασχόληση. "Αν, αφού ληφθούν υπ' όψη αυτές οί περίοδοι, ό ενδιαφερόμενος πάλι δέν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για νά λάβει τις παροχές, οί περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπ' όψη για τήν χορήγηση παροχών του γενικού συστήματος ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος πού εφαρμόζεται κατά περίπτωση για τούς εργάτες ή τούς υπαλλήλους.

Άρθρο 39

Έκκαθάρση των παροχών

1. Ο φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εφαρμόζεται κατά τήν στιγμή επελεύσεως τής ανικανότητας προς εργασία πού είχε ως επακόλουθο τήν αναπηρία, καθορίζει, κατά τις διατάξεις τής νομοθεσίας αυτής, αν ό ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις πού απαιτούνται, για νά έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπ' όψη - έφ' όσον είναι αναγκαίο - οί διατάξεις του άρθρου 38.

2. Ο ενδιαφερόμενος, ό όποιος πληροί τις προϋποθέσεις πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνει τις παροχές αποκλειστικά από τόν εν λόγω φορέα σύμφωνα με τήν νομοθεσία πού εφαρμόζει ό φορέας αυτός.

3. Ο ενδιαφερόμενος, ό όποιος δέν πληροί τις προϋποθέσεις πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνει τις παροχές, τις όποιες δικαιούται ακόμη δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους, αφού ληφθούν υπ' όψη - έφ' όσον είναι αναγκαίο - οί διατάξεις του άρθρου 38.

4. "Αν ή νομοθεσία πού εφαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις τής παραγράφου 2 ή τής παραγράφου 3 προβλέπει ότι τό ποσό των παροχών καθορίζεται, αφού ληφθεί υπ' όψη ή ύπαρξη και άλλων μελών τής οικογενείας εκτός των τέκνων, ό αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπ' όψη και τά μέλη τής οικογενείας του ενδιαφερομένου πού κατοικούν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους, σάν νά κατοικούσαν στό έδαφος του αρμοδίου Κράτους.

Τμήμα 2

Έργαζόμενοι πού έχουν ύπαρχει είτε αποκλειστικά σέ νομοθεσίες, κατά τις όποιες τό ποσό τής παροχής αναπηρίας εξαρτάται από τήν διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως, είτε σέ νομοθεσίες του τύπου αυτού και του τύπου πού αναφέρεται στό τμήμα 1

Άρθρο 40

Γενικές διατάξεις

1. Ο εργαζόμενος, ό όποιος διαδοχικά ή κατά περιόδους έχει ύπαρχει στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων Κρατών μελών, εκ των όποιων τουλάχιστον μία δέν είναι του τύπου πού αναφέρεται στό άρθρο 37 παράγραφος 1, δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, οί όποιες εφαρμόζονται κατ' αναλογία, αφού ληφθούν υπ' όψη οί διατάξεις τής παραγράφου 3.

2. Έν τούτοις, ό ενδιαφερόμενος, ό όποιος προσβάλλεται από ανικανότητα εργασίας ή όποια έχει ως επακόλουθο τήν αναπηρία, ένδ υπόκειται σέ νομοθεσία πού αναφέρεται στό παράρτημα III, λαμβάνει τις παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1 υπό τούς εξής δύο όρους:

- ότι πληροί τις προϋποθέσεις πού απαιτούνται από τή νομοθεσία αυτή ή από άλλη νομοθεσία του ίδιου τύπου, αφού ληφθούν υπ' όψη - έφ' όσον είναι αναγκαίο - οί διατάξεις του άρθρου 38, χωρίς όμως νά χρειάζεται προσφυγή σέ περιόδους ασφαλίσεως πού επραγματοποιήθησαν υπό νομοθεσίες πού δέν αναφέρονται στό παράρτημα III και

- ότι δέν πληροί τις προϋποθέσεις, πού απαιτούνται για τήν γένεση του δικαιώματος παροχών βάσει νομοθεσίας πού δέν αναφέρεται στό παράρτημα III.

3. Η απόφαση πού λαμβάνεται από τόν φορέα Κράτους μέλους ως προς τόν βαθμό αναπηρίας του αιτούντος, δεσμεύει τόν φορέα όποιουδήποτε άλλου ενδιαφερομένου Κράτους μέλους, υπό τόν όρο, ότι ύπάρχει συμφωνία των όρων των σχετικών προς τόν βαθμό αναπηρίας μεταξύ των νομοθεσιών των Κρατών αυτών και ή συμφωνία αυτή έχει αναγνωρισθεί στό παράρτημα IV.

Τμήμα 3

Έπιδείνωση αναπηρίας

Άρθρο 41

1. Σέ περίπτωση επιδείνωσης αναπηρίας, για τήν όποια ό εργαζόμενος λαμβάνει παροχές δυνάμει τής

νομοθεσίας ἑνός μόνον Κράτους μέλους, ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθες διατάξεις:

- α) ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἀπὸ τότε πού λαμβάνει παροχές, δέν ἔχει ὑπαχθεῖ στή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὀφείλει νά χορηγήσει τίς παροχές, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν·
- β) ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἀπὸ τότε πού λαμβάνει παροχές, ἔχει ὑπαχθεῖ στή νομοθεσία ἑνός ἢ περισσοτέρων ἄλλων Κρατῶν μελῶν, οἱ παροχές χορηγοῦνται πρὸς αὐτόν, ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ ἐπιδείνωση, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 παράγραφος 1 ἢ τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 1 ἢ 2, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση·
- γ) ἂν τό συνολικό ποσό τῆς ἢ τῶν παροχῶν πού ὀφείλονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς περιπτώσεως β) εἶναι κατώτερο τοῦ ποσοῦ τῆς παροχῆς, τήν ὁποία ἐλάμβανε ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς βάρος τοῦ προηγουμένου ὀφειλέτου φορέα, ὁ φορέας αὐτός ὀφείλει νά τοῦ καταβάλει συμπλήρωμα ἴσο πρὸς τήν διαφορά μεταξύ τῶν ποσῶν αὐτῶν·
- δ) ἂν, στήν περίπτωση πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση β), ὁ ἀρμόδιος φορέας γιά τήν ἀρχική ἀνικανότητα εἶναι ὀλλανδικός καί ἂν:
- ι) ἡ πάθηση πού προεκάλεσε τήν ἐπιδείνωση εἶναι ἴδια μέ ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔγινε αἰτία τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν δυνάμει τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας,
 - ιι) ἡ πάθηση αὐτή εἶναι ἐπαγγελματική ἀσθένεια ὑπὸ τήν ἐννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους μέλους, στήν ὁποία ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπαγόταν τελευταῖα καί γεννᾷ δικαίωμα πληρωμῆς τοῦ συμπληρώματος πού προβλέπεται στό ἄρθρο 60 παράγραφος 1 περίπτωση β) καί
 - ιιι) ἡ νομοθεσία ἢ οἱ νομοθεσίες, οἱ ὁποῖες ἴσχυσαν γιά τόν ἐνδιαφερόμενο, ἀπὸ τότε πού λαμβάνει παροχές, εἶναι νομοθεσίες πού προβλέπονται στό παράρτημα ΙΙΙ,
- ὁ ὀλλανδικός φορέας συνεχίζει νά καταβάλλει τήν ἀρχική παροχή καί μετά τήν ἐπιδείνωση, καί ἡ παροχή πού ὀφείλεται δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ τελευταίου Κράτους μέλους, στήν ὁποία ὑπήχθη ὁ ἐνδιαφερόμενος, μειοῦται κατά τό ποσό τῆς ὀλλανδικῆς παροχῆς·
- ε) ἂν, στήν περίπτωση πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση β), ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν ἔχει δικαίωμα παροχῶν εἰς βάρος φορέα ἄλλου Κράτους μέλους, ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὀφείλει νά χορηγήσει τίς παροχές σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση καί ἐνδεχομένως τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38.

2. Σέ περίπτωση ἐπιδεινώσεως ἀναπηρίας, γιά τήν ὁποία ὁ ἐργαζόμενος λαμβάνει παροχές δυνάμει τῆς νομοθεσίας δύο ἢ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν, οἱ παροχές χορηγοῦνται πρὸς αὐτόν, ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ ἐπιδείνωση, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 1.

Τ μ ἦ μ α 4

Ἐπανάληψη τῆς καταβολῆς τῶν παροχῶν μετά ἀπό ἀναστολή ἢ κατάργηση – Μετατροπή τῶν παροχῶν ἀναπηρίας σέ παροχές γήρατος

Ἄρθρο 42

Προσδιορισμός τοῦ ὀφειλέτου φορέα σέ περίπτωση ἐπανάληψως τῆς καταβολῆς τῶν παροχῶν ἀναπηρίας

1. Ἄν μετά τήν ἀναστολή τῶν παροχῶν πρέπει νά ἐπαναληφθεῖ ἡ καταβολή τους, αὐτή ἐξασφαλίζεται ἀπό τόν φορέα ἢ τοὺς φορεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦταν ὀφειλέτες τῶν παροχῶν κατά τήν στιγμή τῆς ἀναστολῆς τους, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 43.

2. Ἄν μετά τήν κατάργηση τῶν παροχῶν ἡ κατάσταση τοῦ ἐνδιαφερομένου δικαιολογεῖ τήν χορήγηση νέων παροχῶν, αὐτές χορηγοῦνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 παράγραφος 1 ἢ τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 1 ἢ 2, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση.

Ἄρθρο 43

Μετατροπή τῶν παροχῶν ἀναπηρίας σέ παροχές γήρατος

1. Οἱ παροχές ἀναπηρίας μετατρέπονται ἐνδεχομένως σέ παροχές γήρατος κατά τοὺς ὅρους πού προβλέπονται στή νομοθεσία ἢ στίς νομοθεσίες, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν καί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου 3.

2. Κάθε φορέας Κράτους μέλους πού ὀφείλει παροχές ἀναπηρίας, συνεχίζει νά καταβάλλει στόν δικαιούχο παροχῶν ἀναπηρίας, ὁ ὁποῖος, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49, δύναται νά ἀξιώσει παροχές γήρατος δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλων Κρατῶν μελῶν, τίς παροχές ἀναπηρίας πού δικαιούται κατά τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός μέχρι τήν στιγμή, κατά τήν ὁποία οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δύνανται νά ἐφαρμοσθοῦν γιά τόν φορέα αὐτόν.

3. Πάντως, ἂν στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 2, οἱ παροχές ἀναπηρίας ἐχορηγήθησαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39, ὁ φορέας πού παραμένει ὀφειλέτης τῶν παροχῶν αὐτῶν δύναται νά ἐφαρμόσει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 παράγραφος 1 περίπτωση α), σάν νά πληροῦσε ὁ δικαιούχος τῶν παροχῶν αὐτῶν τοὺς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τήν νομοθεσία τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους γιά νά ἔχει δικαίωμα παροχῶν γήρατος, ἀντικαθιστώντας τό θε-

ωρητικό ποσό πού προβλέπεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 περίπτωση α) από τό ποσό των παροχών αναπηρίας πού οφείλεται από τόν φορέα αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ (ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 44

Γενικές διατάξεις περί τής εκκαθάρισεως των παροχών, όταν ό εργαζόμενος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων Κρατών μελών

1. Τά δικαιώματα παροχών εργαζομένου, ό οποίος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων Κρατών μελών, ή των επιζώντων αυτού καθορίζονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 49, όταν ό εργαζόμενος υποβάλει αίτηση εκκαθάρισεως παροχών, λαμβάνονται υπ' όψη για τήν διαδικασία εκκαθαρίσεως των παροχών αυτών όλες οί νομοθεσίες πού ίσχυσαν για τόν έν λόγω εργαζόμενο.

Γίνεται εξαίρεση από τόν παρόντα κανόνα, αν ό ένδιαφερόμενος ζητήσει ρητά τήν αναβολή τής εκκαθαρίσεως των παροχών γήρατος, τίς όποιες θά έδικαιούτο δυνάμει τής νομοθεσίας ενός ή περισσότερων Κρατών μελών καί υπό τόν όρο, ότι οί περίοδοι οί πραγματοποιούμενες υπό τή νομοθεσία ή τίς νομοθεσίες αυτές δέν θά ληφθούν υπ' όψη για τήν γένεση του δικαιώματος παροχών σε άλλο Κράτος μέλος.

3. Τό παρόν κεφάλαιο δέν αφορά τίς συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή τά συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων, ούτε τίς συντάξεις όρφανών πού χορηγούνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του κεφαλαίου 8.

Άρθρο 45

Λήψη υπ' όψη των περιόδων ασφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν υπό τίς νομοθεσίες, στίς όποιες έχει υπαχθεί ό εργαζόμενος για τήν απόκτηση, τήν διατήρηση ή τήν ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Ό φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου εξαρτά τήν κτήση, τήν διατήρηση ή τήν ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από τήν συμπλήρωση περιόδων ασφαλίσεως, λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό μέτρο πού απαιτείται, τίς περιόδους ασφαλίσεως πού έπραγματοποιήθηκαν υπό τή νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, ως νά επρόκειτο για περιόδους πού έπραγματοποιήθηκαν υπό τήν νομοθεσία πού εφαρμόζεται για τόν φορέα αυτόν.

2. Άν ή νομοθεσία Κράτους μέλους εξαρτά τήν χορήγηση ορισμένων παροχών από τόν όρο, ότι οί περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί σε έπάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως ή, ένδεχομένως, σε καθορισμένη άπασχόληση, οί περίοδοι πού έπραγματοποιήθηκαν υπό τίς νομοθεσίες άλλων Κρατών μελών λαμβάνονται υπ' όψη για τήν χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον αν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, έλλείψει τέτοιου

συστήματος, στο ίδιο έπάγγελμα ή ένδεχομένως στην ίδια άπασχόληση. Άν, αφού ληφθούν υπ' όψη οί περίοδοι ασφαλίσεως πού έπραγματοποιήθηκαν κατ' αυτόν τόν τρόπο, ό ένδιαφερόμενος πάλι δέν πληροί τίς απαιτούμενες προϋποθέσεις, για νά λάβει τίς παροχές αυτές, οί περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπ' όψη για τήν χορήγηση των παροχών, του γενικού συστήματος ή, έλλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος πού εφαρμόζεται ανάλογα μέ τήν περίπτωση, για τούς εργάτες ή τούς υπαλλήλους.

3. Άν ή νομοθεσία Κράτους μέλους, ή όποία εξαρτά τήν χορήγηση παροχών από τόν όρο ότι ό εργαζόμενος υπάγεται στη νομοθεσία αυτή κατά τήν στιγμή έπελεύσεως του κινδύνου, δέν απαιτεί καμία διάρκεια ασφαλίσεως ούτε για τήν απόκτηση του δικαιώματος ούτε για τόν υπολογισμό των παροχών, κάθε εργαζόμενος, ό όποιος έπαυσε νά υπάγεται στη νομοθεσία αυτή, θεωρείται, για τήν εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, ότι υπάγεται άκόμη σε αυτήν, τήν στιγμή τής έπελεύσεως του κινδύνου, αν υπάγεται στη νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους τήν στιγμή αυτήν ή, έλλείψει τέτοιας περιπτώσεως, αν δύναται νά διεκδικήσει παροχές δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους. Ό τελευταίος αυτός όρος θεωρείται ότι πληροίται στην περίπτωση πού αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.

Άρθρο 46

Έκκαθάριση παροχών

1. Ό άρμόδιος φορέας καθενός από τά Κράτη μέλη, στη νομοθεσία των όποιων έχει υπαχθεί ό εργαζόμενος καί τής όποιας πληροί τίς απαιτούμενες προϋποθέσεις για τήν γένεση του δικαιώματος παροχών, χωρίς νά χρειάζεται νά εφαρμοσθούν οί διατάξεις του άρθρου 45, προσδιορίζει, κατά τίς διατάξεις τής νομοθεσίας πού εφαρμόζεται άπ' αυτόν, τό ποσό τής παροχής πού αντιστοιχεί στην συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως πού πρέπει νά ληφθούν υπ' όψη δυνάμει τής νομοθεσίας αυτής.

Ό φορέας αυτός προβαίνει έπίσης στον υπολογισμό του ποσού τής παροχής πού θά έχορηγείτο κατ' εφαρμογή των κανόνων τής παραγράφου 2 περιπτώσεις α) καί β). Μόνο τό μεγαλύτερο από τά δύο αυτά ποσά λαμβάνεται υπ' όψη.

2. Ό άρμόδιος φορέας καθενός από τά Κράτη μέλη, στη νομοθεσία των όποιων έχει υπαχθεί ό εργαζόμενος, εφαρμόζει τούς άκόλουθους κανόνες, έφ' όσον οί απαιτούμενες προϋποθέσεις για τήν γένεση του δικαιώματος παροχών δέν πληρούνται, παρά μόνον αν ληφθούν υπ' όψη οί διατάξεις του άρθρου 45:

α) ό φορέας υπολογίζει τό θεωρητικό ποσό τής παροχής, τήν όποία θά ήδύνατο νά διεκδικήσει ό ένδιαφερόμενος, αν όλες οί περίοδοι ασφαλίσεως πού έπραγματοποιήθηκαν υπό τίς νομοθεσίες των Κρατών μελών στίς όποιες είχε υπαχθεί, είχαν πραγματοποιηθεί στο έν λόγω Κράτος καί υπό τήν νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τόν φορέα αυτόν κατά τήν ήμερομηνία εκκαθαρίσεως τής παροχής.

Αν, κατά τη νομοθεσία αυτήν, τό ποσό της παροχής είναι ανεξάρτητο της διάρκειας των περιόδων ασφαλίσεως, τό ποσό αυτό λαμβάνεται ως τό θεωρητικό ποσό πού αναφέρεται στην παρούσα περίπτωση.

- β) ό φορέας προσδιορίζει κατόπιν τό πραγματικό ποσό της παροχής βάσει του θεωρητικού ποσού πού αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση, κατ' αναλογία πρὸς τήν διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν πρὸ της ἐπελεύσεως του κινδύνου υπό τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζει, ἐν σχέσει πρὸς τήν συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν πρὸ της ἐπελεύσεως του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των σχετικών Κρατών μελών.
- γ) ἂν ἡ συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν πρὸς της ἐπελεύσεως του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των ἐν λόγω Κρατών μελών, εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τήν μεγίστη διάρκεια πού απαιτεῖ ἡ νομοθεσία ἐνός ἀπό αυτά τά Κράτη γιά τήν λήψη πλήρους παροχής, ὁ ἀρμόδιος φορέας του Κράτους αὐτοῦ λαμβάνει ὑπ' ὄψη τήν μεγίστη αὐτή διάρκεια ἀντί της συνολικής διάρκειας των ἐν λόγω περιόδων, γιά τήν ἐφαρμογή των διατάξεων της παρούσης παραγράφου· ἡ μέθοδος αὐτή ὑπολογισμού δέν πρέπει νά ἔχει ως ἀποτέλεσμα τήν ἐπιβολή εἰς βάρος του ἐν λόγω φορέα παροχής ποσού ἀνώτερου ἀπό ἐκεῖνο της πλήρους παροχής πού προβλέπεται ἀπό τήν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοζόμενη νομοθεσία.
- δ) γιά τήν ἐφαρμογή των κανόνων ὑπολογισμού πού ἀναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ὁ τρόπος πού λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ περίοδοι πού συμπίπτουν καθορίζεται στον κανονισμό ἐφαρμογής πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 97.

3. Ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιούται τό συνολικό ποσό των παροχών πού ὑπολογίζονται σύμφωνα μέ τις διατάξεις των παραγράφων 1 καί 2, μέ ἀνώτατο ὄριο τό μεγαλύτερο ἀπό τά θεωρητικά ποσά παροχών πού ὑπολογίζονται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 περίπτωση α).

Ἐφ' ὅσον τό ποσό πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο ὑπερβαίνει τό ὄριο, κάθε φορέας ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζει τήν παράγραφο 1 προσαρμόζει τήν παροχή του στό ποσό πού ἀντιστοιχεῖ στή σχέση μεταξύ του ποσού της ἐν λόγω παροχής καί του συνολικού ποσού των παροχών πού προσδιορίζονται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1.

4. Ὄταν, προκειμένου περί συντάξεων ἀναπηρίας, γήρατος ἢ ἐπιζώντων, τό συνολικό ποσό των παροχών πού ὀφείλονται ἀπό δύο ἢ περισσότερα Κράτη μέλη, βάσει πολυμεροῦς συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 6 περίπτωση β), εἶναι κατώτερο ἀπό τό συνολικό ποσό πού θά ὀφείλαν τά Κράτη μέλη αὐτά κατ' ἐφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 μέχρι 3, ἰσχύουν γιά τόν δικαιούχο οἱ διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 47

Συμπληρωματικές διατάξεις γιά τόν ὑπολογισμό των παροχών

1. Γιά τόν ὑπολογισμό του θεωρητικού ποσού πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 46 παράγραφος 2 περίπτωση α) ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθοι κανόνες:

- α) ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία του ὁποῖου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός των παροχών βασίζεται ἐπί μέσου μισθοῦ, μέσης εἰσφορᾶς, μέσης προσαυξήσεως ἢ ἐπί της σχέσεως ἢ ὁποῖα ὑπῆρχε, κατά τις περιόδους ασφαλίσεως, μεταξύ του μικτοῦ μισθοῦ του ἐνδιαφερομένου καί του μέσου ὄρου των μικτών μισθών όλων των ασφαλισμένων, ἐξαιρέσει των μαθητευομένων, προσδιορίζει τά μέσα ἢ ἀναλογικά αὐτά ποσά ἀποκλειστικά βάσει των ασφαλιστικών περιόδων πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τήν νομοθεσία του Κράτους αὐτοῦ, ἡ του μικτοῦ μισθοῦ πού εἰσέπραξε ὁ ἐνδιαφερόμενος κατά τήν διάρκεια μόνον των περιόδων αὐτῶν.
- β) ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία του ὁποῖου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός των παροχών βασίζεται ἐπί του ποσού των μισθών, των εἰσφορῶν ἢ των προσαυξήσεων, προσδιορίζει τούς μισθούς, τις εἰσφορές ἢ τις προσαυξήσεις πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σχετικά μέ τις περιόδους ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τις νομοθεσίες ἄλλων Κρατών μελών βάσει του μέσου ὄρου των μισθών, των εἰσφορῶν ἢ των προσαυξήσεων, ὁ ὁποῖος διαπιστοῦται γιά τις περιόδους ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός.
- γ) ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία του ὁποῖου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός των παροχών βασίζεται σέ κατ' ἀποκοπήν μισθό ἢ σέ κατ' ἀποκοπήν ποσό, θεωρεῖ ὅτι ὁ μισθός ἢ τό ποσό πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη σχετικά μέ τις περιόδους ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τις νομοθεσίες ἄλλων Κρατών μελών εἶναι ἴσος μέ τόν κατ' ἀποκοπήν μισθό ἢ τό κατ' ἀποκοπήν ποσό ἢ, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, μέ τόν μέσο ὄρο των κατ' ἀποκοπήν μισθών ἢ ποσῶν πού ἀντιστοιχοῦν στις περιόδους ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός.
- δ) ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία του ὁποῖου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός των παροχών βασίζεται, γιά ὀρισμένες περιόδους στό ποσό των μισθών καί γιά ἄλλες περιόδους σέ κατ' ἀποκοπήν μισθό ἢ σέ κατ' ἀποκοπήν ποσό, λαμβάνει ὑπ' ὄψη, σχετικά μέ τις περιόδους ασφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τις νομοθεσίες ἄλλων Κρατών μελών, τούς μισθούς ἢ τά ποσά πού προσδιορίσθησαν σύμφωνα μέ τις διατάξεις των περιπτώσεων β) ἢ γ), ἡ τόν μέσο ὄρο αὐτῶν των μισθών ἢ ποσῶν ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση· ἂν, γιά ὄλες τις περιόδους πού ἐπραγματοποιήθησαν υπό τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός, ὁ ὑπολογισμός των παροχών βασίζεται σέ κατ' ἀποκοπήν

μισθό ή ποσό, ο φορέας θεωρεί ότι ο μισθός που πρέπει να ληφθεί υπ' όψη, σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων Κρατών μελών, είναι ίσος με τον πλασματικό μισθό που αντιστοιχεί σ' αυτόν τον κατ' αποκοπήν μισθό ή στο κατ' αποκοπήν ποσό.

2. Οί κανόνες της νομοθεσίας Κράτους μέλους περι της επανεκτιμήσεως των στοιχείων που ελήφθησαν υπ' όψη για τον υπολογισμό των παροχών ισχύουν, εφ' όσον είναι ανάγκη, για τα στοιχεία που ελήφθησαν υπ' όψη υπό τον αρμόδιο φορέα του Κράτους αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων Κρατών μελών.

3. Αν δυνάμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους τό ποσό των παροχών καθορίζεται, αφού ληφθεί υπ' όψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογενείας εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας του Κράτους αυτού λαμβάνει υπ' όψη και τά μέλη της οικογενείας του ενδιαφερομένου που κατοικούν στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, εάν νά κατοικούσαν στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους.

Άρθρο 48

Περίοδοι ασφαλίσεως κατώτερες του έτους

1. Άνεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2, αν ή συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό την νομοθεσία Κράτους μέλους δέν φθάνει τό έτος και άν, αφού ληφθούν υπ' όψη μόνον οί περίοδοι αυτές, δέν αποκτάται δικαίωμα παροχών δυνάμει των διατάξεων της νομοθεσίας αυτής, ο φορέας του Κράτους αυτού δέν υποχρεούται νά χορηγήσει παροχές σχετικά με τις έν λόγω περιόδους.

2. Ο αρμόδιος φορέας καθενός από τά άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη λαμβάνει υπ' όψη τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για τήν εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2, με εξαίρεση των διατάξεων της περιπτώσεως β).

3. Στην περίπτωση που ή εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 θά είχε ως αποτέλεσμα νά απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους όλοι οί φορείς των ενδιαφερομένων Κρατών, οί παροχές χορηγούνται αποκλειστικά κατά τήν νομοθεσία του τελευταίου από τά Κράτη αυτά, οί προϋποθέσεις της οποίας συμβαίνει νά πληρούνται, εάν νά είχαν συμπληρωθεί όλες οί περίοδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν και ελήφθησαν υπ' όψη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 παράγραφοι 1 και 2, υπό τήν νομοθεσία του Κράτους αυτού.

Άρθρο 49

Υπολογισμός των παροχών όταν ο ενδιαφερόμενος δέν συγκεντρώνει ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από όλες τις νομοθεσίες, υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκαν περίοδοι ασφαλίσεως

1. Αν ο ενδιαφερόμενος δέν συγκεντρώνει σέ δεδομένη στιγμή τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τήν

πληρωμή των παροχών από όλες τις νομοθεσίες των Κρατών μελών, στίς οποίες είχε ύπαρχει, αφού ληφθούν υπ' όψη – εφ' όσον είναι αναγκαίο – οί διατάξεις του άρθρου 45, αλλά πληροί μόνον τις προϋποθέσεις μιάς ή περισσότερων από αυτές, έχουν εφαρμογή οί ακόλουθες διατάξεις:

α) καθένας από τούς αρμόδιους φορείς, κατά τήν νομοθεσία του οποίου πληρούνται οί προϋποθέσεις, υπολογίζει τό ποσό της οφειλομένης παροχής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46.

β) ώστόσο:

ι) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις δύο τουλάχιστον νομοθεσιών, χωρίς νά παρίσταται ανάγκη προσφυγής σέ περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες, οί προϋποθέσεις των οποίων δέν πληρούνται, οί περίοδοι αυτές δέν λαμβάνονται υπ' όψη για τήν εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2.

ii) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις μιάς μόνης νομοθεσίας, χωρίς νά παρίσταται ανάγκη προσφυγής σέ περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες, οί προϋποθέσεις των οποίων δέν πληρούνται, τό ποσό της οφειλομένης παροχής υπολογίζεται μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας της οποίας πληρούνται οί προϋποθέσεις και αφού ληφθούν υπ' όψη μόνον οί περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τήν νομοθεσία αυτήν.

2. Η παροχή ή οί παροχές που έχουν χορηγηθεί, στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, βάσει μιάς ή περισσότερων από τις ενδιαφερόμενες νομοθεσίες, υπόκεινται αυτεπαγγέλτως σέ νέο υπολογισμό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46, εφ' ής στιγμής πληρωθούν οί προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από τις υπόλοιπες νομοθεσίες, στίς οποίες είχε ύπαρχει ο ενδιαφερόμενος, αφού ληφθούν υπ' όψη ένδεχομένως οί διατάξεις του άρθρου 45.

3. Νέος υπολογισμός πραγματοποιείται αυτεπαγγέλτως σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 και με τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40 παράγραφος 2, όταν οί προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες ενδιαφερόμενες νομοθεσίες παύουν νά πληρούνται.

Άρθρο 50

Χορήγηση συμπληρώματος όταν τό ποσό των παροχών που οφείλονται κατά τις νομοθεσίες των διαφόρων Κρατών μελών δέν φθάνει τό κατώτατο όριο που προβλέπει ή νομοθεσία του Κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος

Ο δικαιούχος παροχών, επί του οποίου εφαρμόζεται τό παρόν κεφάλαιο, δέν δύναται, νά εισπράξει στο Κράτος στο όποιο κατοικεί και κατά τήν νομοθεσία του οποίου

τοῦ ὀφείλεται παροχή, ποσό παροχῶν μικρότερο ἀπὸ τὴν ἐλάχιστη παροχή πού ὀρίζεται ἀπὸ τὴν ἐν λόγω νομοθεσία γιὰ περίοδο ἀσφαλίσεως ἴση μὲ τὸ σύνολο τῶν περιόδων πού ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη γιὰ τὴν ἐκκαθάριση σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν προηγούμενων ἀρθρῶν. Ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ Κράτους αὐτοῦ τοῦ καταβάλλει, ἐνδεχομένως, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια κατοικίας στό ἔδαφος τοῦ Κράτους αὐτοῦ, συμπλήρωμα ἴσο μὲ τὴν διαφορά μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού ὀφείλονται δυνάμει τοῦ παρόντος κεφαλαίου καί τοῦ ποσοῦ τῆς ἐλαχίστης παροχῆς.

Ἄρθρο 51

Ἐπανεκτίμηση καί νέος ὑπολογισμός τῶν παροχῶν

- Ἄν, λόγω τῆς αὐξήσεως τοῦ κόστους ζωῆς, τῆς διακυμάνσεως τοῦ ὕψους τῶν μισθῶν ἢ ἄλλων λόγων προσαρμογῆς, τροποποιηθοῦν οἱ παροχές τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν κατὰ ἓνα καθορισμένο ποσοστό ἢ ποσό, τὸ ποσοστό ἢ ποσό αὐτό πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ ἀπ' εὐθείας στίς παροχές πού καθορίσθηκαν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46, χωρὶς νά χρειάζεται νέος ὑπολογισμός κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ.
- Ἀντιθέτως, σέ περίπτωση τροποποιήσεως τοῦ τρόπου καθορισμοῦ ἢ τῶν κανόνων ὑπολογισμοῦ τῶν παροχῶν, πραγματοποιεῖται νέος ὑπολογισμός σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Τ μ ἦ μ α 1

Δικαίωμα παροχῶν

Ἄρθρο 52

Κατοικία σέ Κράτος μέλος ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο Κράτος μέλος – Γενικοί κανόνες

Ὁ ἐργαζόμενος πού κατοικεῖ στό ἔδαφος Κράτους μέλους ἄλλου ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο Κράτος καί ὁ ὁποῖος γίνε-ται θύμα ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, λαμβάνει στό Κράτος τῆς κατοικίας του:

- παροχές εἰς εἶδος πού χορηγοῦνται, γιὰ λογαριασμό τοῦ ἀρμοδίου φορέα, ἀπὸ τόν φορέα τοῦ τόπου κατοικίας σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπὸ τόν φορέα αὐτόν, σάν νά ἦταν ἀσφαλισμένος σέ αὐτόν·
- παροχές εἰς χρῆμα πού καταβάλλονται ἀπὸ τόν ἀρμόδιο φορέα σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν. Μὲ συμφωνία μεταξύ τοῦ ἀρμοδίου φορέα καί τοῦ φορέα τοῦ τόπου κατοικίας οἱ παροχές αὐτές δύνανται νά καταβάλλονται ἀπὸ τόν τελευταῖο αὐτόν φορέα, γιὰ λογαριασμό τοῦ πρώτου, κατὰ τὴν νομοθεσία τοῦ ἀρμοδίου Κράτους.

Ἄρθρο 53

Μεθοριακοὶ ἐργαζόμενοι – Εἰδικὸς κανὼν

Ὁ μεθοριακὸς ἐργαζόμενος δύναται ἐπίσης νά λαμβάνει τὶς παροχές στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους. Οἱ παροχές αὐτές καταβάλλονται ἀπὸ τόν ἀρμόδιο φορέα σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, σάν νά κατοικοῦσε ἐκεῖ ὁ ἐργαζόμενος.

Ἄρθρο 54

Διαμονή ἢ μεταφορά κατοικίας στό ἀρμόδιο Κράτος

- Ὁ ἐργαζόμενος πού ἀναφέρεται στό ἀρθρο 52, ὁ ὁποῖος διαμένει στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀκόμη καί ἂν ἔχει ἤδη λάβει παροχές πρὸ τῆς διαμονῆς του. Ἡ διάταξη αὐτὴ δέν ἰσχύει πάντως γιὰ τόν μεθοριακὸ ἐργαζόμενο.
- Ὁ ἐργαζόμενος πού ἀναφέρεται στό ἀρθρο 52, ὁ ὁποῖος μεταφέρει τὴν κατοικία του στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀκόμη καί ἂν ἔχει ἤδη λάβει παροχές πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς κατοικίας του.

Ἄρθρο 55

Διαμονή ἐκτός τοῦ ἀρμοδίου Κράτους – Ἐπιστροφή ἢ μεταφορά κατοικίας σέ ἄλλο Κράτος μέλος μετὰ τὴν ἐπέλευση τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας – Ἀνάγκη μεταβάσεως σέ ἄλλο Κράτος μέλος γιὰ τὴν ὑποβολή σέ κατάλληλη θεραπεία

- Ὁ ἐργαζόμενος θύμα ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας:
 - ὁ ὁποῖος διαμένει στό ἔδαφος Κράτους μέλους ἄλλου ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο Κράτος, ἢ
 - ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα παροχῶν εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου φορέα, ἔλαβε τὴν ἐγκριση ἀπὸ τόν φορέα αὐτόν νά ἐπιστρέψει στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους ὅπου κατοικεῖ ἢ νά μεταφέρει τὴν κατοικία του στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἢ
 - ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν ἐγκριση ἀπὸ τόν ἀρμόδιο φορέα νά μεταβεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, γιὰ νά ὑποβληθεῖ στήν κατάλληλη γιὰ τὴν κατάστασή του θεραπεία,

ἔχει δικαίωμα:

- παροχῶν εἰς εἶδος πού χορηγοῦνται, γιὰ λογαριασμό τοῦ ἀρμοδίου φορέα, ἀπὸ τόν φορέα τοῦ τόπου διαμονῆς ἢ κατοικίας σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπὸ τόν φορέα αὐτόν, σάν νά ἦταν ἀσφαλισμένος σέ αὐτόν· ἢ δι-άρκεια χορηγήσεως τῶν παροχῶν διέπεται πάντως ἀπὸ τὴν νομοθεσία τοῦ ἀρμοδίου Κράτους·

ι) παροχών εις χρήμα πού καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα κατά την νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμοδίου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής, οι παροχές αυτές δύνανται να καταβάλλονται από τον τελευταίο αυτόν φορέα, για λογαριασμό του πρώτου, κατά την νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους.

2. Η έγκριση πού απαιτεί ή παράγραφος 1 περίπτωση β), είναι δυνατόν να μην χορηγηθεί μόνον αν διαπιστωθεί, ότι ή μετακίνηση του ενδιαφερομένου θα ήδύνατο να θέσει σε κίνδυνο την κατάσταση της υγείας του ή την εφαρμογή της ιατρικής θεραπείας.

Η έγκριση πού απαιτεί ή παράγραφος 1 περίπτωση γ), δέν είναι δυνατόν να μην χορηγηθεί, όταν ή εν λόγω θεραπεία δέν δύναται να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο στο έδαφος του Κράτους μέλους πού κατοικεί.

Άρθρο 56

Ατυχήματα διαδρομής

Τό ατύχημα πού συνέβη κατά την διαδρομή σε έδαφος Κράτους μέλους άλλου από τό αρμόδιο Κράτος, θεωρείται ότι συνέβη στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους.

Άρθρο 57

Παροχές επαγγελματικής άσθενείας αν ό ενδιαφερόμενος έχει εκτεθεί στον ίδιο κίνδυνο σε περισσότερα Κράτη μέλη

1. Όταν τό θύμα επαγγελματικής άσθενείας ήσκησε δραστηριότητα δυναμένη να προκαλέσει την άσθένεια αυτήν υπό την νομοθεσία δύο ή περισσότερων Κρατών μελών, οι παροχές, τίς όποιες τό θύμα ή οι επίζώντες του δύνανται να διεκδικήσουν, χορηγούνται αποκλειστικά δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου από αυτά τά Κράτη, οι προϋποθέσεις της όποιας συμβαίνει να πληροούνται, αφού ληφθούν υπ' όψη ένδεχομένως οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Αν ή χορήγηση παροχών επαγγελματικής άσθενείας δυνάμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους εξαρτάται από τον όρο, ότι ή εν λόγω άσθένεια έχει διαπιστωθεί ιατρικά για πρώτη φορά στο έδαφος του, ό όρος αυτός θεωρείται ότι πληροείται, όταν ή άσθένεια διεγνώσθη για πρώτη φορά στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους.

3. Σε περίπτωση σκληρογόνου πνευμονοκονιώσεως εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) αν ή χορήγηση παροχών επαγγελματικής άσθενείας δυνάμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους εξαρτάται

από τον όρο, ότι ή άσθένεια αυτή έχει διαπιστωθεί έντός όρισμένου χρονικού διαστήματος μετά την λήξη της τελευταίας δραστηριότητας πού ήδύνατο να προκαλέσει τέτοια άσθένεια, ό αρμόδιος φορέας του Κράτους αυτού, όταν εξετάζει τό χρονικό διάστημα της τελευταίας αυτής δραστηριότητας, λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό αναγκαίο μέτρο, δραστηριότητες της ίδιας φύσεως πού ήσκήθησαν υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, σαν να είχαν άσκηθεί υπό την νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

β) αν ή χορήγηση παροχών επαγγελματικής άσθενείας δυνάμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους εξαρτάται από τον όρο, ότι δραστηριότης πού ήδύνατο να προκαλέσει την εν λόγω άσθένεια είχε άσκηθεί επί όρισμένο χρονικό διάστημα, ό αρμόδιος φορέας του Κράτους αυτού λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό μέτρο πού απαιτείται, τίς περιόδους, κατά την διάρκεια των όποιων ήσκήθη τέτοια δραστηριότης υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, σαν να είχε άσκηθεί υπό την νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

γ) τό βάρος των εις χρήμα παροχών συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων κατανέμεται μεταξύ των αρμοδίων φορέων των Κρατών μελών, στο έδαφος των όποιων τό θύμα ήσκησε δραστηριότητα δυναμένη να προκαλέσει την άσθένεια αυτήν. Η κατανομή αυτή πραγματοποιείται κατ' αναλογία της διάρκειας των περιόδων άσφαλίσεως γήρατος πού έπραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία καθενός από τά Κράτη αυτά, εν σχέσει με την συνολική διάρκεια των περιόδων άσφαλίσεως γήρατος πού έπραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία όλων αυτών των Κρατών κατά την ήμερομηνία ενάρξεως των παροχών.

4. Τό Συμβούλιο προσδιορίζει όμόφωνα, κατόπιν προτάσεως της Έπιτροπής, τίς επαγγελματικές άσθενείες, στίς όποιες έπεκτείνονται οι διατάξεις της παραγράφου 3.

Άρθρο 58

Υπολογισμός των εις χρήμα παροχών

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου προβλέπει ότι ό υπολογισμός των εις χρήμα παροχών βασίζεται επί μέσου μισθοϋ, καθορίζει τον μέσο αυτόν μισθό αποκλειστικά βάσει των μισθών πού διεπιστώθησαν κατά την διάρκεια των περιόδων πού έπραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία αυτήν.

2. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου προβλέπει ότι ό υπολογισμός των εις χρήμα παροχών βασίζεται επί κατ' άποκοπήν μισθοϋ, λαμβάνει υπ' όψη αποκλειστικά τον κατ' άποκοπήν μισθό ή, ένδεχομένως, τον μέσο όρο των κατ' άποκοπήν μισθών πού άντιστοιχούν στίς περιόδους πού έπραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία αυτήν.

3. Ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι τό ποσό τῶν εἰς χρήμα παροχῶν ποικίλλει ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, λαμβάνει ὑπ' ὄψη καί τά μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐνδιαφερομένου πού κατοικοῦν στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, σάν νά κατοικοῦσαν στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους.

Ἄρθρο 59

Ἐξοδα μεταφορᾶς τοῦ θύματος

1. Ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει τήν κάλυψη τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τοῦ θύματος, εἴτε μέχρι τήν κατοικία του, εἴτε μέχρι τό νοσοκομειακό ἴδρυμα, ἀναλαμβάνει τά ἐξοδα αὐτά μέχρι τόν ἀντίστοιχο τόπο στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ὅπου κατοικεῖ τό θύμα, ὑπό τόν ὄρο ὅτι ἔχει ἐπιτρέψει προηγουμένως τήν μεταφορά αὐτήν, ἀφοῦ ληφθοῦν δεόντως ὑπ' ὄψη οἱ λόγοι πού τήν δικαιολογοῦν. Ἡ ἔγκριση αὐτή δέν ἀπαιτεῖται, ὅταν πρόκειται περί μεθοριακοῦ ἐργαζομένου.

2. Ὁ ἀρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει τήν κάλυψη τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς σοροῦ τοῦ θύματος μέχρι τόν τόπο τοῦ ἐνταφιασμοῦ του, ἀναλαμβάνει τά ἐξοδα αὐτά σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, μέχρι τόν ἀντίστοιχο τόπο στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ὅπου κατοικοῦσε τό θύμα κατά τήν στιγμή τοῦ ἀτυχήματος.

Τ μ ῆ μ α 2

Ἐπιδείνωση ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, γιά τήν ὁποία ἔχουν χορηγηθεῖ παροχές

Ἄρθρο 60

1. Σέ περίπτωση ἐπιδεινώσεως ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, γιά τήν ὁποία ὁ ἐργαζόμενος ἔλαβε ἢ λαμβάνει παροχές δυνάμει τῆς νομοθεσίας Κράτους μέλους, ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθες διατάξεις:

α) ἂν ὁ ἐργαζόμενος, ἀφ' ὅτου λαμβάνει τίς παροχές, δέν ἔχει ἀσκήσει ὑπό τήν νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους ἀπασχόληση πού δύναται νά προκαλέσει ἢ ἐπιδεινώσει τήν ἐν λόγῳ ἀσθένεια, ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὀφείλει νά ἀναλάβει τό βάρος τῶν παροχῶν, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση

β) ἂν ὁ ἐργαζόμενος, ἀφ' ὅτου λαμβάνει τίς παροχές, ἔχει ἀσκήσει τέτοια ἀπασχόληση ὑπό τήν νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὀφείλει νά ἀναλάβει τό βάρος τῶν παροχῶν, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, χωρίς νά λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση. Ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ δευτέρου Κράτους καταβάλλει στόν ἐργαζόμενο ἕνα συμπλήρωμα τό ποσό τοῦ ὁποίου εἶναι ἴσο μέ τήν διαφορά μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού ὀφείλεται μετά τήν ἐπιδείνωση καί τοῦ ποσοῦ πού θά ὀφείλετο πρίν τήν ἐπιδείνωση, κατά τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπό τόν φορέα αὐτόν, ἂν ἡ ἐν λόγῳ ἀσθένεια εἶχε ἐπέλθει ὑπό τήν νομοθεσία τοῦ δευτέρου Κράτους:

γ) ἂν, στήν περίπτωση πού ἀναφέρεται ὑπό β, ἐργαζόμενος πού προσεβλήθη ἀπό σκληρογόνο πνευμονοκονίωση ἢ ἀπό ἀσθένεια πού καθορίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 57 παράγραφος 4, δέν δικαιουται παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ δευτέρου Κράτους, ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὀφείλει νά καταβάλει τίς παροχές, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση. Ὁ φορέας τοῦ δευτέρου Κράτους ἀναλαμβάνει πάντως τό βάρος τῆς διαφοράς μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς χρήμα παροχῶν, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν συντάξεων, πού ὀφείλει ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση καί τοῦ ποσοῦ τῶν ἀντιστοίχων παροχῶν, οἱ ὁποῖες ὀφείλοντο πρό τῆς ἐπιδεινώσεως.

2. Σέ περίπτωση ἐπιδεινώσεως ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, ἡ ὁποία προεκάλεσε τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57 παράγραφος 3 περίπτωση γ), ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθες διατάξεις:

α) ὁ ἀρμόδιος φορέας, ὁ ὁποῖος ἔχει χορηγήσει τίς παροχές σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 παράγραφος 1, ὀφείλει νά καταβάλει τίς παροχές, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἐπιδείνωση

β) τό βάρος τῶν εἰς χρήμα παροχῶν, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν συντάξεων, φέρουν κατ' ἀναλογία οἱ φορεῖς, οἱ ὁποῖοι συμμετείχαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 παράγραφος 3 περίπτωση γ) στό βάρος τῶν προηγουμένων παροχῶν. Ἄν τό θύμα ἤσκησε ὁμως ἐκ νέου δραστηριότητα πού δύναται νά προκαλέσει ἢ νά ἐπιδεινώσει τήν ἐπαγγελματική αὐτήν ἀσθένεια, εἴτε ὑπό τήν νομοθεσία ἑνός ἀπό τά Κράτη μέλη, στό ὁποῖο εἶχε ἤδη ἀσκήσει δραστηριότητα παρομοίας φύσεως, εἴτε ὑπό τήν νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ὁ φορέας τοῦ Κράτους αὐτοῦ φέρει τό βάρος τῆς διαφοράς μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού ὀφείλονται, ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ ἐπιδείνωση καί τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού ὀφείλοντο πρό τῆς ἐπιδεινώσεως.

Τ μ ή μ α 3

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 61

Κανόνες για την λήψη υπόψη των ιδιομορφιών ορισμένων νομοθεσιών

1. "Αν δεν υφίσταται ασφάλιση κατά των εργατικών ατυχημάτων ή των επαγγελματικών ασθενειών στο έδαφος του Κράτους μέλους όπου εύρισκεται ο εργαζόμενος, ή αν υφίσταται τέτοια ασφάλιση, αλλά δεν προβλέπει αρμόδιο φορέα για την καταβολή παροχών εις είδος, οι παροχές αυτές καταβάλλονται από τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την καταβολή των παροχών εις είδος σε περίπτωση ασθενείας.
2. "Αν η νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους εξαρτά την έντελώς δωρεάν χορήγηση των παροχών εις είδος από την χρησιμοποίηση της οργανωμένης από τον εργοδότη ιατρικής υπηρεσίας, οι εις είδος παροχές που χορηγούνται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 52 και το άρθρο 55 παράγραφος 1, θεωρείται ότι έχουν χορηγηθεί από μία τέτοια ιατρική υπηρεσία.
3. "Αν η νομοθεσία του αρμοδίου Κράτους περιλαμβάνει σύστημα σχετικό με τις υποχρεώσεις του εργοδότη, οι παροχές εις είδος που χορηγούνται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 52 και το άρθρο 55 παράγραφος 1, θεωρείται ότι έχουν χορηγηθεί κατόπιν αιτήσεως του αρμοδίου φορέα.
4. "Όταν το σύστημα του αρμοδίου Κράτους που αφορά την αποκατάσταση των ατυχημάτων εργασίας δεν έχει χαρακτήρα υποχρεωτικής ασφάλισης, οι παροχές εις είδος χορηγούνται απ' ευθείας από τον εργοδότη ή τον ασφαλιστή που τον υποκαθιστά.
5. "Αν η νομοθεσία Κράτους μέλους προβλέπει ρητά ή σιωπηρά ότι τα εργατικά ατυχήματα ή οι επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διεπιστώθησαν προηγουμένως, λαμβάνονται υπ' όψη για την εκτίμηση του βαθμού ανικανότητας, ο αρμόδιος φορέας του Κράτους αυτού λαμβάνει επίσης υπ' όψη τα εργατικά ατυχήματα ή τις επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διεπιστώθησαν προηγουμένως υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, εάν νά είχαν επέλθει ή διαπιστωθεί υπό την νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν.

Άρθρο 62

Ρύθμιση στη περίπτωση υπέρθεσης περισσότερων συστημάτων στην χώρα κατοικίας ή διαμονής - Ανώτατη διάρκεια χορήγησης των παροχών αυτών

1. "Αν η νομοθεσία του τόπου διαμονής ή κατοικίας περιλαμβάνει περισσότερα συστήματα ασφάλισης, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στους εργαζομένους που

προβλέπονται στο άρθρο 52 ή το άρθρο 55 παράγραφος 1, είναι εκείνες του συστήματος, στο οποίο υπάρχουν οι χειρόνακτες εργαζόμενοι της βιομηχανίας χάλυβος. "Αν όμως η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει ειδικό σύστημα για τους εργαζομένους των ορυχείων και των παρεμφερών επιχειρήσεων, οι διατάξεις του συστήματος αυτού εφαρμόζονται σε αυτήν την κατηγορία των εργαζομένων, όταν ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας, στο όποιον απευθύνονται, είναι αρμόδιος για την εφαρμογή του συστήματος αυτού.

2. "Αν η νομοθεσία Κράτους μέλους ορίζει ανώτατη διάρκεια για την χορήγηση των παροχών, ο φορέας που εφαρμόζει την νομοθεσία αυτήν δύναται νά λάβει υπ' όψη την περίοδο, κατά την οποία οι παροχές έχουν ήδη χορηγηθεί από τον φορέα άλλου Κράτους μέλους.

Τ μ ή μ α 4

Αποδόσεις μεταξύ φορέων

Άρθρο 63

1. "Ο αρμόδιος φορέας οφείλει νά αποδώσει τό ποσό των εις είδος παροχών που έχουν χορηγηθεί για λογαριασμό του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 52 και του άρθρου 55 παράγραφος 1.
2. Οι αποδόσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται και πραγματοποιούνται κατά την διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 97 βάσει δικαιολογητικών των πραγματικών δαπανών.
3. Δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές των Κρατών αυτών δύνανται νά προβλέπουν άλλους τρόπους απόδοσεως ή νά παραιτούνται από οποιαδήποτε απόδοση μεταξύ των φορέων που υπάρχουν στην αρμοδιότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Άρθρο 64

Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισεως

"Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, την διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος επιδομάτων θανάτου από την συμπλήρωση περιόδων ασφάλισεως, λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισεως που επραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, ως νά επρόκειτο για περιόδους που επραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν.

Άρθρο 65

Δικαίωμα επιδομάτων όταν ο θάνατος επέρχεται ή ο δικαιούχος κατοικεί σε Κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο Κράτος

1. Αν ο εργαζόμενος, ο δικαιούχος ή ο αιτούμενος σύνταξη ή μέλος της οικογενείας του αποθάνει στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο Κράτος, ο θάνατος θεωρείται ότι επήλθε στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους.
2. Ο αρμόδιος φορέας οφείλει να χορηγήσει επιδόματα θανάτου δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται απ' αυτόν, ακόμη και αν ο δικαιούχος κατοικεί στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο Κράτος.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 έχουν επίσης εφαρμογή, αν ο θάνατος επήλθε λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας.

Άρθρο 66

Καταβολή των παροχών σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου συντάξεως που κατοικούσε σε άλλο Κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο εδρεύει ο φορέας που ββαρύνετο με τις παροχές εις είδος

Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου συντάξεως που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός Κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται δυνάμει των νομοθεσιών περισσότερων Κρατών μελών, αν ο δικαιούχος αυτός κατοικούσε στο έδαφος Κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο εδρεύει ο φορέας που ββαρύνετο με τις εις είδος παροχές τις καταβαλλόμενες στον εν λόγω δικαιούχο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 28, τα επιδόματα θανάτου που οφείλονται κατά την νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον εν λόγω φορέα, καταβάλλονται από τον φορέα αυτόν και εις βάρος του, σαν να κατοικούσε ο δικαιούχος κατά τον χρόνο του θανάτου του στο έδαφος του Κράτους μέλους, όπου εδρεύει ο φορέας αυτός.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν κατ' αναλογία για τα μέλη της οικογενείας του δικαιούχου συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΑΝΕΡΓΙΑ

Τ μ η μ α 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 67

Συνοπλογοισμός των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, την διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την συμπλή-

ρωση περιόδων ασφαλίσεως, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που επραγματοποιήθηκαν υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, ως να επρόκειτο για περιόδους ασφαλίσεως που επραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, υπό τον όρο πάντως ότι οι περίοδοι απασχολήσεως θα είχαν θεωρηθεί ως περιοδοι ασφαλίσεως, αν είχαν πραγματοποιηθεί υπό την νομοθεσία αυτήν.

2. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, την διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την πραγματοποίηση περιόδων απασχολήσεως, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που επραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους, ως να επρόκειτο για περιόδους απασχολήσεως που επραγματοποιήθησαν υπό την νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον φορέα αυτό.

3. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 71 παράγραφος 1 περίπτωση α) ι) και β) ι), ή εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 τελεί υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος έχει πραγματοποιήσει τελευταία:

- στην περίπτωση της παραγράφου 1, περιόδους ασφαλίσεως,
- στην περίπτωση της παραγράφου 2, περιόδους απασχολήσεως,

κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας δυνάμει της οποίας ζητούνται οι παροχές.

4. Όταν η διάρκεια χορηγήσεως των παροχών εξαρτάται από την διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2, κατά περίπτωση.

Άρθρο 68

Υπολογισμός των παροχών

1. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί του ποσού του προηγούμενου μισθού, λαμβάνει υπ' όψη αποκλειστικά τον μισθό που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος για την τελευταία απασχόληση που ήσκησε στο έδαφος του Κράτους αυτού. Αν όμως ο ενδιαφερόμενος δεν έχει ασκήσει την τελευταία απασχόλησή του στο έδαφος αυτό επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες, οι παροχές υπολογίζονται βάσει του συνήθους μισθού που αντιστοιχεί, στον τόπο όπου κατοικεί ή διαμένει ο άνεργος, σε απασχόληση ισότιμη ή ανάλογη με εκείνη, την οποία ήσκησε τελευταία στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους.

2. Ο αρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι το ποσό των παροχών ποικίλλει ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογε-

νείας, λαμβάνει υπ' όψη και τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐνδιαφερομένου πού κατοικοῦν στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, σάν νά κατοικοῦσαν στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους. Ἡ διάταξη αὐτή δέν ἰσχύει, ἂν στήν χώρα κατοικίας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἄλλο πρόσωπο ἔχει δικαίωμα παροχῶν ἀνεργίας, γιά τόν ὑπολογισμό τῶν ὁποίων λαμβάνονται υπ' ὄψη τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Τ μ ἦ μ α 2

Ἄνεργοι πού μεταβαίνουν σέ Κράτος μέλος ἄλλο ἀπό τό ἀρμόδιο Κράτος

Ἄρθρο 69

Προϋποθέσεις καί περιορισμοί διατηρήσεως τοῦ δικαιώματος παροχῶν

1. Ὁ ἐργαζόμενος πού εὐρίσκεται σέ πλήρη ἀνεργία, ὁ ὁποῖος πληροῖ τούς ὄρους πού ἀπαιτοῦνται ἀπό τήν νομοθεσία Κράτους μέλους γιά νά ἔχει δικαίωμα παροχῶν καί ὁ ὁποῖος μεταβαίνει σέ ἕνα ἢ περισσότερα ἄλλα Κράτη μέλη γιά νά ἀναζητήσει ἐργασία, διατηρεῖ τό δικαίωμα τῶν παροχῶν αὐτῶν ὑπό τίς ἀκόλουθες προϋποθέσεις καί μέ τούς ἐξῆς περιορισμούς:

- α) πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, πρέπει νά ἔχει ἐγγραφεῖ ὡς αἰτῶν ἐργασία καί νά ἔχει παραμείνει στήν διάθεση τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπασχολήσεως τοῦ ἀρμοδίου Κράτους ἐπί τέσσερις τουλάχιστον ἐβδομάδες μετά τήν ἔναρξη τῆς ἀνεργίας. Οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ἢ φορεῖς δύνανται πάντως νά ἐπιτρέψουν τήν ἀναχώρησή του πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῆς·
- β) πρέπει νά ἐγγραφεῖ ὡς αἰτῶν ἐργασία στίς ὑπηρεσίες ἀπασχολήσεως καθενός τῶν Κρατῶν μελῶν, στά ὁποῖα μεταβαίνει καί νά ὑποβάλλεται στόν ἐλεγχό πού εἶναι ὀργανωμένος ἐκεῖ. Ὁ ὄρος αὐτός θεωρεῖται ὅτι ἐξεπληρώθη γιά τήν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς περίοδο, ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐγγραφεῖ ἐντός ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία, κατά τήν ὁποία ἔπαυσε νά εἶναι στήν διάθεση τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπασχολήσεως τοῦ Κράτους, ἀπό τό ὁποῖο ἀνεχώρησε. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις ἢ προθεσμία αὐτή δύναται νά παραταθεῖ ἀπό τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ἢ τούς ἀρμόδιους φορεῖς·
- γ) τό δικαίωμα παροχῶν διατηρεῖται ἐπί χρονικό διάστημα τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατο ὄριο ἀπό τήν ἡμερομηνία, κατά τήν ὁποῖα ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔπαυσε νά εἶναι στήν διάθεση τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπασχολήσεως τοῦ Κράτους ἀπό τό ὁποῖο ἀνεχώρησε, χωρίς ἢ συνολική διάρκεια χορηγήσεως τῶν παροχῶν νά δύναται νά ὑπερβεῖ τό χρονικό διάστημα, γιά τό ὁποῖο ἔχει δικαίωμα παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους αὐτοῦ. Στήν περίπτωση τοῦ ἐποχιακῶ ἐργαζομένου ἢ διάρκεια αὐτή περιορίζεται ἐπιπλέον στό χρονικό διάστημα πού ἀπομένει μέχρι τό τέλος τῆς ἐποχῆς, γιά τήν ὁποῖα ἔχει προσληφθεῖ.

2. Ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπιστρέψει στό ἀρμόδιο Κράτος πρὶν ἀπό τήν λήξη τῆς περιόδου, κατά τήν ὁποῖα ἔχει δικαίωμα παροχῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 περίπτωση γ), συνεχίζει νά ἔχει δικαίωμα παροχῶν σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ· χάνει κάθε δικαίωμα παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἀρμοδίου Κράτους, ἂν δέν ἐπιστρέψει ἐκεῖ πρὶν ἀπό τήν λήξη τῆς περιόδου αὐτῆς. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις ἢ προθεσμία αὐτή δύναται νά παραταθεῖ ἀπό τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ἢ τούς ἀρμόδιους φορεῖς.

3. Ἐπίκληση τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 δύναται νά γίνει μία μόνον φορά μεταξύ δύο περιόδων ἀπασχολήσεως.

4. Ἄν τό ἀρμόδιο Κράτος εἶναι τό Βέλγιο, ὁ ἀνεργός πού ἐπιστρέφει ἐκεῖ μετά τήν λήξη τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση γ), ἀνακτᾷ τό δικαίωμα παροχῶν τοῦ Κράτους αὐτοῦ μόνον ἀφοῦ ἀπασχοληθεῖ ἐκεῖ ἐπί τρεῖς τουλάχιστον μήνες.

Ἄρθρο 70

Καταβολή παροχῶν καί ἀποδόσεις

1. Στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 69 παράγραφος 1 οἱ παροχές καταβάλλονται ἀπό τόν φορέα κάθε Κράτους, στό ὁποῖο ὁ ἀνεργός μεταβαίνει πρὸς ἀναζήτηση ἐργασίας.

Ὁ ἀρμόδιος φορέας τοῦ Κράτους μέλους, στήν νομοθεσία τοῦ ὁποῖου εἶχε ὑπαχθεῖ ὁ ἐργαζόμενος κατά τήν τελευταία ἀπασχολήσή του, ὀφείλει νά ἀποδώσει τό ποσό τῶν παροχῶν αὐτῶν.

2. Οἱ ἀποδόσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 καθορίζονται καί πραγματοποιοῦνται κατά τήν διαδικασία, τήν ὁποῖα προβλέπει ὁ κανονισμός ἐφαρμογῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 97, εἴτε βάσει δικαιολογητικῶν τῶν πραγματικῶν δαπανῶν, εἴτε βάσει κατ' ἀποκοπήν ποσῶν.

3. Δύο ἢ περισσότερα Κράτη μέλη ἢ οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν αὐτῶν δύνανται νά προβλέψουν ἄλλους τρόπους ἀποδόσεως ἢ πληρωμῆς, ἢ νά παραιτηθοῦν ἀπό κάθε ἀπόδοση μεταξύ τῶν φορέων τῆς ἀρμοδιότητός τους.

Τ μ ἦ μ α 3

Ἄνεργοι πού κατοικοῦσαν κατά τήν διάρκεια τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεώς τους σέ Κράτος μέλος ἄλλο ἀπό τό ἀρμόδιο Κράτος

Ἄρθρο 71

1. Ὁ ἀνεργός πού κατοικοῦσε κατά τήν διάρκεια τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεώς του στό ἔδαφος Κράτους

μέλους άλλου από τό αρμόδιο Κράτος λαμβάνει παροχές κατά τις ακόλουθες διατάξεις:

α) ι) ό μεθοριακός εργαζόμενος, ό όποιος εφρίσκεται σέ μερική ή προσωρινή άνεργία στήν επιχείρηση πού τόν άπασχολεί, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του άρμοδίου Κράτους, σάν νά κατοικούσε στό έδαφος του Κράτους αυτού· οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τόν άρμόδιο φορέα·

ιι) ό μεθοριακός εργαζόμενος, ό όποιος εφρίσκεται σέ πλήρη άνεργία, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του Κράτους μέλους, στό έδαφος του όποιου κατοικεί, σάν νά είχε ύπαρχει στήν νομοθεσία αυτή κατά τήν διάρκεια τής τελευταίας άπασχολήσεώς του· οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τόν φορέα του τόπου κατοικίας και εις βάρος του·

β) ι) ό εργαζόμενος, πλύν του μεθοριακού εργαζομένου, ό όποιος εφρίσκεται σέ μερική ή προσωρινή ή πλήρη άνεργία και ό όποιος παραμένει στήν διάθεση του εργοδότη του ή τών υπηρεσιών άπασχολήσεως στό έδαφος του άρμοδίου Κράτους, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του Κράτους αυτού, σάν νά κατοικούσε στό έδαφος του· οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τόν άρμόδιο φορέα·

ιι) ό εργαζόμενος, πλύν του μεθοριακού εργαζομένου, ό όποιος εφρίσκεται σέ πλήρη άνεργία και ό όποιος τίθεται στή διάθεση τών υπηρεσιών άπασχολήσεως στό έδαφος του Κράτους μέλους όπου κατοικεί, ή επιστρέφει στό έδαφος αυτό, λαμβάνει παροχές σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του Κράτους αυτού, σάν νά είχε άσκήσει εκεί τήν τελευταία του άπασχόληση· οί παροχές αυτές καταβάλλονται από τόν φορέα του τόπου κατοικίας και εις βάρος του. "Αν όμως στόν εργαζόμενο αυτόν είχε άναγνωρισθεί τό δικαίωμα παροχών εις βάρος του άρμοδίου φορέα του Κράτους μέλους, στήν νομοθεσία του όποιου υπήχθη τελευταία, λαμβάνει τις παροχές σύμφωνα μέ τις διατάξεις του άρθρου 69. Τό δικαίωμα τών παροχών σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του Κράτους τής κατοικίας του άναστέλλεται για τήν περίοδο, κατά τήν όποία ό άνεργος δύναται δύναμει τών διατάξεων του άρθρου 69 νά διεκδικήσει παροχές κατά τήν νομοθεσία, στήν όποία είχε ύπαρχει τελευταία.

2. "Ο άνεργος δέν δύναται νά διεκδικήσει παροχές δύναμει τής νομοθεσίας του Κράτους μέλους στό έδαφος του όποιου κατοικεί για τό χρονικό διάστημα, κατά τό όποιο δικαιούται παροχών δύναμει τών διατάξεων τής παραγράφου 1 περίπτωση α) ι) ή β) ι).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΩΝ

Τ μ ή μ α 1

Κοινή διάταξη

"Άρθρο 72

Συνοπολογισμός τών περιόδων άπασχολήσεως

"Ο άρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ή νομοθεσία του όποιου εξαρτά τήν κτήση του δικαιώματος παροχών από τήν πραγματοποίηση περιόδων άπασχολήσεως, λαμβάνει υπ' όψη, κατά τό μέτρο πού απαιτείται, τις περιόδους άπασχολήσεως πού έπραγματοποιήθησαν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους, ως νά έπρόκειτο για περιόδους πού έπραγματοποιήθησαν υπό τήν νομοθεσία πού εφαρμόζεται από τόν φορέα αυτόν.

Τ μ ή μ α 2

"Εργαζόμενοι και άνεργοι, τά μέλη τής οικογενείας τών όποιων κατοικούν σέ Κράτος μέλος άλλο από τό άρμόδιο Κράτος

"Άρθρο 73

"Εργαζόμενοι

1. "Ο εργαζόμενος πού υπάγεται στή νομοθεσία Κράτους μέλους εκτός τής Γαλλίας, δικαιούται οικογενειακών παροχών για τά μέλη τής οικογενείας του πού κατοικούν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους κατά τήν νομοθεσία του πρώτου Κράτους, σάν νά κατοικούσαν τά μέλη αυτά στό έδαφος του.

2. "Ο εργαζόμενος πού υπάγεται στήν γαλλική νομοθεσία δικαιούται για τά μέλη τής οικογενείας του πού κατοικούν στό έδαφος Κράτους μέλους εκτός τής Γαλλίας, οικογενειακών επιδομάτων κατά τήν νομοθεσία του Κράτους, στό έδαφος του όποιου τά μέλη αυτά κατοικούν· ό εργαζόμενος πρέπει νά πληροί τούς σχετικούς μέ τήν άπασχόληση όρους, από τούς όποιους εξαρτά ή γαλλική νομοθεσία τή γένεση του δικαιώματος παροχών.

3. "Ο εργαζόμενος, ό όποιος κατ' έφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1 περίπτωση α) υπάγεται στήν γαλλική νομοθεσία, δικαιούται πάντως, για τά μέλη τής οικογενείας του πού τόν συνοδεύουν στό έδαφος του Κράτους μέλους στό όποιο άποσπώνται, τών οικογενειακών παροχών πού προβλέπονται από τήν γαλλική νομοθεσία και καθορίζονται στό παράρτημα V.

Άρθρο 74

Άνεργοι

1. Ο άνεργος, ο οποίος λαμβάνει παροχές ανεργίας δυνάμει της νομοθεσίας Κράτους μέλους εκτός της Γαλλίας, δικαιούται οικογενειακών παροχών για τα μέλη της οικογενείας του που κατοικούν στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους, σύμφωνα με την νομοθεσία του πρώτου Κράτους, εάν νά κατοικούσαν τα μέλη αυτά στο έδαφός του.

2. Ο άνεργος, ο οποίος λαμβάνει παροχές ανεργίας δυνάμει της γαλλικής νομοθεσίας, δικαιούται, για τα μέλη της οικογενείας του που κατοικούν στο έδαφος Κράτους μέλους εκτός της Γαλλίας, οικογενειακών επιδομάτων κατά την νομοθεσία του Κράτους, στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη αυτά της οικογενείας.

Άρθρο 75

Καταβολή των παροχών και αποδόσεις

1. α) Οί οικογενειακές παροχές καταβάλλονται στις περιπτώσεις του άρθρου 73 παράγραφοι 1 και 3 από τον αρμόδιο φορέα του Κράτους, στην νομοθεσία του οποίου υπάγεται ο εργαζόμενος, και στην περίπτωση του άρθρου 74 παράγραφος 1 από τον αρμόδιο φορέα του Κράτους, δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο άνεργος λαμβάνει παροχές ανεργίας. Οί παροχές καταβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται από τους φορείς αυτούς, ανεξάρτητα από το αν τό φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πρὸς τό οποίο πρέπει νά καταβληθούν, κατοικεί ή διαμένει, ή έχει τήν έδρα του στο έδαφος του αρμοδίου Κράτους ή στο έδαφος άλλου Κράτους μέλους·

β) αν πάντως τό πρόσωπο, στο οποίο πρέπει νά καταβληθούν οί οικογενειακές παροχές, δέν τις χρησιμοποιεί για τήν συντήρηση των μελών της οικογενείας του, ο αρμόδιος φορέας απαλλάσσεται τής υποχρέωσης με τήν καταβολή των παροχών αυτών στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τό οποίο φέρει πραγματικά τό βάρος συντηρήσεως των μελών της οικογενείας, κατόπιν αίτησεως και μεσολαβήσεως του φορέα του τόπου κατοικίας τους ή του φορέα που υποδεικνύεται ή του οργανισμού που καθορίζεται, για τόν σκοπό αυτόν, από τήν αρμόδια αρχή της χώρας κατοικίας τους·

γ) δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη δύνανται νά συμφωνήσουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, νά καταβάλλει ο αρμόδιος φορέας τις οικογενειακές παροχές που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων από τά Κράτη αυτά, στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τό οποίο φέρει πραγματικά τό βάρος συντηρήσεως των μελών της οικογενείας, είτε απ' ευθείας, είτε κατόπιν μεσολαβήσεως του φορέα του τόπου κατοικίας τους.

2. α) τά οικογενειακά επιδόματα καταβάλλονται, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 73 παράγραφος 2 και τό άρθρο 74 παράγραφος 2, από τόν φορέα του τόπου κατοικίας των μελών της οικογενείας σύμφωνα με τήν νομοθεσία που εφαρμόζεται από τόν φορέα αυτόν·

β) αν πάντως, κατά τήν νομοθεσία αυτήν, τά επιδόματα πρέπει νά καταβληθούν στον εργαζόμενο, ο φορέας που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση καταβάλλει τά επιδόματα αυτά στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τό οποίο φέρει πραγματικά τό βάρος συντηρήσεως των μελών της οικογενείας στον τόπο κατοικίας τους, ή ένδεχομένως απ' ευθείας στα μέλη αυτά·

γ) ο αρμόδιος φορέας αποδίδει δλόκληρο τό ποσό των επιδομάτων που καταβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων. Οί αποδόσεις καθορίζονται και πραγματοποιούνται κατά τήν διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 97.

Άρθρο 76

Κανόνες προτεραιότητας σε περίπτωση σωρεύσεως δικαιωμάτων οικογενειακών παροχών ή επιδομάτων δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 73 ή 74 και λόγω της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας στην χώρα κατοικίας των μελών της οικογενείας

Τό δικαίωμα οικογενειακών παροχών ή επιδομάτων που οφείλονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 73 ή 74 αναστέλλεται, αν λόγω της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητος οφείλονται επίσης οικογενειακές παροχές ή επιδόματα δυνάμει της νομοθεσίας του Κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου κατοικούν τά μέλη της οικογενείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΠΑΡΟΧΕΣ ΓΙΑ ΤΕΚΝΑ ΣΥΝΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΡΦΑΝΑ

Άρθρο 77

Τέκνα συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεων

1. Ο όρος «παροχές», υπό τό πνεύμα του παρόντος άρθρου, καθορίζει τά οικογενειακά επιδόματα που προβλέπονται για τούς δικαιούχους συντάξεως γήρατος, αναπηρίας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, καθώς και τις προσαυξήσεις ή τά συμπληρώματα των συντάξεων αυτών λόγω τέκνων των δικαιούχων αυτών, με εξαίρεση των συμπληρωμάτων που χορηγούνται βάσει συστημάτων ασφαλίσεως για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

2. Οί παροχές χορηγούνται, οποιοδήποτε κι αν είναι τό Κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο

δικαιούχος συντάξεων ή τὰ τέκνα, κατά τούς ακόλουθους κανόνες:

- α) στον δικαιούχο συντάξεως πού οφείλεται δυνάμει τής νομοθεσίας ενός μόνον Κράτους μέλους, σύμφωνα με τήν νομοθεσία του Κράτους μέλους πού είναι αρμόδιο για τήν σύνταξη:
- β) στον δικαιούχο συντάξεων πού οφείλονται δυνάμει τής νομοθεσίας περισσοτέρων Κρατών μελών:
- ι) σύμφωνα με τήν νομοθεσία του Κράτους, στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος αυτός, αν τό δικαίωμα για μία από τίς παροχές πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 ἐγεννήθη κατ' ἐφαρμογή τής νομοθεσίας του Κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπ' ὄψη ἐνδεχομένως οί διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 περίπτωση α), ή
- ιι) στίς υπόλοιπες περιπτώσεις, σύμφωνα με εκείνη από τίς νομοθεσίες τών Κρατών αυτών, υπό τήν ὁποία πραγματοποίησε ὁ ἐνδιαφερόμενος τή μεγαλύτερη ασφαλιστική περίοδο, αν τό δικαίωμα για μία από τίς παροχές πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 ἐγεννήθη κατ' ἐφαρμογή τής νομοθεσίας αὐτῆς, αφού ληφθούν υπ' ὄψη ἐνδεχομένως οί διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 περίπτωση α)· αν δέν γεννᾶται δικαίωμα κατ' ἐφαρμογή τής νομοθεσίας αὐτῆς, οί προϋποθέσεις γενέσεως του δικαιώματος ἐξετάζονται σέ σχέση με τίς νομοθεσίες τών ὑπολοίπων ἐνδιαφερομένων Κρατών κατά φθίνουσα σειρά τῆς διάρκειας τών περιόδων ἀσφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθηκαν υπό τή νομοθεσία τών Κρατών μελών αυτών.

Άρθρο 78

Όρφανά

1. Ὁ ὅρος «παροχές», υπό τό πνεῦμα του παρόντος άρθρου, προσδιορίζει τὰ οἰκογενειακά ἐπιδόματα καί, ἀνάλογα με τήν περίπτωση, τὰ συμπληρωματικά ή εἰδικά ἐπιδόματα πού προβλέπονται για τὰ ὄρφανά, καθώς καί τίς συντάξεις ὄρφανών, με ἐξαίρεση τών συντάξεων ὄρφανών πού χορηγοῦνται βάσει συστημάτων ἀσφαλίσεως για ἐργατικά ἀτυχήματα καί ἐπαγγελματικές ἀσθένειες.
2. Οί παροχές για ὄρφανά χορηγοῦνται, ὁποιοδήποτε κι ἄν εἶναι τό Κράτος μέλος κατοικίας του ὄρφανου ή του φυσικοῦ ή νομικοῦ προσώπου πού βαρύνεται με τήν πραγματική συντήρησή του, κατά τούς ακόλουθους κανόνες:
- α) για τό ὄρφανό ἀποθανόντος ἐργαζομένου, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπαχθεῖ στην νομοθεσία ενός μόνον Κράτους μέλους, σύμφωνα με τήν νομοθεσία του Κράτους αυτού·
- β) για τό ὄρφανό ἀποθανόντος ἐργαζομένου, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπαχθεῖ στίς νομοθεσίες πολλών Κρατών μελών:

- ι) σύμφωνα με τήν νομοθεσία του Κράτους, στο έδαφος του οποίου κατοικεί τό ὄρφανό, αν τό δικαίωμα για μία από τίς παροχές πού ἀναφέρονται στην παράγραφο 1 ἐγεννήθη κατά τή νομοθεσία του Κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπ' ὄψη ἐνδεχομένως οί διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 περίπτωση α), ή
- ιι) στίς υπόλοιπες περιπτώσεις, σύμφωνα με εκείνη από τίς νομοθεσίες τών Κρατών αυτών, υπό τήν ὁποία εἶχε πραγματοποιήσει ὁ ἐργαζόμενος πού ἀπέθανε τή μεγαλύτερη ασφαλιστική περίοδο, αν τό δικαίωμα για μία από τίς παροχές πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 ἐγεννήθη κατ' ἐφαρμογή τής νομοθεσίας αὐτῆς, αφού ληφθούν υπ' ὄψη ἐνδεχομένως οί διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 περίπτωση α)· αν δέν γεννᾶται δικαίωμα κατ' ἐφαρμογή τής νομοθεσίας αὐτῆς, οί προϋποθέσεις γενέσεως του δικαιώματος ἐξετάζονται σέ σχέση με τίς νομοθεσίες τών ὑπολοίπων ἐνδιαφερομένων Κρατών κατά φθίνουσα σειρά τῆς διάρκειας τών περιόδων ἀσφαλίσεως πού ἐπραγματοποιήθηκαν υπό τήν νομοθεσία τών Κρατών αυτών.

Ἡ νομοθεσία του Κράτους μέλους πού ἰσχύει για τήν καταβολή τών παροχών πού ἀναφέρονται στο άρθρο 77 ὑπέρ τών τέκνων δικαιούχου συντάξεων, ἐξακολουθεῖ ἐν τούτοις νά ἰσχύει μετά τόν θάνατο του δικαιούχου αὐτοῦ για τήν καταβολή τών παροχών στά ὄρφανά του.

Άρθρο 79

Κοινές διατάξεις παροχών για συντηρούμενα τέκνα δικαιούχων συντάξεων καί για ὄρφανά

1. Οί παροχές, υπό τήν ἐννοια τών άρθρων 77 καί 78, καταβάλλονται σύμφωνα με τήν νομοθεσία πού ὀρίζεται κατ' ἐφαρμογή τών άρθρων αυτών ἀπό τόν φορέα πού εἶναι ἀρμόδιος για τήν ἐφαρμογή τής νομοθεσίας αὐτῆς καί εἰς βάρος του, σάν νά εἶχε ὑπαχθεῖ ὁ δικαιούχος τών συντάξεων ή ὁ ἐργαζόμενος πού ἀπέθανε ἀποκλειστικά στην νομοθεσία του ἀρμοδίου Κράτους.

Πάντως:

- α) αν ή νομοθεσία αὐτή προβλέπει ὅτι ή κτήση, ή διατήρηση ή ή ἀνάκτηση του δικαιώματος παροχών ἐξαρτᾶται ἀπό τήν διάρκεια τών περιόδων ἀσφαλίσεως ή ἀπασχολήσεως, ή διάρκεια αὐτή καθορίζεται, αφού ληφθούν υπ' ὄψη, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη, οί διατάξεις του άρθρου 45 ή του άρθρου 72, ἀνάλογα με τήν περίπτωση·
- β) αν ή νομοθεσία αὐτή προβλέπει ὅτι τό ποσό τών παροχών ὑπολογίζεται βάσει του ποσού τῆς συντάξεως ή ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπό τήν διάρκεια τών περιόδων ἀσφαλίσεως, τό ποσό τών παροχών αυτών ὑπολογίζεται βάσει του θεωρητικοῦ ποσού πού καθορίζεται σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2.

2. Ἄν ἡ ἐφαρμογή τοῦ κανόνος πού ὀρίζεται στήν παράγραφο 2 περίπτωση β) ι) τῶν ἄρθρων 77 καί 78 ἔχει ὡς συνέπεια νά καταστοῦν ἀρμόδια πολλά Κράτη μέλη λόγω ἴσης διάρκειας τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως, οἱ παροχές ὑπό τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 77 ἢ τοῦ ἄρθρου 78, κατά περίπτωση, χορηγοῦνται σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τοῦ Κράτους, στήν ὁποία ὑπῆρχη ὁ ἐργαζόμενος τελευταῖα.

3. Τό δικαίωμα παροχῶν πού ὀφείλονται κατ' ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 2 καί τῶν ἄρθρων 77 καί 78 ἀναστέλλεται, ἂν τά τέκνα δικαιοῦνται οἰκογενειακῶν παροχῶν ἢ ἐπιδομάτων κατά τήν νομοθεσία Κράτους μέλους λόγω ἀσκήσεως ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος. Στήν περίπτωση αὐτή οἱ ἐνδιαφερόμενοι θεωροῦνται σάν μέλη τῆς οἰκογενείας ἐργαζομένου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ἄρθρο 80

Σύνθεση καί λειτουργία

1. Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή γιά τήν Κοινωνική Ἀσφάλιση τῶν Διακινουμένων Ἐργαζομένων, καλουμένη στό ἐξῆς «Διοικητική Ἐπιτροπή», ἡ ὁποία ὑπάγεται στήν Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα κυβερνητικό ἀντιπρόσωπο κάθε Κράτους μέλους, ὁ ὁποῖος ἐπικουρεῖται, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη, ἀπό τεχνικούς συμβούλους. Ἐνας ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων μετέχει μέ συμβουλευτική ψήφο στίς συνεδριάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή ἐπικουρεῖται σέ τεχνικά θέματα ἀπό τό Διεθνές Γραφεῖο Ἐργασίας στό πλαίσιο τῶν συμφωνιῶν πού συνήφθησαν πρὸς τόν σκοπό αὐτό μεταξύ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως Ἐργασίας.

3. Τό καταστατικό τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτίζεται μέ κοινή συμφωνία τῶν μελῶν τῆς.

Οἱ ἀποφάσεις σέ θέματα ἐρμηνείας πού ἀφοροῦν τό ἄρθρο 81 περίπτωση α), λαμβάνονται ὁμοφώνως. Στίς ἀποφάσεις αὐτές δίδεται ἡ ἀπαραίτητη δημοσιότητα.

4. Ἡ γραμματεία τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξασφαλίζεται ἀπό τίς ὑπηρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρο 81

Καθήκοντα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή ἔχει τά ἐξῆς καθήκοντα:

α) χειρίζεται ὅλα τά διοικητικά θέματα ἢ τά θέματα ἐρμηνείας πού ἀπορρέουν ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, ἀπό μεταγενέστερους κανονισμούς ἢ ἀπό ὁποιαδήποτε συμφωνία ἢ ρύθμιση στό πλαίσιο τῶν κανονισμῶν αὐτῶν, μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ δι-

καίωματος τῶν ἐνδιαφερομένων ἀρχῶν, φορέων καί προσώπων νά προσφεύγουν στά δικαστήρια καί σέ διαδικασίες πού προβλέπονται ἀπό τίς νομοθεσίες τῶν Κρατῶν μελῶν, ἀπό τόν παρόντα κανονισμό καί ἀπό τήν συνθήκη

β) μεριμνᾷ, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, φορέων καί δικαστικῶν ἀρχῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, γιά ὅλες τίς μεταφράσεις τῶν ἐγγράφων πού ἀφοροῦν τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί κυρίως γιά τίς μεταφράσεις τῶν αἰτήσεων προσώπων πού δικαιοῦνται τά πλεονεκτήματα πού ἀπορρέουν ἀπό τόν παρόντα κανονισμό

γ) προάγει καί ἀναπτύσσει τήν συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν ἐπί θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ ὑγειονομικά καί κοινωνικά μέτρα κοινῶν ἐνδιαφερόντων

δ) προάγει καί ἀναπτύσσει τήν συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν γιά τήν ἐπίσπευση τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν παροχῶν κατά τόν παρόντα κανονισμό καί κυρίως αὐτῶν πού ὀφείλονται λόγω ἀναπηρίας, γήρατος καί θανάτου (συντάξεις), ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς τῶν διοικητικῶν διαδικασιῶν

ε) συγκεντρώνει τά στοιχεῖα πού πρέπει νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη γιά τήν κατάρτιση τῶν λογαριασμῶν πού ἀφοροῦν τά βάρη τῶν φορέων τῶν Κρατῶν μελῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί ἐγκρίνει τούς ἐτήσιους λογαριασμούς μεταξύ τῶν φορέων αὐτῶν

στ) ἀσκεῖ ἄλλα καθήκοντα, γιά τά ὁποῖα εἶναι ἀρμόδια δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μεταγενεστέρων κανονισμῶν ἢ ἄλλων συμφωνιῶν ἢ ρυθμίσεων στό πλαίσιο τῶν κανονισμῶν αὐτῶν

ζ) ὑποβάλλει προτάσεις στήν Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων γιά τήν ἐπεξεργασία νεωτέρων κανονισμῶν καθώς καί γιά τήν ἀναθεώρηση τοῦ παρόντος καί τῶν μεταγενεστέρων κανονισμῶν.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ
ΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 82

Σύσταση, σύνθεση και λειτουργία

1. Συνιστάται Συμβουλευτική Έπιτροπή για την Κοινωνική Ασφάλιση των Διακινουμένων Έργαζομένων που καλείται στο έζης «Συμβουλευτική Έπιτροπή» και αποτελείται από τριάντα έζη μέλη, κατ' αναλογία, για κάθε Κράτος μέλος, από:

- α) δύο αντιπροσώπους της κυβερνήσεως, ένας τουλάχιστον από τους οποίους πρέπει να είναι μέλος της Διοικητικής Έπιτροπής,
- β) δύο αντιπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων των έργαζομένων,
- γ) δύο αντιπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων των έργοδοτών.

Για κάθε μία από τις άνωτέρω κατηγορίες διορίζεται ένα αναπληρωματικό μέλος κατά Κράτος μέλος.

2. Τά τακτικά και τά αναπληρωματικά μέλη της Συμβουλευτικής Έπιτροπής διορίζονται από τό Συμβούλιο, τό όποιο επιδιώκει, κατά την έκλογή των αντιπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων έργαζομένων και έργοδοτών, να επιτύχει δίκαιη έκπροσώπηση των διαφόρων ένδιαφερομένων τομέων στην σύνθεση της Έπιτροπής.

Ό κατάλογος των τακτικών και των αναπληρωματικών μελών δημοσιεύεται από τό Συμβούλιο στην Έπίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Η θητεία των τακτικών και των αναπληρωματικών μελών είναι διετής. Ό έπαναδιορισμός τους επιτρέπεται. Μετά την λήξη της θητείας τους τά τακτικά και τά αναπληρωματικά μέλη παραμένουν έν ενεργεία μέχρι της αντικαταστάσεώς τους ή μέχρι άνανώσεως της θητείας τους.

4. Η Συμβουλευτική Έπιτροπή προεδρεύεται από μέλος της Έπιτροπής ή από αντιπρόσωπό του. Ό πρόεδρος δέν μετέχει στην ψηφοφορία.

5. Η Συμβουλευτική Έπιτροπή συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά τό χρόνο. Συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία, είτε κατόπιν έγγραφου αίτήσεως προς αυτόν του ένός τρίτου τουλάχιστον

των μελών. Η αίτηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένες προτάσεις, όσον άφορά την ήμερησία διάταξη.

6. Με πρόταση του προέδρου της ή Συμβουλευτικής Έπιτροπής δύναται να άποφασίσει, κατ' έξαιρέση, να συμβουλευτεί πρόσωπα ή έκπροσώπους οργανισμών με εύρεία πείρα σε θέματα κοινωνικής ασφάλισεως. Έξ άλλου, ή Έπιτροπή επικουρείται σε τεχνικά θέματα, υπό τους ίδιους όρους με την Διοικητική Έπιτροπή, από τό Διεθνές Γραφείο Έργασίας στο πλαίσιο των συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Διεθνούς Όργανώσεως Έργασίας.

7. Οί γνώμες και οί προτάσεις της Συμβουλευτικής Έπιτροπής πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Λαμβάνονται με άπόλυτη πλειοψηφία των έγκύρων ψήφων.

Η Συμβουλευτική Έπιτροπή καταρτίζει κατά πλειοψηφία των μελών της τον έσωτερικό κανονισμό της, ό όποιος έγκρίνεται από τό Συμβούλιο κατόπιν γνώμης της Έπιτροπής.

8. Η γραμματεία της Συμβουλευτικής Έπιτροπής έξασφαλίζεται από τις ύπηρεσίες της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 83

Καθήκοντα της Συμβουλευτικής Έπιτροπής

Η Συμβουλευτική Έπιτροπή δύναται, κατόπιν αίτησεως της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της Διοικητικής Έπιτροπής ή με δική της πρωτοβουλία:

- α) να εξέτάζει θέματα γενικά ή θέματα άρχης και προβλήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανονισμών που έξεδόθησαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 51 της συνθήκης
- β) να διατυπώνει άνάλογες γνώμες προς την Διοικητική Έπιτροπή καθώς και προτάσεις για ένδεχόμενη άναθεώρηση των κανονισμών.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 84

Συνεργασία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν

1. Οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν κοινοποιοῦν μεταξύ τους κάθε πληροφορία πού ἀφορᾷ:

- α) τὰ μέτρα πού ἐλήφθησαν γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ·
- β) τίς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας τους πού δύναται νά ἔχουν ἐπίδραση στήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οἱ ἀρχές καί οἱ φορεῖς τῶν Κρατῶν μελῶν παρέχουν μεταξύ τους κάθε δυνατή διευκόλυνση, ὡς νά ἐπρόκειτο γιά τήν ἐφαρμογή τῆς δικῆς τους νομοθεσίας. Ἡ διοικητική ἀλληλοβοήθεια τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν καί φορέων παρέχεται κατ' ἀρχήν δωρεάν. Οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν δύναται πάντως νά συμφωνήσουν τήν ἀπόδοση ὀρισμένων δαπανῶν.

3. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οἱ ἀρχές καί οἱ φορεῖς τῶν Κρατῶν μελῶν δύναται νά ἐπικοινωνοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ τους, καθὼς καί μέ τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἢ τοὺς ἐκπροσώπους τους.

4. Οἱ ἀρχές, οἱ φορεῖς καί τὰ δικαστήρια Κράτους μέλους δέν δύναται νά ἀπορρίψουν τίς αἰτήσεις ἢ ἄλλα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀπευθύνονται, ἐπειδή ἔχουν συνταχθεῖ στήν ἐπίσημη γλώσσα ἄλλου Κράτους μέλους. Προσφεύγουν, ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγος στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 81 περίπτωση β).

Ἄρθρο 85

Ἀπαλλαγές ἢ μειώσεις φόρων – Ἀπαλλαγὴ ἐπικυρώσεως

1. Τό προνόμιο τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ μειώσεων φόρων, χαρτοσήμου, δικαστικῶν τελῶν ἢ τελῶν ἐγγραφῆς πού προβλέπεται ἀπό τήν νομοθεσία Κράτους μέλους γιά τὰ πιστοποιητικά ἢ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα πρέπει νά προσκομισθοῦν κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἐπεκτείνεται στά ἀντίστοιχα πιστοποιητικά ἢ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα πρέπει νά προσκομισθοῦν κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους ἢ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Κάθε πράξη, ἔγγραφο καί ἄλλου εἶδους πιστοποιητικό, τό ὁποῖο πρέπει νά προσκομισθεῖ κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀπαλλάσσεται τῆς ἐπικυρώσεως τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρο 86

Αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγές πού ὑποβάλλονται πρὸς τήν ἀρχή, τόν φορέα ἢ τό δικαστήριο Κράτους μέλους ἄλλο ἀπό τό ἀρμόδιο Κράτος

Οἱ αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγές, οἱ ὁποῖες κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας Κράτους μέλους πρέπει νά ὑποβληθοῦν ἐντός καθορισμένης προθεσμίας πρὸς τήν ἀρχή, τόν φορέα ἢ τό δικαστήριο τοῦ Κράτους αὐτοῦ, γίνονται δεκτές, ἂν ὑποβληθοῦν ἐντός τῆς ἴδιας προθεσμίας πρὸς ἀντίστοιχη ἀρχή, φορέα ἢ δικαστήριο ἄλλου Κράτους μέλους. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ ἐπιληφθεῖσα ἀρχή, ὁ φορέας ἢ τό δικαστήριο διαβιβάζει ἀμελλητί τίς αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγές αὐτές πρὸς τήν ἀρμόδια ἀρχή, τόν φορέα ἢ τό δικαστήριο τοῦ πρώτου Κράτους, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε κατόπιν μεσολαβήσεως τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν. Ἡ ἡμερομηνία, κατὰ τήν ὁποία οἱ αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγές αὐτές ὑπεβλήθησαν πρὸς τήν ἀρχή, τόν φορέα ἢ τό δικαστήριο τοῦ δευτέρου Κράτους, θεωρεῖται ὡς ἡ ἡμερομηνία ὑποβολῆς τους πρὸς τήν ἀρμόδια ἀρχή, τόν ἀρμόδιο φορέα ἢ τό ἀρμόδιο δικαστήριο.

Ἄρθρο 87

Ἱατρικές γνωματεύσεις

1. Οἱ ἱατρικές γνωματεύσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν νομοθεσία Κράτους μέλους δύναται νά διενεργοῦνται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀρμοδίου φορέα, στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἀπό τόν φορέα τοῦ τόπου διαμονῆς ἢ κατοικίας τοῦ δικαιούχου παροχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους πού προβλέπονται στόν κανονισμό ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 97 ἢ, ἐν ἐλλείψει, κατὰ τοὺς ὅρους πού συμφωνοῦνται μεταξύ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν.

2. Οἱ ἱατρικές γνωματεύσεις πού πραγματοποιοῦνται κατὰ τοὺς ὅρους πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, θεωροῦνται ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν στό ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους.

Ἄρθρο 88

Μεταφορά ἀπό ἓνα Κράτος μέλος σέ ἄλλο ποσῶν πού ὀφείλονται βάσει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 106 τῆς συνθήκης οἱ μεταφορές ποσῶν πού προκύπτουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ γίνονται σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες σχετικές συμφωνίες κατὰ τόν

χρόνο της μεταφοράς μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών μελών. Αν δεν υφίστανται τέτοιες συμφωνίες μεταξύ δύο Κρατών μελών, οι αρμόδιες αρχές των Κρατών αυτών ή οι αρμόδιες αρχές για τις διεθνείς πληρωμές καθορίζουν από κοινού τα αναγκαία μέτρα για την διενέργεια των μεταφορών αυτών.

Άρθρο 89

Ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής όρισμένων νομοθεσιών

Οι ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής των νομοθεσιών όρισμένων Κρατών μελών αναφέρονται στο παράρτημα V.

Άρθρο 90

Έπιδόματα στέγης και οικογενειακές παροχές που καθιερώνονται μετά την θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού

Τα έπιδόματα στέγης και, όσον άφορά τό Λουξεμβούργο, οι οικογενειακές παροχές, οι όποιες θά καθιερωθούν για δημογραφικούς λόγους μετά την θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού, δέν θά χορηγούνται στους ενδιαφερομένους που κατοικούν στό έδαφος Κράτους μέλους άλλου από τό άρμόδιο Κράτος.

Άρθρο 91

Είσοφορές εις βάρος εργοδοτών ή επιχειρήσεων μή έγκατεστημένων στό άρμόδιο Κράτος

Ό εργοδότης δέν δύναται νά ύποχρεωθεί σε πληρωμή αύξημένων εισφορών, έπειδή ή κατοικία του ή ή έδρα της επιχειρήσεώς του εύρίσκεται στό έδαφος Κράτους μέλους άλλου από τό άρμόδιο Κράτος.

Άρθρο 92

Είσπραξη εισφορών

1. Οι εισφορές που όφείλονται σε φορέα Κράτους μέλους δύναται νά εισπραχθούν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους, σύμφωνα με την διοικητική διαδικασία

καί με τίς έγγυήσεις και τά προνόμια που ισχύουν για την είσπραξη των εισφορών που όφείλονται στόν αντίστοιχο φορέα του τελευταίου αυτού Κράτους.

2. Ό τρόπος εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 ρυθμίζεται κατά τό αναγκαίο μέτρο από τον κανονισμό εφαρμογής του άρθρου 97, ή από συμφωνίες μεταξύ των Κρατών μελών. Ό τρόπος αυτός εφαρμογής δύναται επίσης νά άφορά και την διαδικασία αναγκαστικής είσπράξεως.

Άρθρο 93

Δικαίωμα των όφειλετών φορέων έναντι τρίτων ύπευθύνων

1. Αν δύναται της νομοθεσίας Κράτους μέλους χορηγούνται παροχές για ζημία προκληθείσα από περιστατικά που συνέβησαν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους, τά τυχόν δικαιώματα του όφειλέτου φορέα έναντι του τρίτου, ό όποιος ύποχρεούται σε άποκατάσταση της ζημίας, ρυθμίζονται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- α) όταν ό φορέας όφειλέτης ύποκαθιστά σύμφωνα με την νομοθεσία που εφαρμόζεται άπ' αυτόν τον δικαιούχο στα δικαιώματα, τά όποια αυτός έχει έναντι του τρίτου, ή ύποκατάσταση αυτή άναγνωρίζεται από κάθε Κράτος μέλος·
- β) όταν ό φορέας όφειλέτης έχει άμεσο δικαίωμα έναντι του τρίτου, κάθε Κράτος μέλος άναγνωρίζει τό δικαίωμα αυτό.

2. Αν δύναται της νομοθεσίας Κράτους μέλους χορηγούνται παροχές για ζημία προκληθείσα από περιστατικά που συνέβησαν στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους, οι διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, οι όποιες καθορίζουν σε ποιές περιπτώσεις άποκλείεται ή άστική ευθύνη των εργοδοτών ή των εργαζομένων, τους όποιους άπασχολούν, ισχύουν έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου ή του άρμοδίου φορέα.

Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν επίσης για τά τυχόν δικαιώματα του όφειλέτου φορέα έναντι του εργοδότη ή των εργαζομένων τους όποιους άπασχολεί, σε όσες περιπτώσεις δέν άποκλείεται ή ευθύνη τους.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 94

Διάφορες διατάξεις

1. Ό παρών κανονισμός δέν δημιουργεί κανένα δικαίωμα παροχών για περίοδο προγενέστερη της ήμερομηνίας έναρξεως της ισχύος του.

2. Κάθε περίοδος άσφαλίσεως, και ένδεχομένως, κάθε περίοδος άπασχολήσεως ή κατοικίας, ή όποια έπραγματοποιήθη υπό την νομοθεσία Κράτους μέλους πρό της ήμερομηνίας έναρξεως της ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται ύπ' όψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που γεννώνται σύμφωνα με τίς διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

3. Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δικαίωμα γεννᾶται, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ἄκομη καὶ ἂν ἀναφέρεται σὲ ἀσφαλιστικό κίνδυνο πού ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ.

4. Κάθε παροχή, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἐκκαθαρισθεῖ ἢ ἔχει ἀνασταλεῖ λόγῳ τῆς ἰθαγενείας ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐκκαθαρίζεται ἢ ἐπαναφέρεται κατόπιν αἰτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη ὅτι τὰ προηγουμένως ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα δὲν ἐρυθμίσθησαν δι' ἐφ' ἅπαξ καταβολῆς.

5. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τὴν ἐκκαθάριση συντάξεως, δύνανται νὰ ἀναθεωρηθοῦν, κατόπιν αἰτήσεώς τους, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. Ἡ διάταξη αὐτὴ ἰσχύει ἐπίσης γιὰ τὶς ὑπόλοιπες παροχές πού ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 78.

6. Ἄν ἡ αἴτηση πού προβλέπεται στὴν παράγραφο 4 ἢ στὴν παράγραφο 5 ὑποβληθεῖ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τὰ δικαιώματα πού γεννῶνται δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ ἀποκτῶνται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία αὐτὴ, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιταχθοῦν στοὺς ἐνδιαφερομένους οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας Κράτους μέλους περὶ ἐκπτώσεως ἢ παραγραφῆς δικαιωμάτων.

7. Ἄν ἡ αἴτηση πού προβλέπεται στὴν παράγραφο 4 ἢ στὴν παράγραφο 5 ὑποβληθεῖ μετὰ τὴν λήξη τῆς διετοῦς προθεσμίας ἀπὸ τὴν ἐναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τὰ δικαιώματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐξέπεσε ὁ δικαιούχος ἢ τὰ ὁποῖα δὲν παρεγράφησαν, ἀποκτῶνται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τυχόν εὐνοϊκότερων διατάξεων τῆς νομοθεσίας ἑνὸς Κράτους μέλους.

8. Σὲ περίπτωση σκληρογόνου πνευμονοκονιώσεως, ἢ διάταξη τοῦ ἄρθρου 57 παράγραφος 3 περίπτωση γ) ἰσχύει γιὰ τὶς παροχές εἰς χρῆμα γιὰ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια, ἂν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ κατανεμηθοῦν οἱ δαπάνες γιὰ τὶς παροχές αὐτὲς μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων φορέων πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, λόγῳ ἐλλείψεως συμφωνίας μεταξύ τῶν φορέων αὐτῶν.

9. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 73 παράγραφος 2 δὲν δύναται νὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωση τῶν δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων ἀπολαύουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Προκειμένου περὶ προσώπων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ἡμερομηνία αὐτὴ, ἀπολαύουν εὐνοϊκότερων παροχῶν δυνάμει διμερῶν συμβάσεων πού ἔχουν συναφθεῖ μὲ τὴν Γαλλία, οἱ συμβάσεις αὐτὲς ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτά, ἐπὶ ὅσο χρονικὸ διάστημα ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπόκεινται στὴν γαλλικὴ νομοθεσία. Δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψη διακοπὲς διαρκείας μικρότερης τοῦ μηνός, οὔτε περι-

οδοί εἰσπράξεως παροχῶν ἀσθενείας καὶ ἀνεργίας. Ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῶν καθορίζεται στὸν κανονισμό ἐφαρμογῆς πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 97.

Ἄρθρο 95

Παραρτήματα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ

Τὰ παραρτήματα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δύνανται νὰ τροποποιῶνται μὲ κανονισμό πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιο προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός ἢ περισσοτέρων ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 96

Κοινοποιήσεις πού ἀφοροῦν ὁρισμένες διατάξεις

1. Οἱ κοινοποιήσεις πού ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 1 περίπτωση 1), στὸ ἄρθρο 5 καὶ στὸ ἄρθρο 8 παράγραφος 2 ἀπευθύνονται πρὸς τὸν πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ἀναφέρουν τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν σχετικῶν νόμων καὶ συστημάτων ἢ, προκειμένου περὶ κοινοποιήσεων κατὰ τὸ ἄρθρο 1 περίπτωση 1), τὴν ἡμερομηνία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἰσχύει ὁ παρῶν κανονισμός γιὰ τὰ συστήματα πού ἀναφέρονται στίς δηλώσεις τῶν Κρατῶν μελῶν.

2. Οἱ κοινοποιήσεις πού λαμβάνονται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δημοσιεύονται στὴν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρο 97

Κανονισμός ἐφαρμογῆς

Μεταγενέστερος κανονισμός ρυθμίζει τὸν τρόπο ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 98

Ἐπανεξέταση τοῦ προβλήματος πληρωμῆς τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν

Πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1973 τὸ Συμβούλιο ἐπανεξετάζει, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ σύνολο τοῦ προβλήματος τῆς πληρωμῆς τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας πού δὲν κατοικοῦν στὸ ἔδαφος τοῦ ἀρμοδίου Κράτους, γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἐνιαία λύση γιὰ ὅλα τὰ Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 99

Ἐναρξη τῆς ἰσχύος

Ὁ παρῶν κανονισμός ἀρχίζει νὰ ἰσχύει τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ ἑβδόμου μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως στήν

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του κανονισμού εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 97. Οι δύο αυτοί κανονισμοί καταργούν τους εξής κανονισμούς:

- τον κανονισμό αριθ. 3 του Συμβουλίου περί της κοινωνικής ασφάλισης των διακινουμένων εργαζομένων,
- τον κανονισμό αριθ. 4 του Συμβουλίου περί καθορισμού της διαδικασίας εφαρμογής και συμπληρώ-

σεως των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 3⁽¹⁾, και - τον κανονισμό αριθ. 36/63/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1963, περί της κοινωνικής ασφάλισης των μεθοριακών εργαζομένων⁽²⁾.

Οι διατάξεις των άρθρων 82 και 83 περί της συστάσεως της Συμβουλευτικής Επιτροπής αρχίζουν εν τούτοις να ισχύουν από την ημέρα της δημοσίευσής του κανονισμού εφαρμογής, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 97.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις 14 Ιουνίου 1971.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

M. COINTAT

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 30 της 16.12.1958, σ. 597/58.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. 62 της 20.4.1963, σ. 1314/63.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

("Άρθρο 1 περίπτωση κα) του κανονισμού)

Είδικα επίδοματα τοκετού που δέν εμπίπτουν στό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού δυνάμει του άρθρου 1 περίπτωση κα)

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Έπίδομα τοκετού

Β. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κανένα

Γ. ΓΑΛΛΙΑ

α) Έπίδοματα πρό του τοκετού

β) Έπίδοματα μητρότητος του Κώδικος κοινωνικής ασφάλισης (Code de la sécurité sociale)

Δ. ΙΤΑΛΙΑ

Κανένα

Ε. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Έπίδοματα τοκετού

ΣΤ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Κανένα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

("Άρθρο 7 παράγραφος 2 περίπτωση γ) και άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού)

Διατάξεις συμβάσεων περί κοινωνικής ασφάλισης που εξακολουθούν νά εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση του άρθρου 6 του κανονισμού – Διατάξεις συμβάσεων περί κοινωνικής ασφάλισης, τό πεδίο εφαρμογής των οποίων δέν εκτείνεται επί όλων των προσώπων, επί των οποίων εφαρμόζεται ό κανονισμός

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- Κατά τό μέτρο που οί διατάξεις, οί όποιες αναφέρονται στό παρόν παράρτημα περιέχουν αναφορές σέ άλλες συμβατικές διατάξεις, αντικαθίστανται οί αναφορές αυτές μέ αναφορές στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, εκτός αν οί εν λόγω συμβατικές διατάξεις καθ' έαυτές αναφέρονται στό παρόν παράρτημα.
- Η ρήτρα καταγγελίας που προβλέπεται σέ σύμβαση περί κοινωνικής ασφάλισης, όρισμένες διατάξεις της όποιας αναφέρονται στό παρόν παράρτημα, διατηρείται όσον αφορά τίς διατάξεις αυτές.

Α

Διατάξεις συμβάσεων περί κοινωνικής ασφάλισης που εξακολουθούν νά ισχύουν κατά παρέκκλιση του άρθρου 6 του κανονισμού

("Άρθρο 7 παράγραφος 2 περίπτωση γ) του κανονισμού)

1. ΒΕΛΓΙΟ – ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- Τά άρθρα 3 και 4 του υπό ήμερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1957 τελικού πρωτοκόλλου της γενικής σύμβασης της ίδιας ήμερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένα στό συμπληρωματικό πρωτόκολλο της 10ης Νοεμβρίου 1960.

- β) 'Η υπ' αριθ. 3 και υπό ημερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1957 συμπληρωματική συμφωνία της γενικής συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένη στο συμπληρωματικό πρωτόκολλο της 10ης Νοεμβρίου 1960 (καταβολή συντάξεων για τον χρόνο πρό της έναρξεως ισχύος της γενικής συμβάσεως).
- 2. ΒΕΛΓΙΟ – ΓΑΛΛΙΑ**
- α) Τά άρθρα 13, 16 και 23 της υπό ημερομηνία 17 'Ιανουαρίου 1948 συμπληρωματικής συμφωνίας της γενικής συμβάσεως της αὐτῆς ημερομηνίας (ἐργάτες ὀρυχείων καὶ παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων).
- β) 'Η ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1953 (ἐφαρμογή τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 17ης 'Ιανουαρίου 1948).
- γ) 'Η ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 29ης 'Ιουλίου 1953 περί ἐπιδομάτων σέ ὑπερήλικες μισθωτοὺς.
- 3. ΒΕΛΓΙΟ – ΙΤΑΛΙΑ**
- Τό ἀρθρο 29 τῆς συμβάσεως τῆς 30ῆς 'Απριλίου 1948.
- 4. ΒΕΛΓΙΟ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ**
- Τά ἀρθρα 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τῆς συμβάσεως τῆς 16ης Νοεμβρίου 1959, ὅπως εἶναι διατυπωμένα στήν σύμβαση τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1964 (μεθοριακοὶ ἐργαζόμενοι).
- 5. ΒΕΛΓΙΟ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ**
- Καμία
- 6. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΓΑΛΛΙΑ**
- α) Τό ἀρθρο 11 παράγραφος 1, τό ἀρθρο 16 παράγραφος δεύτερη, καὶ τό ἀρθρο 19 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 10ης 'Ιουλίου 1950.
- β) Τό ἀρθρο 9 τῆς υπ' αριθ. 1 καὶ υπό ημερομηνία 10 'Ιουλίου 1950 συμπληρωματικῆς συμφωνίας τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ημερομηνίας (ἐργάτες ὀρυχείων καὶ παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων).
- γ) 'Η υπ' αριθ. 4 καὶ υπό ημερομηνία 10 'Ιουλίου 1950 συμπληρωματική συμφωνία τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ημερομηνίας, ὅπως εἶναι διατυπωμένη στήν τροποποιητική πράξη υπ' αριθ. 2 τῆς 18ης 'Ιουνίου 1955.
- δ) Οἱ τίτλοι I καὶ III τῆς τροποποιητικῆς πράξεως υπ' ἀριθμ. 2 τῆς 18ης 'Ιουνίου 1955.
- ε) Τά σημεῖα 6, 7 καὶ 8 τοῦ υπό ημερομηνία 10 'Ιουλίου 1950 γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ημερομηνίας.
- στ) Οἱ τίτλοι II, III καὶ IV τῆς συμφωνίας τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1963 (κοινωνική ἀσφάλιση στό ὁμόσπονδο κράτος τοῦ Σάαρ).
- 7. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΙΤΑΛΙΑ**
- α) Τό ἀρθρο 3 παράγραφος 2, τό ἀρθρο 23 παράγραφος 2, τό ἀρθρο 26 καὶ τό ἀρθρο 36 παράγραφος 3 τῆς συμβάσεως τῆς 5ης Μαΐου 1953 (κοινωνικές ἀσφαλίσεις).
- β) 'Η υπό ημερομηνία 12 Μαΐου 1953 συμπληρωματική συμφωνία τῆς συμβάσεως τῆς 5ης Μαΐου 1953 (καταβολή συντάξεων γιά τόν χρόνο πρό τῆς έναρξεως τῆς ισχύος τῆς συμβάσεως).
- 8. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ**
- Τά ἀρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 τῆς συνθήκης τῆς 11ης 'Ιουλίου 1959 (διευθέτηση τῆς διαφορᾶς μεταξύ Γερμανίας καὶ Λουξεμβούργου) καὶ τό ἀρθρο 11 παράγραφος 2 περίπτωση β) τῆς συμβάσεως τῆς 14ης 'Ιουλίου 1960 (παροχές ἀσθενείας καὶ μητρότητος γιά τά πρόσωπα πού ἔχουν ἐπιλέξει τήν ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας καταγωγῆς τους).

9. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

- α) Τό ἄρθρο 3 παράγραφος 2 τῆς συμβάσεως τῆς 29ης Μαρτίου 1951.
- β) Τά ἄρθρα 2 καί 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 καί ὑπό ἡμερομηνία 21 Δεκεμβρίου 1956 συμπληρωματικῆς συμφωνίας τῆς συμβάσεως τῆς 29ης Μαρτίου 1951 (διακανονισμός δικαιωμάτων ὀλλανδῶν ἐργαζομένων πού ἀπεκτήθησαν μεταξύ 13ης Μαΐου 1940 καί 1ης Σεπτεμβρίου 1945, σύμφωνα μέ τό γερμανικό σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως).

10. ΓΑΛΛΙΑ – ΙΤΑΛΙΑ

- α) Τά ἄρθρα 20 καί 24 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 31ης Μαρτίου 1948.
- β) Ἡ ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 3ης Μαρτίου 1956 (παροχές λόγω ἀσθενείας σέ ἐποχιακά ἐργαζομένους στά γεωργικά ἐπαγγέλματα).

11. ΓΑΛΛΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τά ἄρθρα 11 καί 14 τῆς ὑπό ἡμερομηνία 12 Νοεμβρίου 1949 συμπληρωματικῆς συμφωνίας τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ἡμερομηνίας (ἐργάτες ὀρυχείων καί παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων).

12. ΓΑΛΛΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Τό ἄρθρο 11 τῆς ὑπό ἡμερομηνία 1 Ἰουνίου 1954 συμπληρωματικῆς συμφωνίας τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1950 (ἐργάτες ὀρυχείων καί παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων).

13. ΙΤΑΛΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τό ἄρθρο 18 παράγραφος 2 καί τό ἄρθρο 24 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 29ης Μαΐου 1951.

14. ΙΤΑΛΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Τό ἄρθρο 21 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1952.

15. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμία

B

Διατάξεις συμβάσεων, τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων δέν ἐκτείνεται ἐπί ὅλων τῶν προσώπων, ἐπί τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ὁ κανονισμός

(Ἄρθρο 3 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ)

1. ΒΕΛΓΙΟ – ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- α) Τά ἄρθρα 3 καί 4 τοῦ ὑπό ἡμερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1957 τελικοῦ πρωτοκόλλου τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ἡμερομηνίας, ὅπως εἶναι διατυπωμένα στό συμπληρωματικό πρωτόκολλο τῆς 10ης Νοεμβρίου 1960.
- β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 καί ὑπό ἡμερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1957 συμπληρωματική συμφωνία τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ἡμερομηνίας, ὅπως εἶναι διατυπωμένη στό συμπληρωματικό πρωτόκολλο τῆς 10ης Νοεμβρίου 1960 (καταβολή συντάξεων γιά τόν χρόνο πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς γενικῆς συμβάσεως).

2. ΒΕΛΓΙΟ – ΓΑΛΛΙΑ

- α) Ἡ ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 29ης Ἰουλίου 1953 περί ἐπιδομάτων σέ υπερήλικες μισθωτοῦς.
- β) Τό ἄρθρο 23 τῆς ὑπό ἡμερομηνία 17 Ἰανουαρίου 1948 συμπληρωματικῆς συμφωνίας τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς ἴδιας ἡμερομηνίας (ἐργάτες ὀρυχείων καί παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων).
- γ) Ἡ ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1953 (ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς συμβάσεως τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1948).

3. ΒΕΛΓΙΟ – ΙΤΑΛΙΑ

Καμμία

4. ΒΕΛΓΙΟ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Καμμία

5. ΒΕΛΓΙΟ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμμία

6. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΓΑΛΛΙΑ

- α) Το άρθρο 16 δεύτερη παράγραφος και το άρθρο 19 της γενικής συμβάσεως της 10ης Ιουλίου 1950.
- β) Η υπ' αριθμ. 4 και υπό ημερομηνία 10 Ιουλίου 1950 συμπληρωματική συμφωνία της γενικής συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένη στην τροποποιητική πράξη υπ' αριθ. 2 της 18ης Ιουνίου 1955.
- γ) Οι τίτλοι I και III της τροποποιητικής πράξεως υπ' αριθ. 2 της 18ης Ιουνίου 1955.
- δ) Τα σημεία 6, 7 και 8 του υπό ημερομηνία 10 Ιουλίου 1950 γενικού πρωτοκόλλου της γενικής συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας.
- ε) Οι τίτλοι II, III και IV της συμφωνίας της 20ής Δεκεμβρίου 1963 (κοινωνική ασφάλιση στο δμόσπονδο κράτος του Σάαρ).

7. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΙΤΑΛΙΑ

- α) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 και το άρθρο 26 της συμβάσεως της 5ης Μαΐου 1953 (κοινωνικές ασφάλισεις).
- β) Η υπό ημερομηνία 12 Μαΐου 1953 συμπληρωματική συμφωνία της συμβάσεως της 5ης Μαΐου 1953 (καταβολή συντάξεων για τον χρόνο πρό της έναρξεως της ισχύος της συμβάσεως).

8. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τά άρθρα 4, 5, 6 και 7 της συνθήκης της 11ης Ιουλίου 1959 (διευθέτηση της διαφορᾶς μεταξύ Γερμανίας και Λουξεμβούργου).

9. ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

- α) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της συμβάσεως της 29ης Μαρτίου 1951.
- β) Τά άρθρα 2 και 3 της υπ' αριθ. 4 και υπό ημερομηνία 21 Δεκεμβρίου 1956 συμπληρωματικής συμφωνίας της συμβάσεως της 29ης Μαρτίου 1951 (διακανονισμός δικαιωμάτων δλλανδῶν εργαζομένων που ἀπεκτήθησαν μεταξύ της 13ης Μαΐου 1940 και 1ης Σεπτεμβρίου 1945, σύμφωνα μέ τό γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης).

10. ΓΑΛΛΙΑ – ΙΤΑΛΙΑ

- α) Τά άρθρα 20 και 24 της γενικής συμβάσεως της 31ης Μαρτίου 1948.
- β) Η ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν της 3ης Μαρτίου 1956 (παροχές ἀσθενείας σέ ἐποχιακά εργαζομένους στά γεωργικά ἐπαγγέλματα).

11. ΓΑΛΛΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Καμμία

12. ΓΑΛΛΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμμία

13. ΙΤΑΛΙΑ – ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Καμμία

14. ΙΤΑΛΙΑ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμμία

15. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ – ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμμία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(Άρθρο 37 παράγραφος 2 του κανονισμού)

Νομοθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 του κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από την διάρκεια της ασφάλισης

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Οι νομοθεσίες που αφορούν το γενικό σύστημα αναπηρίας, το ειδικό σύστημα αναπηρίας των εργατών όρυχείων και το ειδικό σύστημα των ναυτικών του έμπορικού ναυτικού.

Β. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Καμμία

Γ. ΓΑΛΛΙΑ

Τό σύνολο των νομοθεσιών περί τής ασφάλισης αναπηρίας, μέ εξαίρεση τήν νομοθεσία περί τής ασφάλισης αναπηρίας στό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των εργατών όρυχείων.

Δ. ΙΤΑΛΙΑ

Καμμία

Ε. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Καμμία

ΣΤ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ό νόμος τής 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί τής ασφάλισης κατά τής ανικανότητος πρόσ εργασία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 40 παράγραφος 3 του κανονισμού)

Συμφωνία μεταξύ των νομοθεσιών των Κρατών μελών περί των όρων των σχετικών με τον βαθμό αναπηρίας

ΒΕΛΓΙΟ

Κράτη μέλη	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους φορείς των Κρατών μελών, οι οποίοι έχουν λάβει απόφαση που αναγνωρίζει τον βαθμό αναπηρίας	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους βελγικούς φορείς για τους οποίους η απόφαση είναι υποχρεωτική σε περίπτωση συμφωνίας			
		Γενικό σύστημα	Σύστημα εργατών όρυχείων		Σύστημα ναυτικών
	γενική αναπηρία		επαγγελματική αναπηρία		
ΓΑΛΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - Όμάδα III (συνεχής φροντίδα) - Όμάδα II - Όμάδα I	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία
	2. Γεωργικό σύστημα: - Γενική δλική αναπηρία - Γενική αναπηρία δύο τρίτων - Συνεχής φροντίδα	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία
	3. Σύστημα εργατών όρυχείων: - Γενική μερική αναπηρία - Συνεχής φροντίδα - Έπαγγελματική αναπηρία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία	} Συμφωνία } Συμφωνία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία
	4. Σύστημα ναυτικών: - Γενική αναπηρία - Συνεχής φροντίδα - Έπαγγελματική αναπηρία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία	} Συμφωνία } Άσυμφωνία
ΙΤΑΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - Αναπηρία εργατών - Αναπηρία υπαλλήλων	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία
	2. Σύστημα ναυτικών: - Ανικανότης προς ναυσιπλοΐα	} Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία
ΛΟΥΞΕΜ-ΒΟΥΡΓΟ	Αναπηρία εργατών Αναπηρία υπαλλήλων	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Συμφωνία

ΓΑΛΛΙΑ

Κράτη μέλη	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους φορείς των κρατών μελών, οι οποίοι έχουν λάβει απόφαση από αναγνωρίζουν τον βαθμό αναπηρίας	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους γαλλικούς φορείς για τους οποίους η απόφαση είναι υποχρεωτική σε περίπτωση συμφωνίας											
		Γενικό σύστημα			Γεωργικό σύστημα			Σύστημα εργατών όρυξεων			Σύστημα ναυτικών		
		Όμιλος I	Όμιλος II	Όμιλος III συνεχής φροντίδα	Άναπηρία 2/3	Όλική αναπηρία	Συνχής φροντίδα	Γενική αναπηρία 2/3	Συνχής φροντίδα	Επαγγελματική αναπηρία	Γενική αναπηρία 2/3	Όλική επαγγελματική αναπηρία	Συνχής φροντίδα
		Σ	Α	Α	Σ	Α	Α	Σ	Α	Α	Α	Α	Α
ΒΕΛΓΙΟ	1. Γενικό σύστημα	Σ	Α	Α	Σ	Α	Σ	Α	Α	Α	Α	Α	Α
	2. Σύστημα εργατών όρυξεων: - γενική μερική αναπηρία - επαγγελματική αναπηρία	Σ	Α	Α	Σ	Α	Σ	Α	Α	Α	Α	Α	Α
	3. Σύστημα ναυτικών	Σ ⁽¹⁾	Α	Α	Σ ⁽¹⁾	Α	Σ ⁽¹⁾	Α	Α	Α	Α	Α	Α
ΙΤΑΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - αναπηρία εργατών - αναπηρία υπαλλήλων	Σ Α	Α Α	Α Α	Σ Α	Α Α	Σ Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α
	2. Σύστημα ναυτικών: ανικανότης προς ναυτιλία	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
	'Αναπηρία εργατών 'Αναπηρία υπαλλήλων	Σ Α	Α Α	Α Α	Σ Α	Α Α	Σ Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α	Α Α

(1) Εφ' όσον η αναγνωρισθείσα από τον βελγικό φορέα αναπηρία είναι γενική.

(2) Μόνο αν ο βελγικός φορέας έχει αναγνωρίσει την ανικανότητα προς εργασία υπεδείφους και επιφανείας.

Σ = συμφωνία

Α = άσυμφωνία

ΙΤΑΛΙΑ

Κράτη μέλη	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους φορείς των Κρατών μελών, οι οποίοι έχουν λάβει απόφαση που αναγνωρίζει τον βαθμό αναπηρίας	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους Ιταλικούς φορείς, για τους οποίους η απόφαση είναι υποχρεωτική σε περίπτωση συμφωνίας		
		Γενικό σύστημα		Ναυτικοί Άνικανότης προς νασιπλοία
		εργάτες	υπάλληλοι	
ΒΕΛΓΙΟ	1. Γενικό σύστημα	Συμφωνία	Συμφωνία	Άσυμφωνία
	2. Σύστημα εργατών δρυχείων: - γενική μερική αναπηρία - επαγγελματική αναπηρία	Συμφωνία Άσυμφωνία	Συμφωνία Άσυμφωνία	Άσυμφωνία Άσυμφωνία
	3. Σύστημα ναυτικών	Άσυμφωνία	Άσυμφωνία	Άσυμφωνία
ΓΑΛΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - Όμάδα III (συνεχής φροντίδα) - Όμάδα II - Όμάδα I	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Άσυμφωνία
	2. Γεωργικό σύστημα: - γενική ολική αναπηρία - γενική μερική αναπηρία - συνεχής φροντίδα	} Συμφωνία	} Συμφωνία	} Άσυμφωνία
	3. Σύστημα εργατών δρυχείων: - γενική μερική αναπηρία - συνεχής φροντίδα - επαγγελματική αναπηρία	} Συμφωνία Άσυμφωνία	} Συμφωνία Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία Άσυμφωνία
	4. Σύστημα ναυτικών: - γενική μερική αναπηρία - συνεχής φροντίδα - επαγγελματική αναπηρία	} Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία
ΛΟΥΞΕΜ-ΒΟΥΡΓΟ	Άναπηρία εργατών Άναπηρία υπαλλήλων	Συμφωνία Άσυμφωνία	Συμφωνία Άσυμφωνία	} Άσυμφωνία

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Κράτη μέλη	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους φορείς των Κρατών μελών, οι οποίοι έχουν λάβει απόφαση που αναγνωρίζει τον βαθμό αναπηρίας	Συστήματα εφαρμόζόμενα από τους φορείς του Λουξεμβούργου για τους οποίους η απόφαση είναι υποχρεωτική σε περίπτωση συμφωνίας	
		Άναπηρία εργατών	Άναπηρία υπαλλήλων
ΒΕΛΓΙΟ	1. Γενικό σύστημα	Συμφωνία	Συμφωνία
	2. Σύστημα εργατών όρυχείων: - γενική μερική αναπηρία - επαγγελματική αναπηρία	Συμφωνία Άσυμφωνία	Συμφωνία Άσυμφωνία
	3. Σύστημα ναυτικών	Συμφωνία ⁽¹⁾	Συμφωνία ⁽¹⁾
ΓΑΛΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - Όμάδα III (συνεχής φροντίδα) - Όμάδα II - Όμάδα I	} Συμφωνία	} Συμφωνία
	2. Γεωργικό σύστημα: - γενική δλική αναπηρία - γενική αναπηρία 2/3 - συνεχής φροντίδα	} Συμφωνία	} Συμφωνία
	3. Σύστημα εργατών όρυχείων: - γενική αναπηρία 2/3 - συνεχής φροντίδα - επαγγελματική αναπηρία	} Συμφωνία Άσυμφωνία	} Συμφωνία Άσυμφωνία
	4. Σύστημα ναυτικών: - γενική μερική αναπηρία - συνεχής φροντίδα - επαγγελματική αναπηρία	} Συμφωνία Άσυμφωνία	} Συμφωνία Άσυμφωνία
ΙΤΑΛΙΑ	1. Γενικό σύστημα: - αναπηρία εργατών - αναπηρία υπαλλήλων 2. Σύστημα ναυτικών: - ανικανότητας προς ναυσιπλοΐα	Συμφωνία Άσυμφωνία	} Συμφωνία

⁽¹⁾ Έφ' όσον ή άναγνωρισθείσα από τόν Βελγικό φορέα άναπηρία είναι γενική.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

("Άρθρο 89 του κανονισμού)

Ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής των νομοθεσιών ορισμένων Κρατών μελών

Α. ΒΕΛΓΙΟ

1. Οί διατάξεις του άρθρου 1 περίπτωση α) εδάφιο ι) του κανονισμού δέν ισχύουν γιά τούς μή μισθωτούς εργαζομένους ή γιά άλλα πρόσωπα, τά όποια δικαιούνται ύγειονομικής περιθάλψεως δυνάμει του νόμου τής 9ης Αύγούστου 1963 περί δημιουργίας καί όργανώσεως συστήματος ύποχρεωτικής ασφάλισεως κατά τής ασθενείας καί άναπηρίας, έφ' όσον δέν απολαύουν ώς πρός τήν ύγειονομική περίθαλψη τής ίδιας προστασίας μέ τούς μισθωτούς.
2. Γιά τήν εφαρμογή των διατάξεων των κεφαλαίων 7 καί 8 του τίτλου III του κανονισμού ύπό του άρμοδίου βελγικού φορέα, τό τέκνο θεωρείται ότι άνετράφη στο Κράτος μέλος, στο έδαφος του όποιου κατοικεί.
3. Γιά τήν εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού θεωρούνται επίσης ώς περίοδοι ασφάλισεως πού συνεπληρώθησαν ύπό τήν βελγική νομοθεσία περί του γενικού συστήματος άναπηρίας καί του συστήματος των ναυτικών οι περίοδοι ασφάλισεως πού συνεπληρώθησαν ύπό τήν βελγική νομοθεσία πρό τής 1ης Ιανουαρίου 1945.

Β. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

1. α) Έφ' όσον ή γερμανική νομοθεσία περί τής ασφάλισεως κατά των άτυχημάτων δέν τό προβλέπει ήδη, οι γερμανικοί φορείς αποζημιώνουν επίσης, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία αυτή, τά εργατικά άτυχήματα (καί τίς επαγγελματικές ασθένειες) πού συνέβησαν στην Άλσατία - Λωραίνη πρό τής 1ης Ιανουαρίου 1919, τό βάρος των όποιων δέν άνελήφθη από τούς γαλλικούς φορείς κατ' εφαρμογή τής ύπό ήμερομηνία 21 Ιουνίου 1921 άποφάσεως του Συμβουλίου τής Κοινωνίας των Έθνών (*Reichsgesetzblatt* σ. 1289), ύπό τον όρον ότι τό θύμα ή οι επίζώντες του κατοικοϋν στο έδαφος Κράτους μέλους.
β) Τό άρθρο 10 του κανονισμού δέν θίγει τίς διατάξεις, κατά τίς όποίες δέν καταβάλλονται παροχές ή καταβάλλονται μόνον ύπό όρισμένους όρους γιά άτυχήματα (καί επαγγελματικές ασθένειες) πού συνέβησαν εκτός του εδάφους τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας, καθώς καί γιά περιόδους πού συνεπληρώθησαν εκτός του εδάφους αυτού, έφ' όσον οι δικαιούχοι των παροχών αυτών κατοικούν εκτός του εδάφους τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας.
2. α) Γιά νά καθορισθεί άν οι περίοδοι πού θεωρούνται κατά τήν γερμανική νομοθεσία ώς περίοδοι διακοπής (*Ausfallzeiten*) ή ώς συμπληρωματικές περίοδοι (*Zurechnungszeiten*), πρέπει νά λαμβάνονται ύπ' όψη σάν τέτοιες, οι ύποχρεωτικές εισφορές πού καταβάλλονται κατά τήν νομοθεσία άλλου Κράτους μέλους καί ή ύπαγωγή στην ασφάλιση συντάξεων άλλου Κράτους μέλους έξομοιώνονται μέ τίς ύποχρεωτικές εισφορές πού καταβάλλονται βάσει τής γερμανικής νομοθεσίας καί μέ τήν ύπαγωγή στην γερμανική ασφάλιση συντάξεων.

Κατά τον ύπολογισμό του αριθμού των ήμερολογιακών μηνών από τήν ύπαγωγή στην ασφάλιση μέχρι τήν επέλευση του κινδύνου, δέν λαμβάνονται ύπ' όψη ούτε οι έξομοιούμενες περίοδοι δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους πού περιλαμβάνονται μεταξύ των δύο αυτών ήμερομηνιών, ούτε οι περίοδοι λήψεως συντάξεως δυνάμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους.

- β) Οί διατάξεις τής περιπτώσεως α) δέν εφαρμόζονται επί τής κατ' άποκοπήν περιόδου διακοπής (*pauschale Ausfallzeit*). Αυτή καθορίζεται άποκλειστικά βάσει των περιόδων ασφάλισεως πού συνεπληρώθησαν στην Γερμανία.

- γ) Η λήψη υπ' όψη συμπληρωματικής περιόδου (*Zurechnungszeit*), βάσει της γερμανικής νομοθεσίας επί της ασφάλισης συντάξεως των εργατών ορυχείων, εξαρτάται επιπλέον από τον όρο, ότι η τελευταία εισφορά που καταβλήθη δυνάμει της γερμανικής νομοθεσίας έχει καταβληθεί προς την ασφάλιση συντάξεως των εργατών ορυχείων.
- δ) Για την λήψη υπ' όψη των γερμανικών περιόδων αντικατάστασης (*Ersatzzeiten*) ισχύει αποκλειστικά η γερμανική εθνική νομοθεσία.
- ε) Κατά παρέκκλιση της διατάξεως της περιπτώσεως δ) ισχύει για τους υπαγομένους στην γερμανική ασφάλιση συντάξεων, οι οποίοι κατοικούν κατά την διάρκεια της περιόδου από 1 Ιανουαρίου 1948 μέχρι 31 Ιουλίου 1963 στα γερμανικά έδαφη υπό όλλανδική διοίκηση, η εξής διάταξη: για την λήψη υπ' όψη των γερμανικών περιόδων αντικατάστασης (*Ersatzzeiten*) κατά την έννοια του άρθρου 1251 παράγραφος 2 του γερμανικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης (RVO) ή αντίστοιχων διατάξεων, εξομοιώνεται η καταβολή εισφοράς στην όλλανδική ασφάλιση, κατά την διάρκεια της περιόδου αυτής, με την άσκηση επαγγέλματος ή δραστηριότητας που υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση κατά την έννοια της γερμανικής νομοθεσίας.
3. "Όσον αφορά τις προς διενέργεια πληρωμές προς τα γερμανικά ταμεία ασφάλισης ασθενείας, αναστέλλεται η υποχρέωση πληρωμής των εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού, μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως επί της αίτησεως συνταξιοδότησεως.
4. Για να προσδιορισθεί, αν υπάρχει τέκνο που δικαιούται συντάξεως ορφανού, εξομοιούται η λήψη μιάς από τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 78, ή άλλης οικογενειακής παροχής που χορηγείται, δυνάμει της γαλλικής νομοθεσίας, για ανήλικο τέκνο που κατοικεί στην Γαλλία, με την λήψη συντάξεως ορφανού δυνάμει της γερμανικής νομοθεσίας.
5. "Αν η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ή μεταγενεστέρων κανονισμών περί κοινωνικής ασφάλισης συνεπάγεται εξαιρετικές επιβαρύνσεις για όρισμένους φορείς ασφάλισης ασθενείας, δύνανται να αποδοθούν οι επιβαρύνσεις αυτές ολικώς ή μερικώς. Η Όμοσπονδιακή Ένωση των Περιφερειακών Ταμείων Ασθενείας, με την ιδιότητά της σαν οργανισμός συνδέσεως (ασφάλιση ασθενείας), αποφασίζει, από κοινού με τις άλλες κεντρικές ενώσεις ταμείων ασθενείας, περί της εν λόγω αποδόσεως. Οι αναγκαίοι πόροι για την πραγματοποίηση της αποδόσεως προέρχονται από φόρους που επιβάλλονται σε όλους τους φορείς ασφάλισης ασθενείας, κατ' αναλογία του μέσου αριθμού των μελών τους, περιλαμβανομένων και των συνταξιούχων, κατά την διάρκεια του προηγούμενου έτους.
6. "Αν ο γερμανικός φορέας είναι ο αρμόδιος φορέας για την χορήγηση οικογενειακών παροχών σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαιο 7 του κανονισμού, θεωρείται ως εργαζόμενος (άρθρο 1 περίπτωση α) του κανονισμού) πρόσωπο, ασφαλισμένο υποχρεωτικά κατά του κινδύνου της ανεργίας ή πρόσωπο, το οποίο λαμβάνει, σε συνάρτηση με την ασφάλιση αυτή, παροχές εις χρήμα λόγω ασθενείας ή ανάλογες παροχές.

Γ. ΓΑΛΛΙΑ

1. α) Το επίδομα προς υπερέλικες μισθωτούς εργαζομένους χορηγείται, υπό τους όρους που προβλέπει η γαλλική νομοθεσία για τους γάλλους εργαζομένους, προς όλους τους εργαζομένους, οι οποίοι είναι υπήκοοι των υπολοίπων Κρατών μελών και κατοικούν, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησεώς τους, στο γαλλικό έδαφος.
- β) Το ίδιο ισχύει για τους πρόσφυγες και τους απάτριδες.
- γ) Οι διατάξεις του κανονισμού δεν θίγουν τις διατάξεις της γαλλικής νομοθεσίας, δυνάμει των οποίων λαμβάνονται υπ' όψη αποκλειστικά οι περίοδοι μισθωτής ή εξομοιουμένης προς αυτήν εργασίας που πραγματοποιήθηκαν στα έδαφη των ευρωπαϊκών διαμερισμάτων και των υπερπόντιων διαμερισμάτων (Γουαδελούπης, Γουιάνας, Μαρτινίκας και Ρεϋνιόν) της Γαλλικής Δημοκρατίας, για να αποκτήσουν οι υπερέλικες μισθωτοί το δικαίωμα επιδόματος.

2. Το ειδικό επίδομα και η σωρευσιμη αποζημίωση που προβλέπονται από την ειδική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης για τα όρυχεϊα, καταβάλλοντα μόνον στους εργαζομένους που απασχολούνται στα όρυχεϊα τής Γαλλίας.
3. 'Ο ύπ' αριθ. 65-655 και υπό ημερομηνία 10 'Ιουλίου 1965 νόμος, ό οποίος παρέχει στους Γάλλους που άσκειν ή ήσκησαν στό έξωτερικό επαγγελματική δραστηριότητα, τό δικαίωμα προσχωρήσεως στό σύστημα προαιρετικής ασφάλισης γήρατος, εφαρμόζεται επί τών ύπηκόων τών ύπολοίπων Κρατών μελών υπό τούς ακόλουθους όρους:
 - ή επαγγελματική δραστηριότης που παρέχει τήν δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης κατά τό γαλλικό σύστημα, δέν πρέπει νά άσκειται ή νά έχει άσκηθει ούτε στό γαλλικό έδαφος ούτε στό έδαφος του Κράτους μέλους, του όποιου είναι ύπηκοος ό εργαζόμενος·
 - ό εργαζόμενος όφείλει, κατά τήν ύποβολή τής αίτήσεως προσχωρήσεως στό δικαιώματα του έν λόγω νόμου, νά άποδείξει είτε ότι έχει κατοικήσει στήν Γαλλία επί δέκα τουλάχιστον έτη, συνεχόμενα ή μή, είτε ότι έχει ύπαχθει κατά τήν ίδια διάρκεια στήν γαλλική νομοθεσία, υπό μορφή ύποχρεωτικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνεχίσεως ασφάλισης.
4. Κατά τήν έννοια του άρθρου 73 παράγραφος 3 του κανονισμού, ό όρος «οικογενειακές παροχές» περιλαμβάνει:
 - α) τά επίδοματα πρό του τοκετου που προβλέπει τό άρθρο L 516 του κώδικος κοινωνικής ασφάλισης (code de la sécurité sociale).
 - β) τά οικογενειακά επίδοματα που προβλέπουν τά άρθρα L 524 και L 531 του κώδικος κοινωνικής ασφάλισης (code de la sécurité sociale).
 - γ) τήν άντισταθμιστική αποζημίωση του αναλογικού φόρου (impôt cédulaire) που προβλέπει τό άρθρο L 532 του κώδικος κοινωνικής ασφάλισης (code de la sécurité sociale).

Η παροχή αυτή πάντως δύναται νά καταβληθει μόνον, άν ό μισθός που λαμβάνεται μέ τήν εύκαιρία τής άποσπάσεως, ύπόκειται στον φόρο εισοδήματος στήν Γαλλία.
 - δ) τό επίδομα ύπερ τής οικοκυράς συζύγου που προβλέπει τό άρθρο L 533 του κώδικος κοινωνικής ασφάλισης (code de la sécurité sociale).

Δ. ΙΤΑΛΙΑ

Καμία.

Ε. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Κατά παρέκκλιση τών διατάξεων του άρθρου 94 παράγραφος 2 του κανονισμού, οί περίοδοι ασφάλισης και οί έξομοιούμενες πρός αυτές περίοδοι που συνεπληρώθησαν πρό τής 1ης 'Ιανουαρίου 1946 σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία του Λουξεμβούργου για τήν ασφάλιση συντάξεως λόγω άναπηρίας, γήρατος ή θανάτου λαμβάνονται ύπ' όψη για τήν εφαρμογή τής νομοθεσίας αυτής μόνον, κατά τό μέτρο που οί ασφαλιστικές προσδοκίες έχουν διατηρηθει μέχρι τήν 1η 'Ιανουαρίου 1959, ή έχουν άνακτηθει μεταγενέστερα σύμφωνα μέ τή νομοθεσία αυτήν μόνον ή μέ τίς ισχύουσες ή υπό σύναψη διμερείς συμβάσεις. Έφ' όσον ύφίστανται περισσότερες διμερείς συμβάσεις, λαμβάνονται ύπ' όψη οί περίοδοι ασφάλισης ή οί έξομοιούμενες πρός αυτές περίοδοι από τήν παλαιότερη ήμερομηνία.

ΣΤ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

1. Ασφάλιση άσθeneίας τών συνταξιούχων γήρατος

- α) Πρόσωπο που λαμβάνει σύνταξη γήρατος δύναμει τής όλλανδικής νομοθεσίας και συγχρόνως σύνταξη δύναμει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους θεωρείται, για τήν εφαρμογή τών διατάξεων του άρθρου 27 και / ή 28, ότι δικαιούται παροχών εις είδος, άν πληροί - άφου ληφθούν ύπ' όψη ένδεχομένως οί

διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 – τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά τήν ὑπαγωγή στήν προαιρετική ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων.

- β) Ἡ εἰσφορά γιά τήν προαιρετική ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων ἀνέρχεται, γιά τοὺς ἐνδιαφερομένους πού κατοικοῦν σέ ἄλλο Κράτος μέλος, στό ἡμισυ τῶν μέσων ἐξόδων πού ἀπαιτοῦνται στίς Κάτω Χῶρες γιά τήν ἰατρική περίθαλψη τῶν ἡλικιωμένων καί τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τους.

2. Ἐφαρμογή τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος

- α) Ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως πού συνεπληρώθησαν δυνάμει τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, θεωροῦνται ἐπίσης οἱ περίοδοι πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957, κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων δικαιοῦχος μὴ πληρῶν τίς προϋποθέσεις, ὑπό τίς ὁποῖες δύνανται νά ἐξομοιωθοῦν οἱ ἐν λόγω περίοδοι μέ περιόδους ἀσφαλίσεως, κατοικοῦσε στό ἔδαφος τῶν Κάτω Χωρῶν μετὰ τὴν συμπλήρωση τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων ὁ ἐν λόγω δικαιοῦχος, ἐνῶ κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀσκοῦσε μισθωτὴ δραστηριότητα στίς Κάτω Χῶρες γιά λογαριασμό ἐργοδότη ἐγκατεστημένου στήν χώρα αὐτήν.
- β) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α) δέν ὑπολογίζονται, ἂν συμπίπτουν μέ περιόδους πού ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη γιά τὸν ὑπολογισμό τῆς ὀφειλομένης συντάξεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος ἄλλου Κράτους μέλους.
- γ) Ὅσον ἀφορᾷ τήν ὑπανδρὸ γυναίκα, ὁ σύζυγος τῆς ὁποίας δικαιοῦται συντάξεως δυνάμει τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, λαμβάνονται ἐπίσης ὑπ' ὄψη ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως οἱ περίοδοι αὐτοῦ τοῦ γάμου, οἱ ὁποῖες προηγοῦνται τῆς ἡμερομηνίας, κατά τήν ὁποία ἡ ἐνδιαφερόμενη συνεπλήρωσε τὸ 65ο ἔτος τῆς ἡλικίας της καί κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἑνὸς ἢ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν, ἐφ' ὅσον οἱ περίοδοι αὐτὲς συμπίπτουν μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού συνεπλήρωσε ὁ σύζυγός της ὑπὸ τήν νομοθεσία αὐτήν καί μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α).
- δ) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς περιπτώσεως γ) δέν ὑπολογίζονται, ἂν συμπίπτουν μέ περιόδους, οἱ ὁποῖες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη γιά τὸν ὑπολογισμό τῆς συντάξεως πού ὀφείλεται στήν ὑπανδρὸ γυναίκα δυνάμει τῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος ἄλλου Κράτους μέλους ἢ μέ περιόδους, κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων ἔλαβε σύνταξη γήρατος δυνάμει τέτοιας νομοθεσίας.
- ε) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γυναίκα, ἡ ὁποία εἶχε ὑπανδρευθεῖ καί τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε ὑπαχθεῖ στήν ὀλλανδικὴ νομοθεσία περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος ἢ θεωρεῖται ὅτι ἔχει συμπληρώσει περιόδους ἀσφαλίσεως δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως α), ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων περιπτώσεων.
- στ) Οἱ περίοδοι πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α) καί γ) λαμβάνονται ὑπ' ὄψη γιά τὸν ὑπολογισμό τῆς συντάξεως γήρατος μόνον, ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος κατοίκησε ἐπὶ ἕξι ἔτη στό ἔδαφος ἑνὸς ἢ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν μετὰ τήν συμπλήρωση τοῦ 59ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καί ἐφ' ὅσον κατοικεῖ στό ἔδαφος ἑνὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ Κράτη μέλη.

3. Ἐφαρμογή τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καί ὀρφανῶν

- α) Γιά τήν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ θεωροῦνται ἐπίσης ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως πού συνεπληρώθησαν δυνάμει τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καί ὀρφανῶν οἱ περίοδοι πρό τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1959, κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων κατοικοῦσε ὁ ἐργαζόμενος στό ἔδαφος τῶν Κάτω Χωρῶν μετὰ τήν συμπλήρωση τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων, ἐνῶ κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀσκοῦσε μισθωτὴ δραστηριότητα στίς Κάτω Χῶρες γιά λογαριασμό ἐργοδότη ἐγκατεστημένου στήν χώρα αὐτήν.

- β) Οί περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α) δέν ὑπολογίζονται, ἂν συμπίπτουν μέ περιόδους ἀσφαλίσεως πού συνεπληρώθησαν ὑπό τήν νομοθεσία περί συντάξεων ἐπιζώντων ἄλλου Κράτους μέλους.
4. Ἐφαρμογή τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασία
- α) Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ θεωροῦνται, ἐπίσης ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως πού συνεπληρώθησαν δυνάμει τῆς ὀλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασία, οἱ περίοδοι μισθωτῆς ἐργασίας καί οἱ ἐξομοιούμενες περίοδοι πού συνεπληρώθησαν στίς Κάτω Χῶρες πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1967.
- β) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α) θεωροῦνται ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως πού συνεπληρώθησαν ὑπό νομοθεσία τοῦ τύπου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 37 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ.
-